SWEDISH MUSICAL HERITAGE
LEVANDE MUSIKARV

JOACHIM NICOLAS EGGERT

1779-1813

Stråksextett

f-moll

String Sextet

F-minor

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Tomas Gunnarsson

Levande musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom källkritiska notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Utgåvor och texter finns publicerade i projektets databas på internet med fri tillgänglighet. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustaf III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through critical editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available freely in the project's online database. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustaf III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup

Levande musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1903/Edition No. 1903
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande musikarv
ISMN 979-0-66166-538-0

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Sextette

pour
deux Violons, deux Violes, Violoncelle & Basse

Dediée à J. Gnosspelius

1

Joachim Nikolas Eggert
(1779-1813)

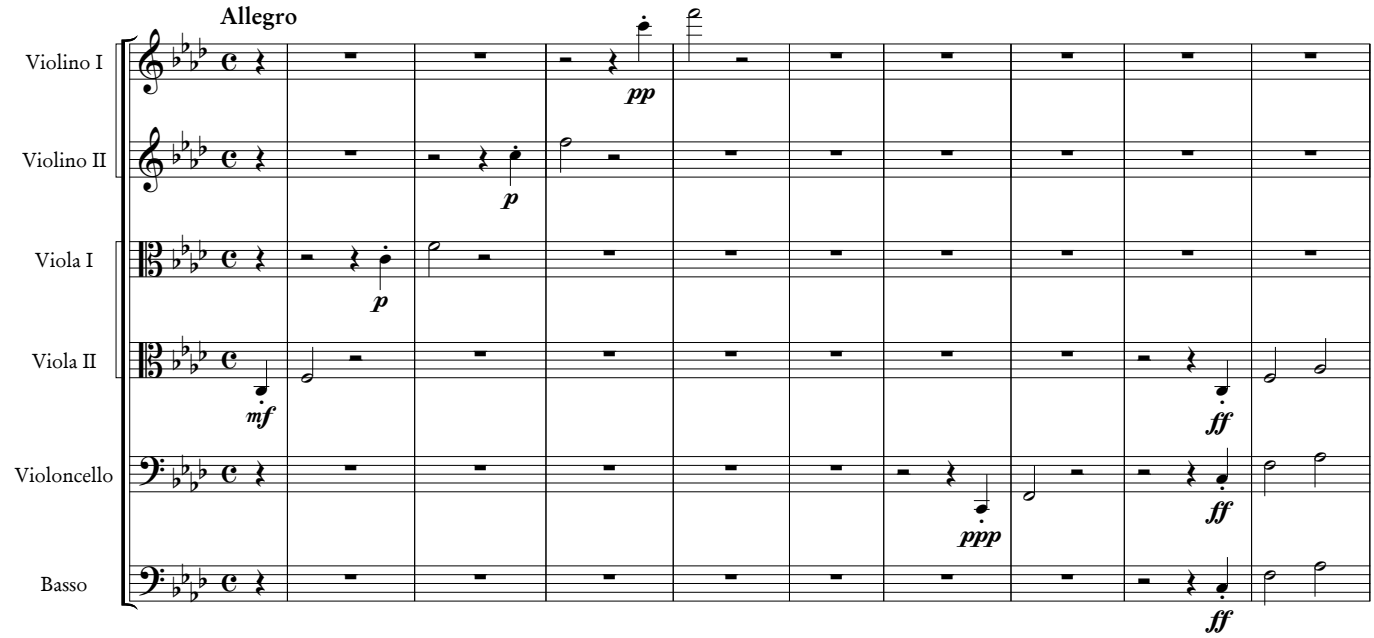

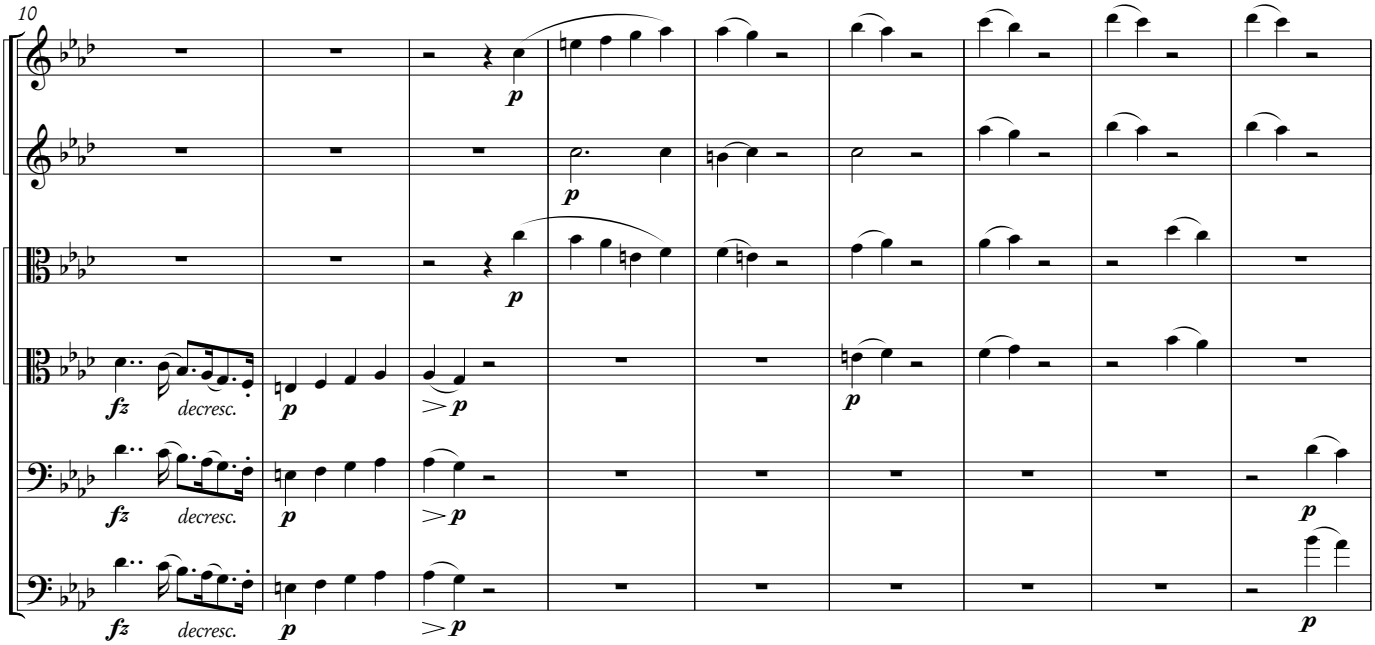

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2016. Public domain. www.levandemusikarv.se

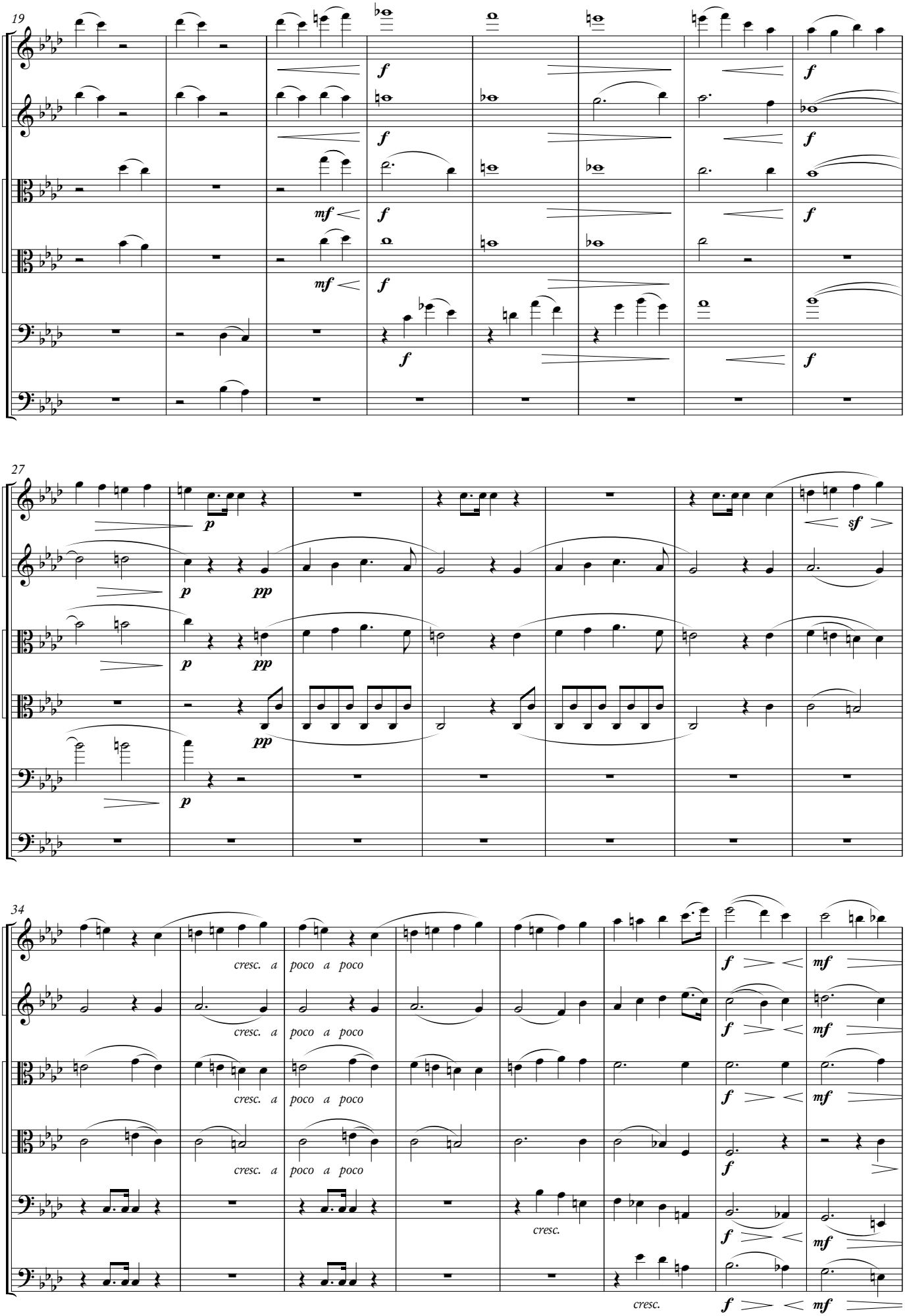
19
f
mf
27
p
pp
sf
34
cresc. a poco a poco
cresc.
f
mf

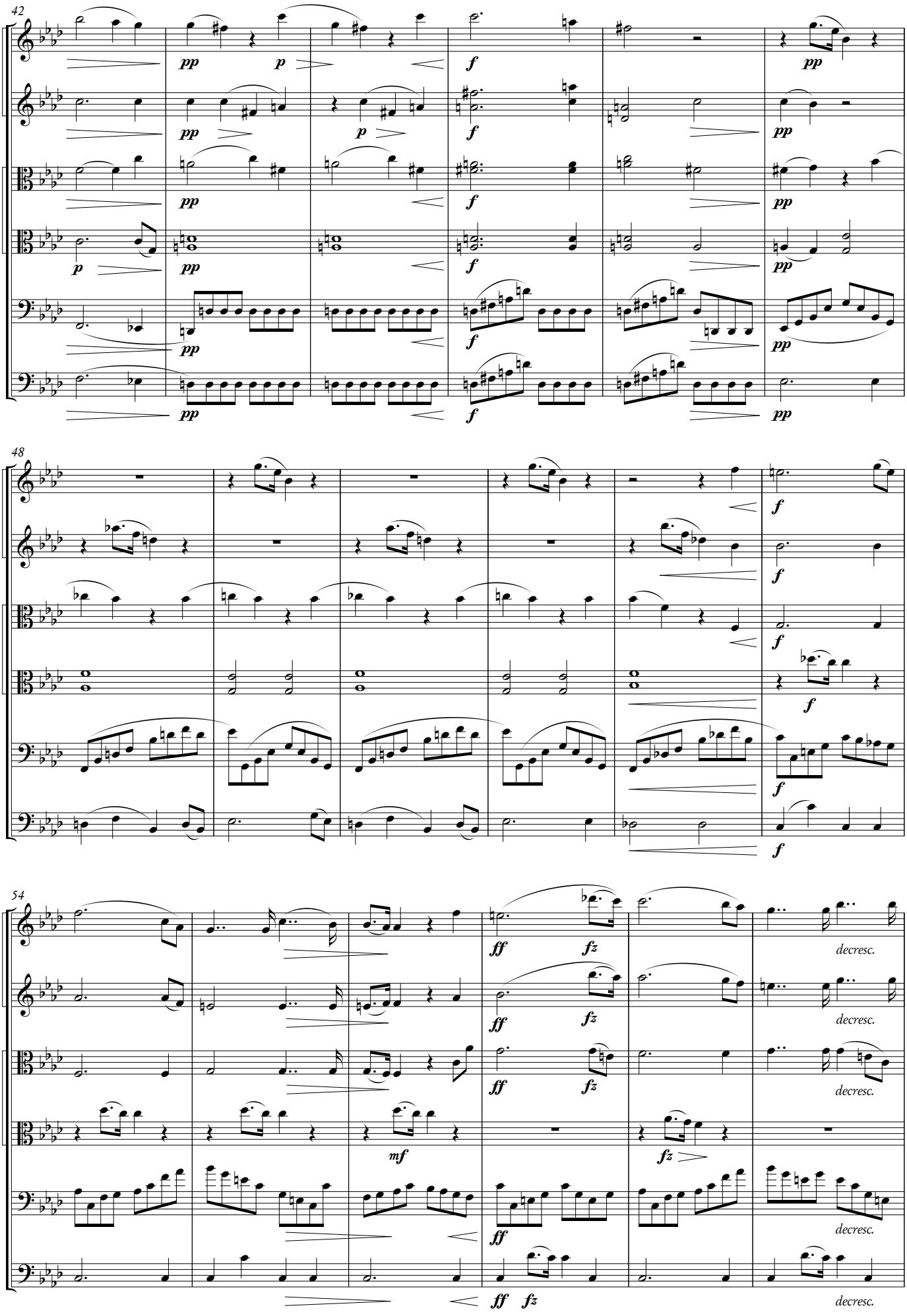
42
pp
p
f
48
54
mf
fz
ff
decresc.

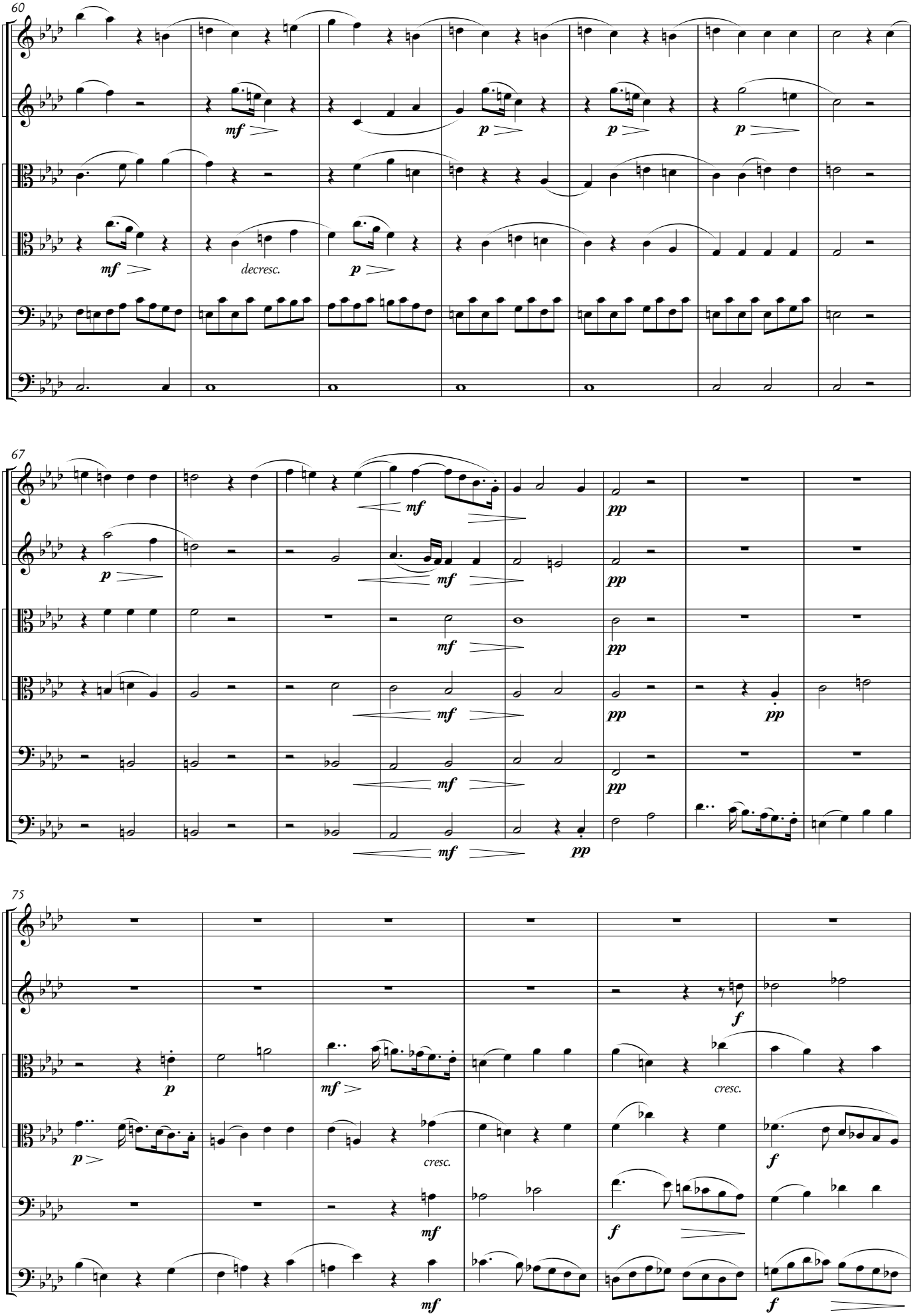
60
mf
p
p
p
mf
decresc.
p
67
mf
pp
p
mf
pp
mf
pp
pp
mf
pp
mf
pp
75
f
p
mf
cresc.
p
cresc.
f
mf
f
mf
f

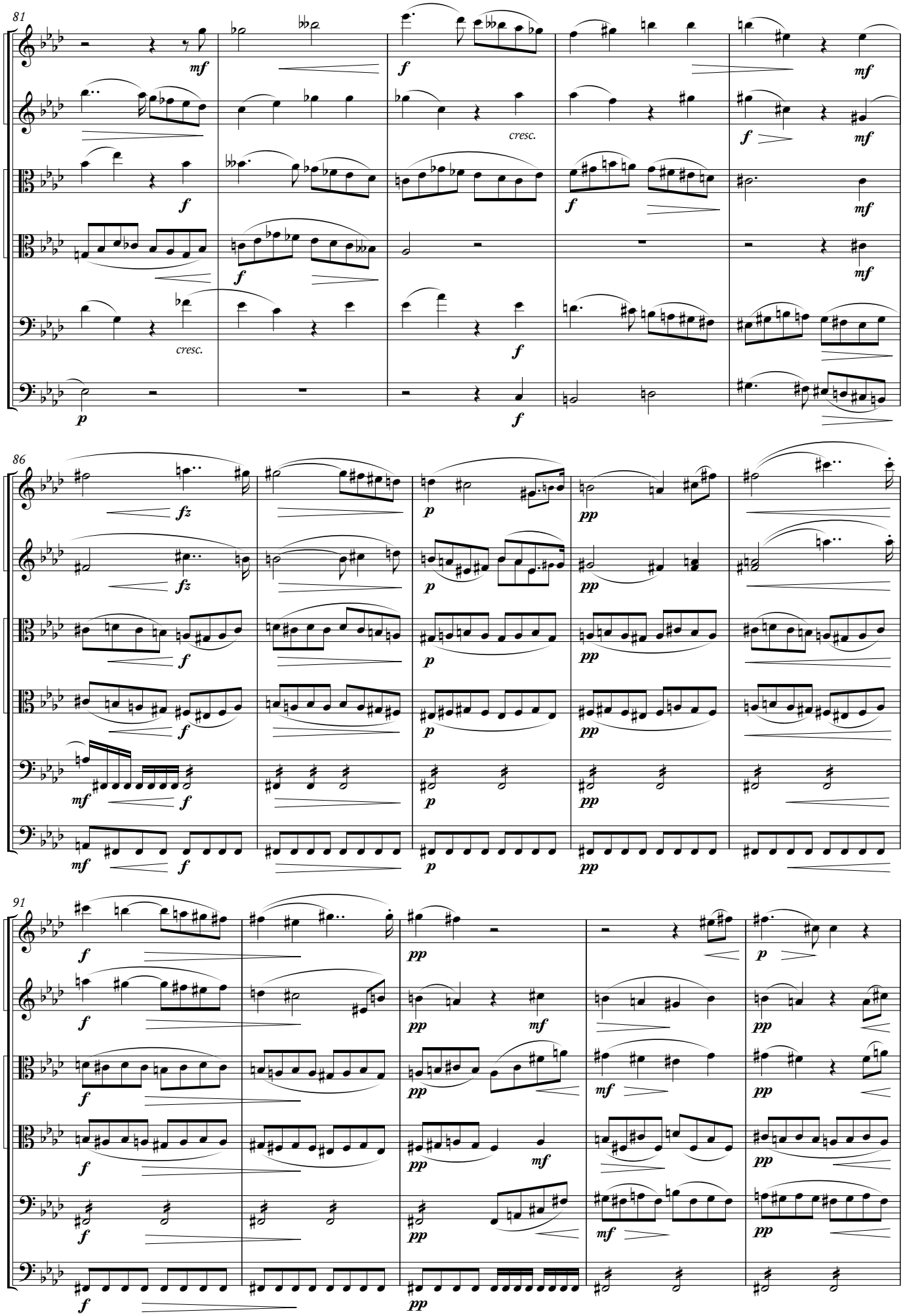
81
cresc.
cresc.
86
91

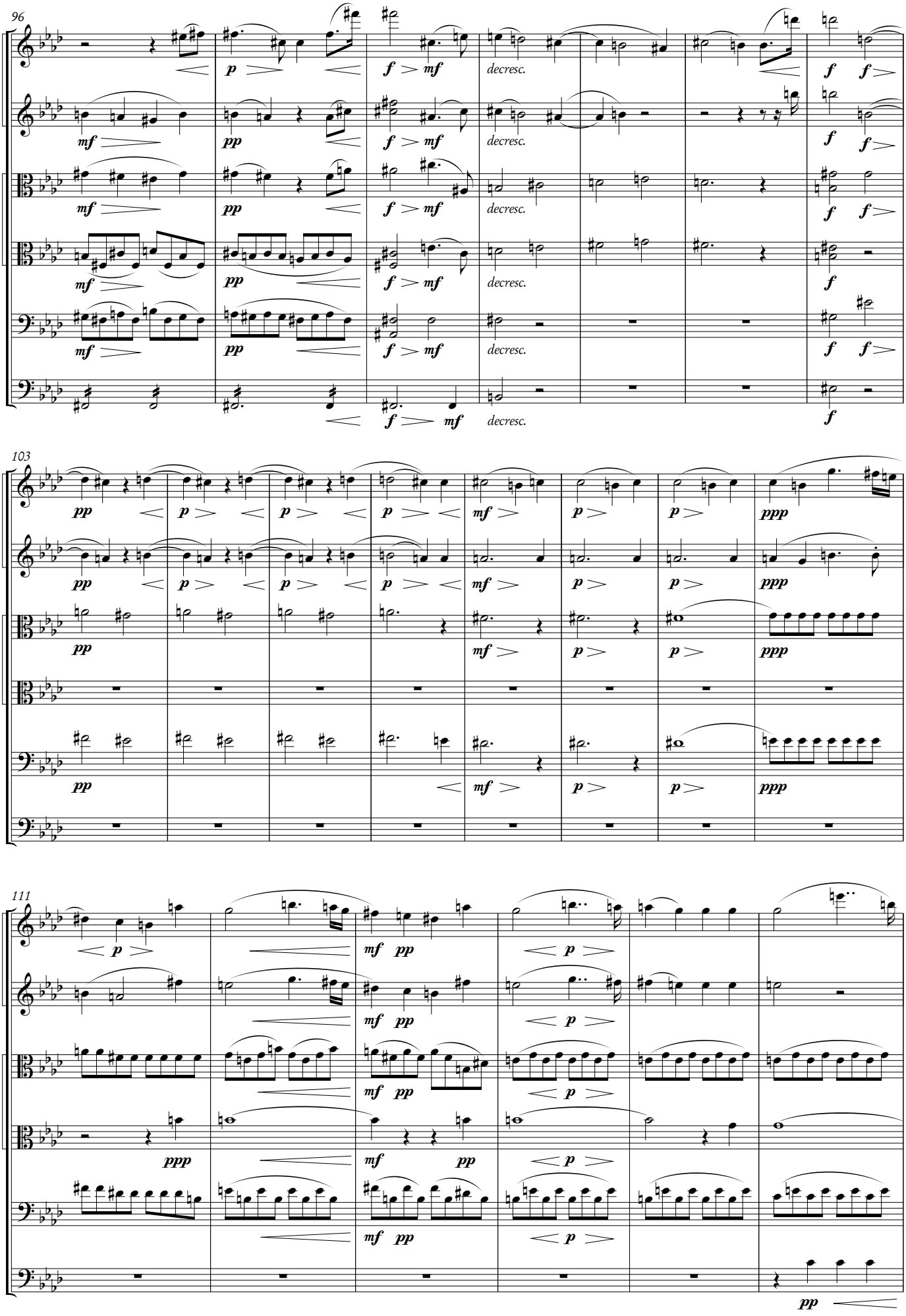
96
p
f
mf
pp
decresc.
103
ppp
111

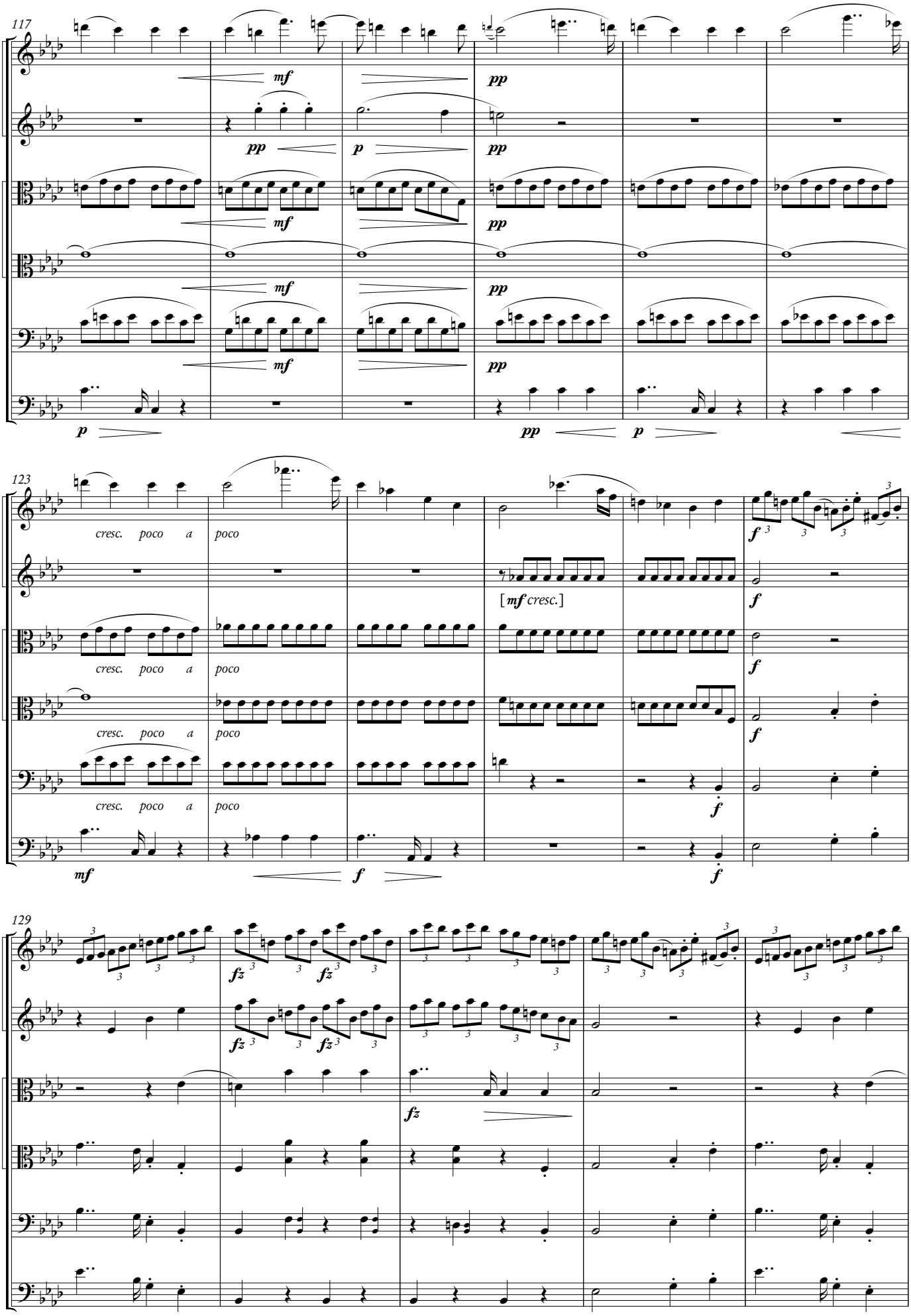
117
mf
pp
p
pp
mf
pp
mf
pp
mf
pp
p
pp
p
123
cresc. poco a
poco
[mf cresc.]
f
mf
f
f
129
fz
fz
fz

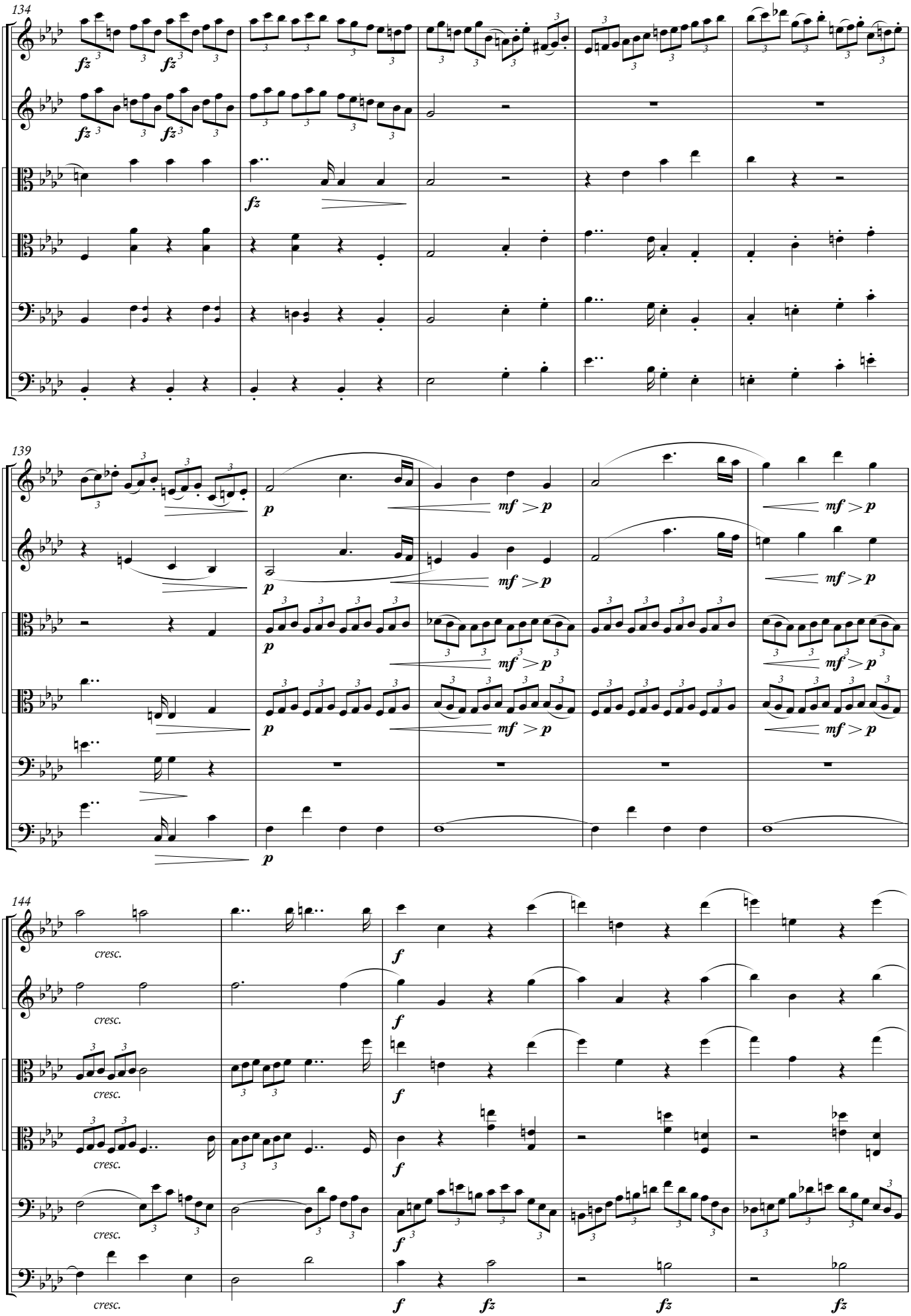
134
fz
fz
fz
fz
fz
139
p
mf > p
144
cresc.
f
fz

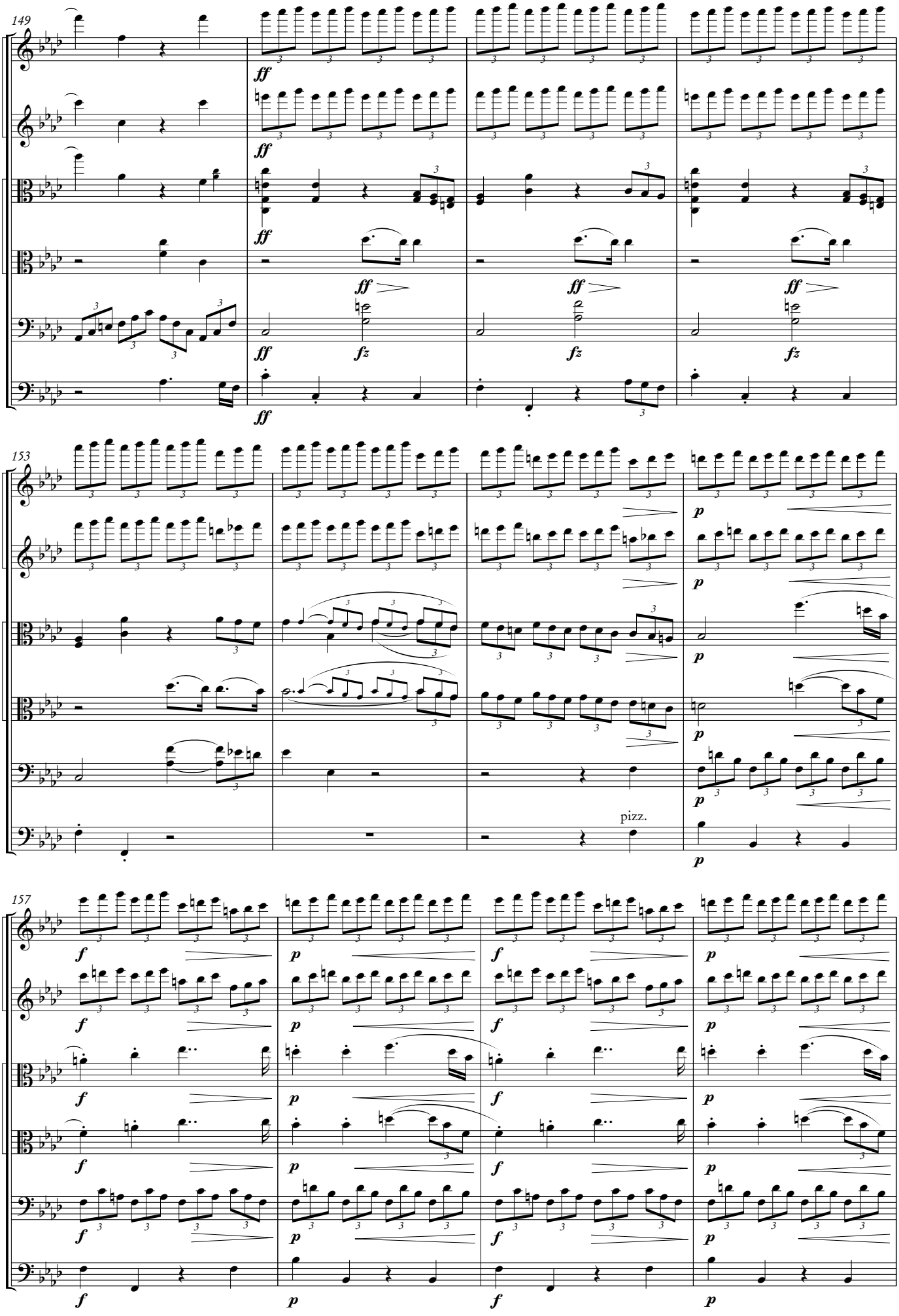
149
153
157
pizz.

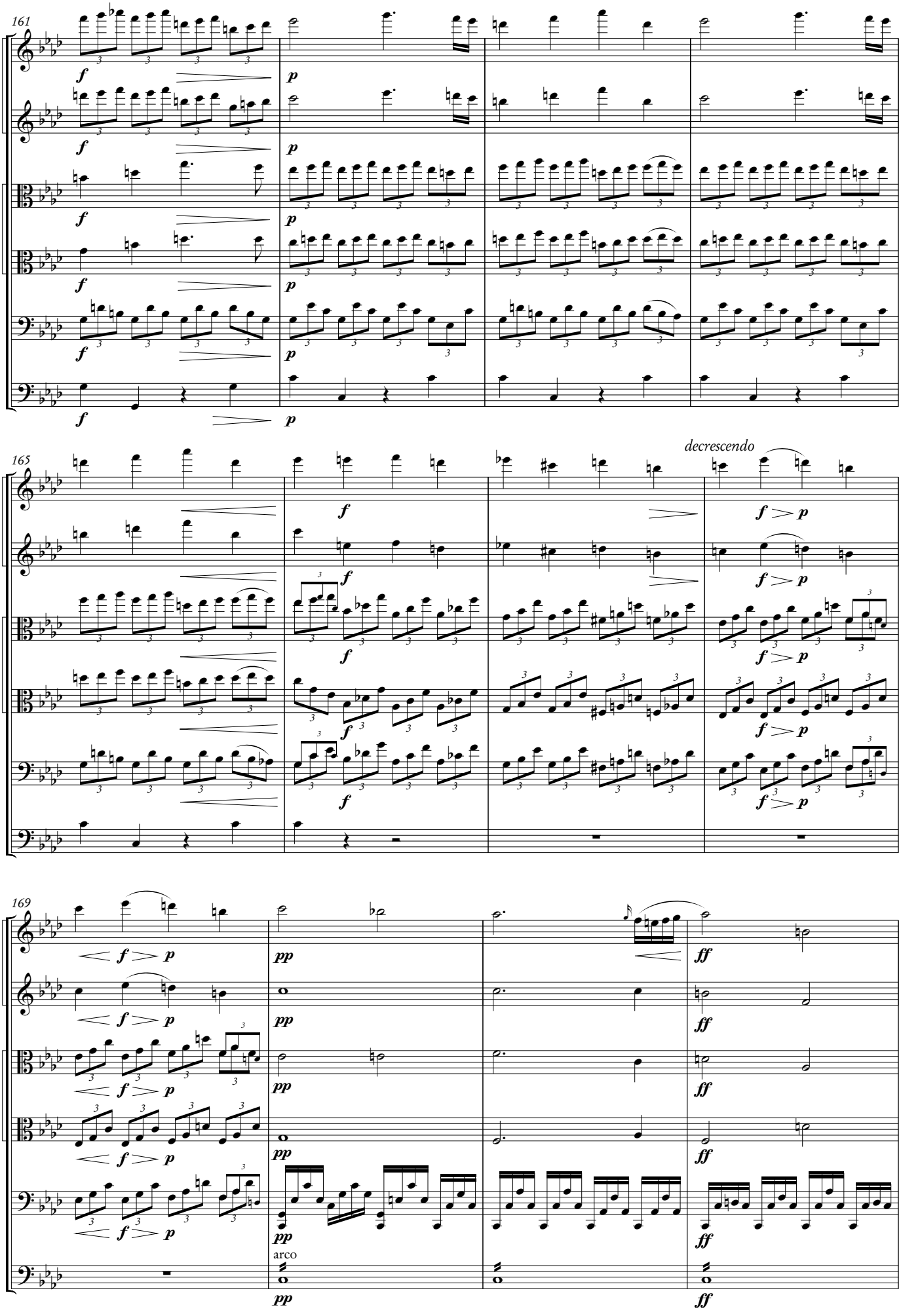
161
f
p
165
decrescendo
f > p
169
f > p
pp
ff
arco

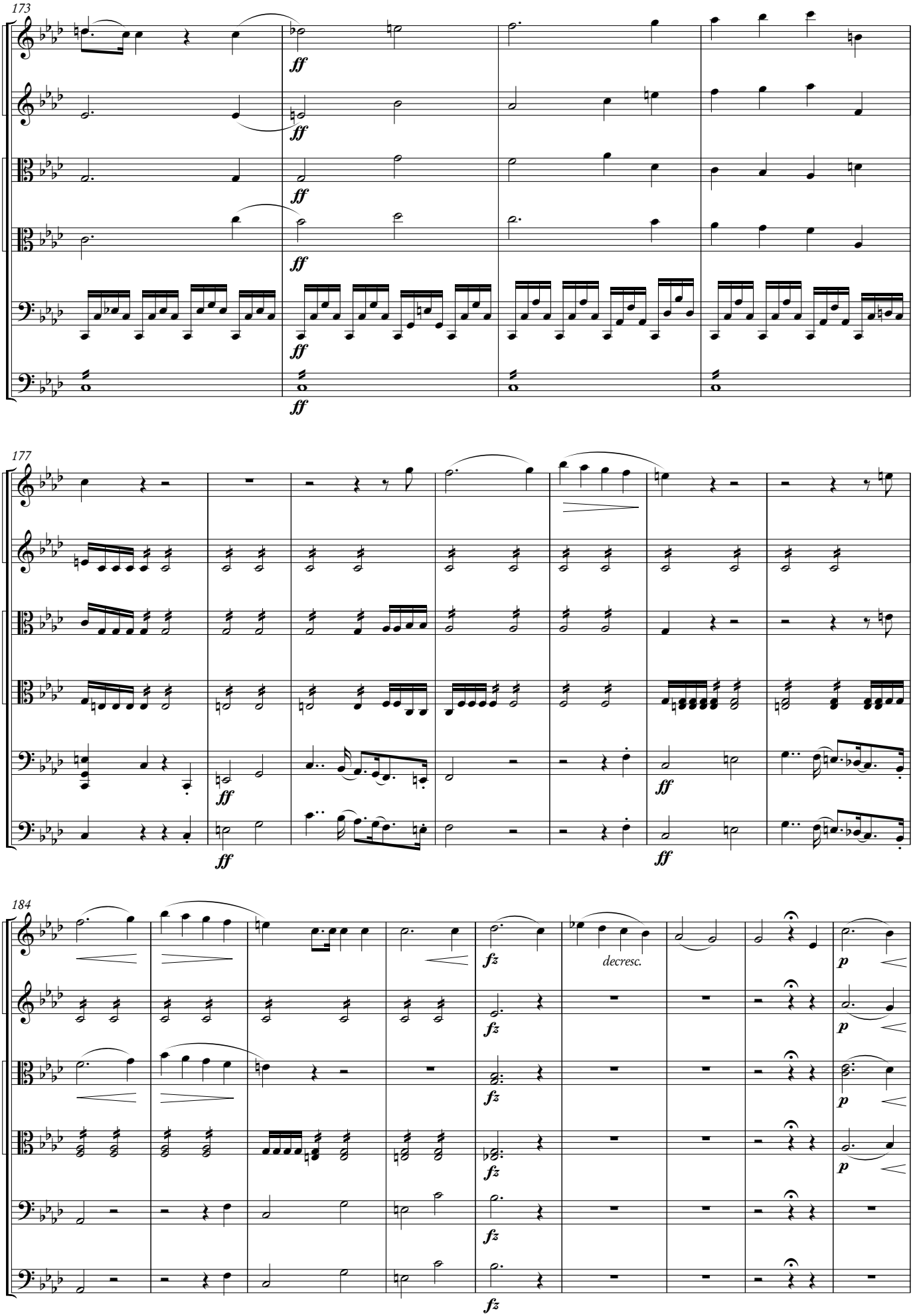
173
ff
177
ff
184
decresc.
fz
p

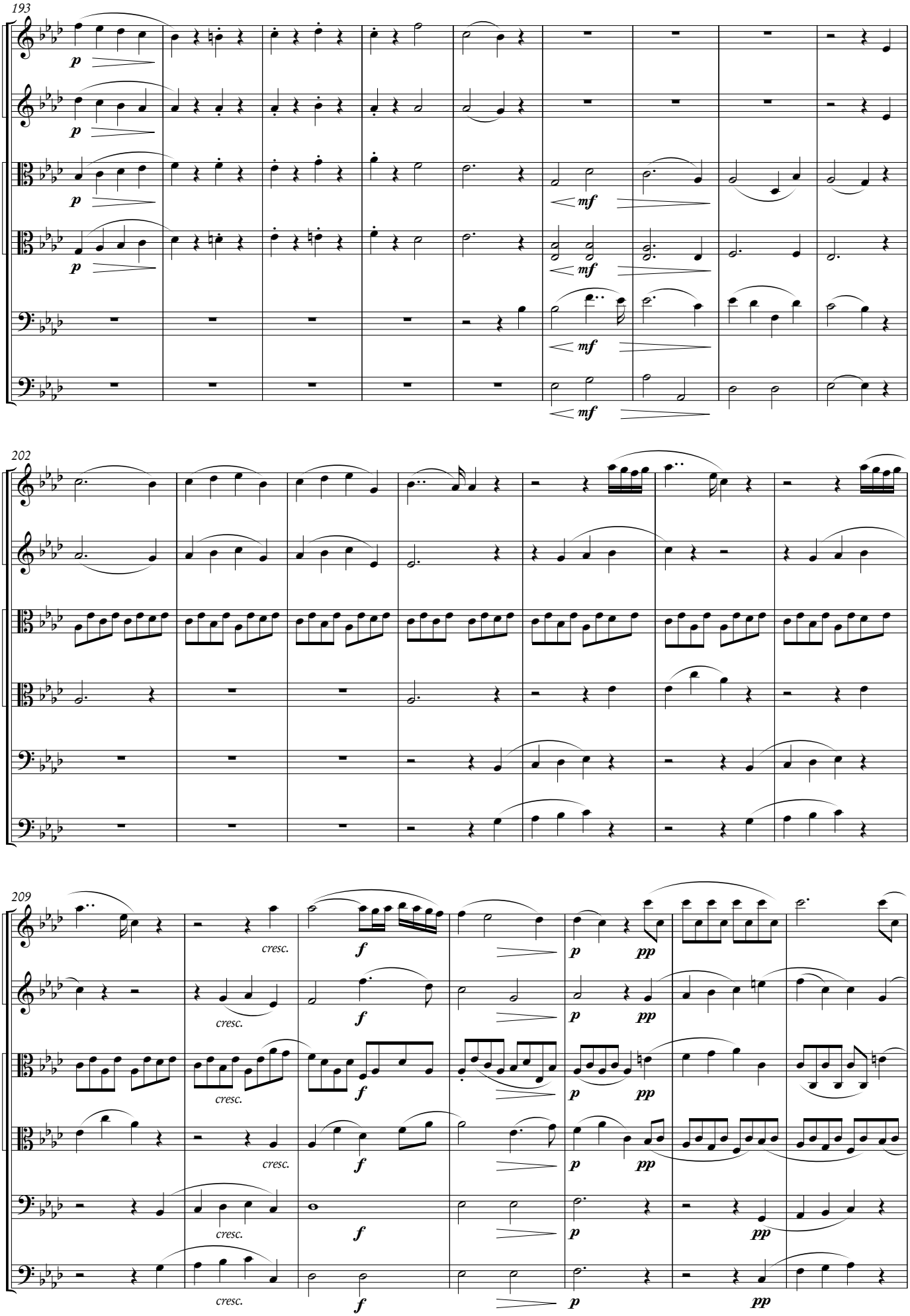
193
p
mf
202
209
cresc.
f
p
pp

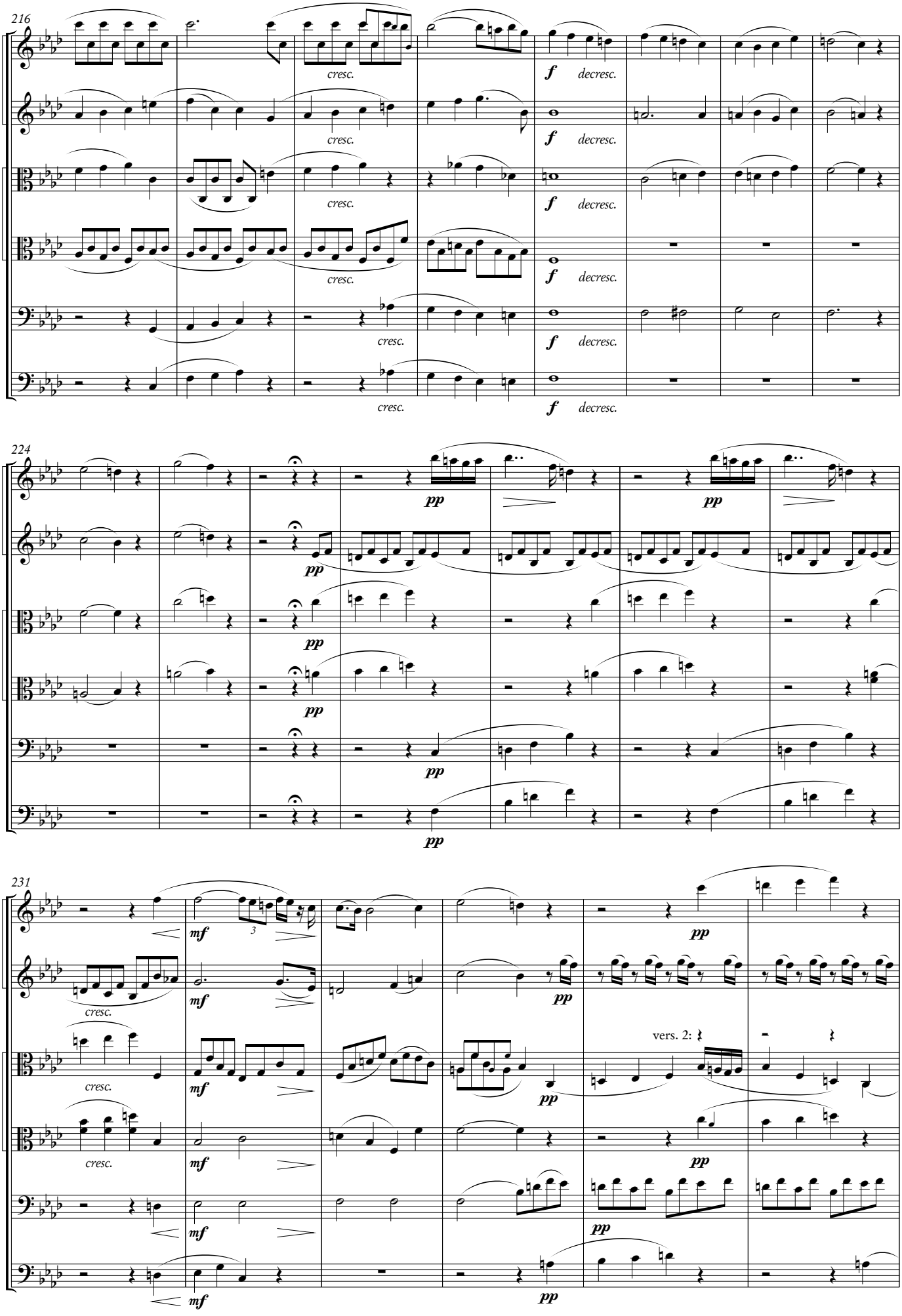
216
cresc.
f
decresc.
224
pp
231
mf
3
vers. 2:

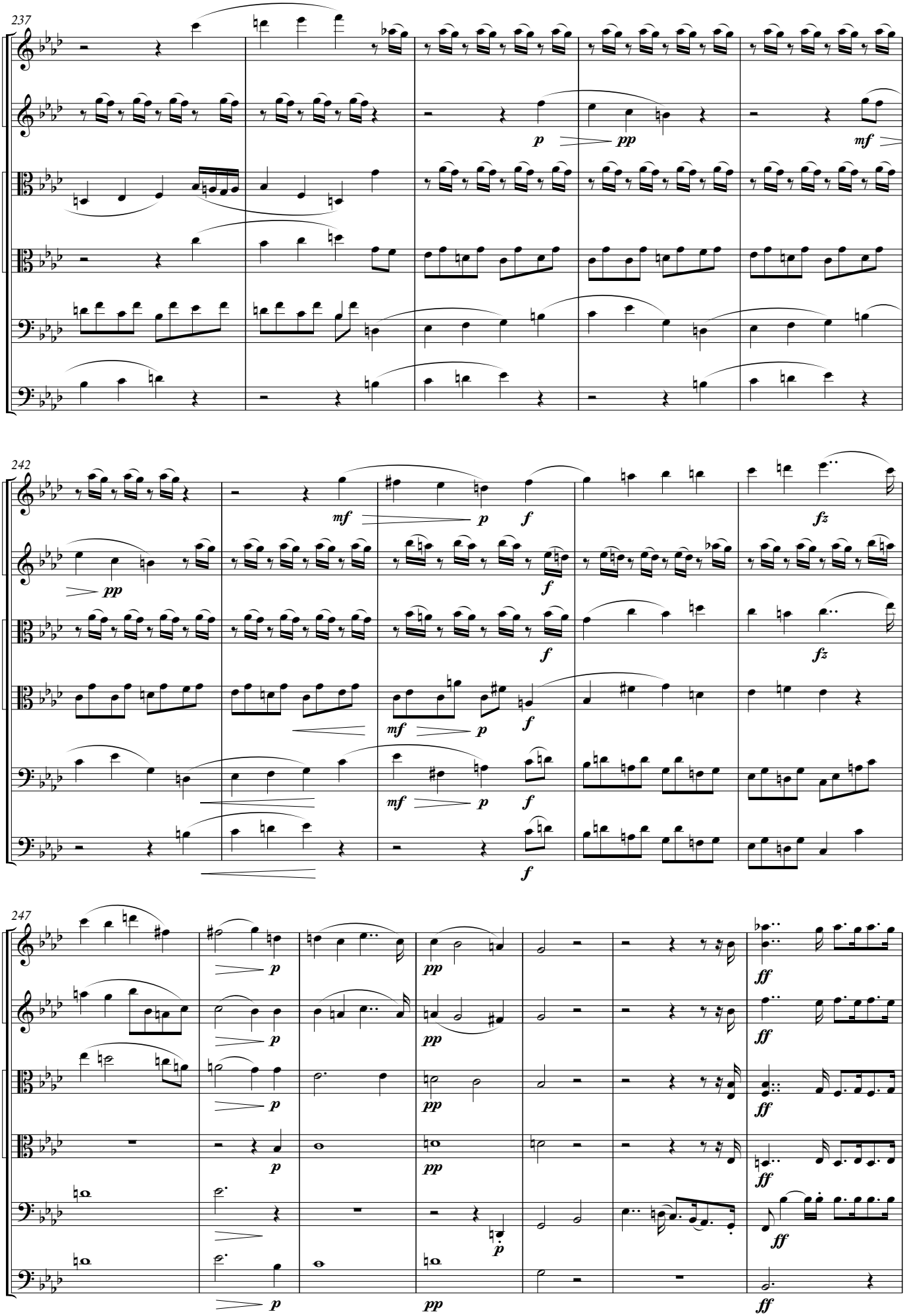
237
p
pp
mf
242
mf
p
f
fz
pp
247
ff

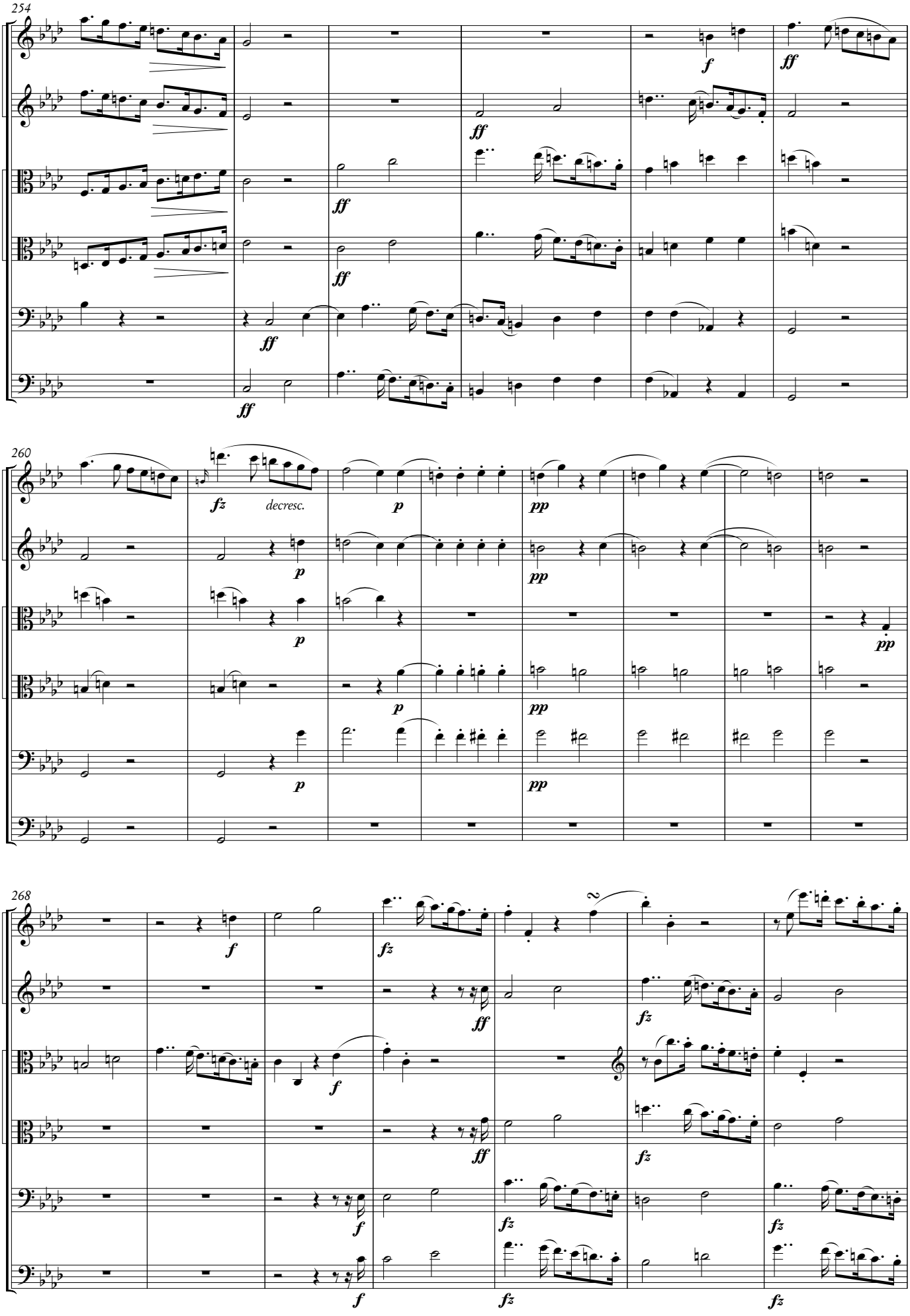
254
ff
f
ff
ff
ff
ff
ff
260
fz
decresc.
p
pp
p
pp
p
pp
p
pp
268
f
fz
ff
f
fz
ff
f
fz
f
fz
fz

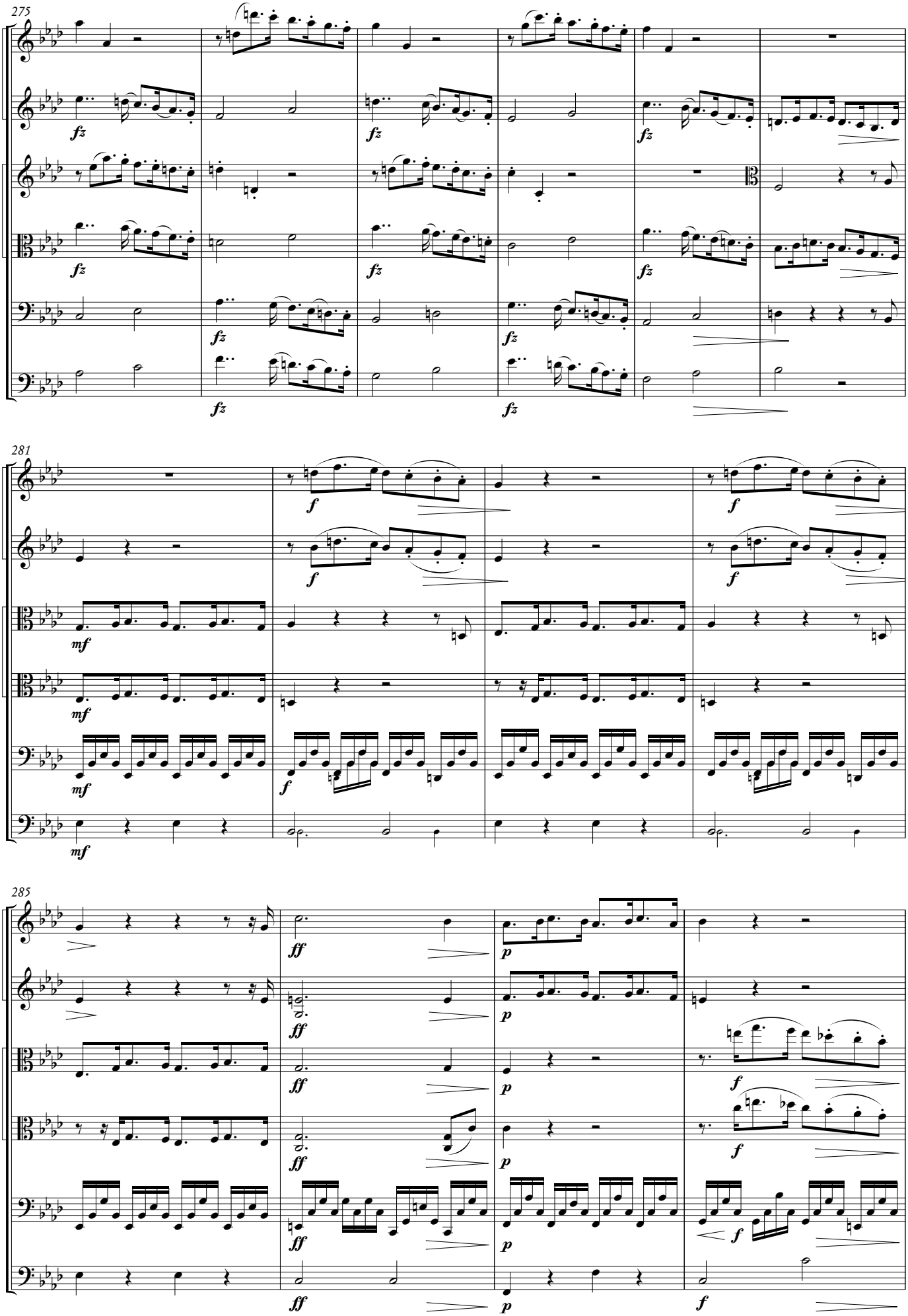
275
fz
281
f
mf
285
ff
p

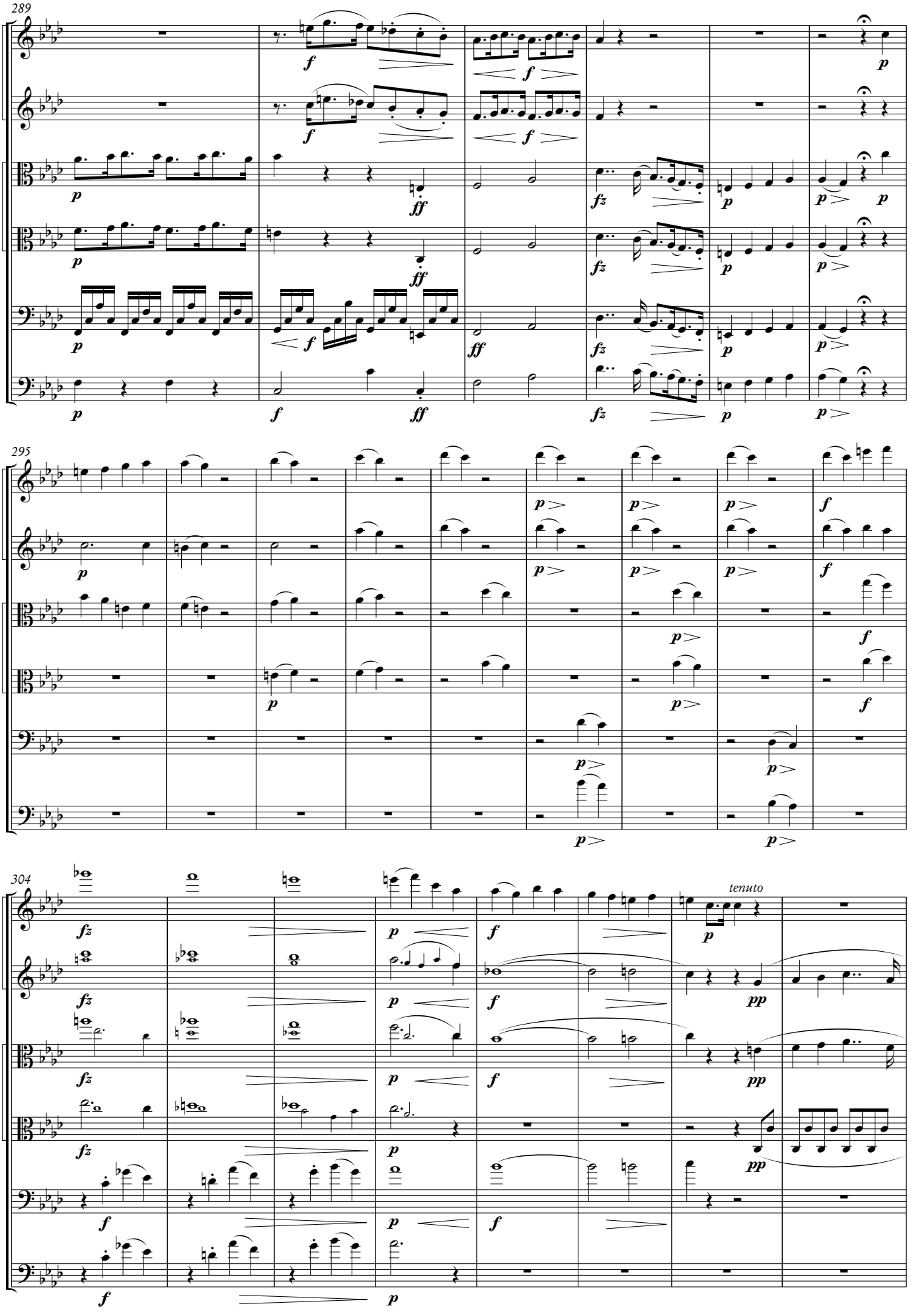
289
295
304
tenuto

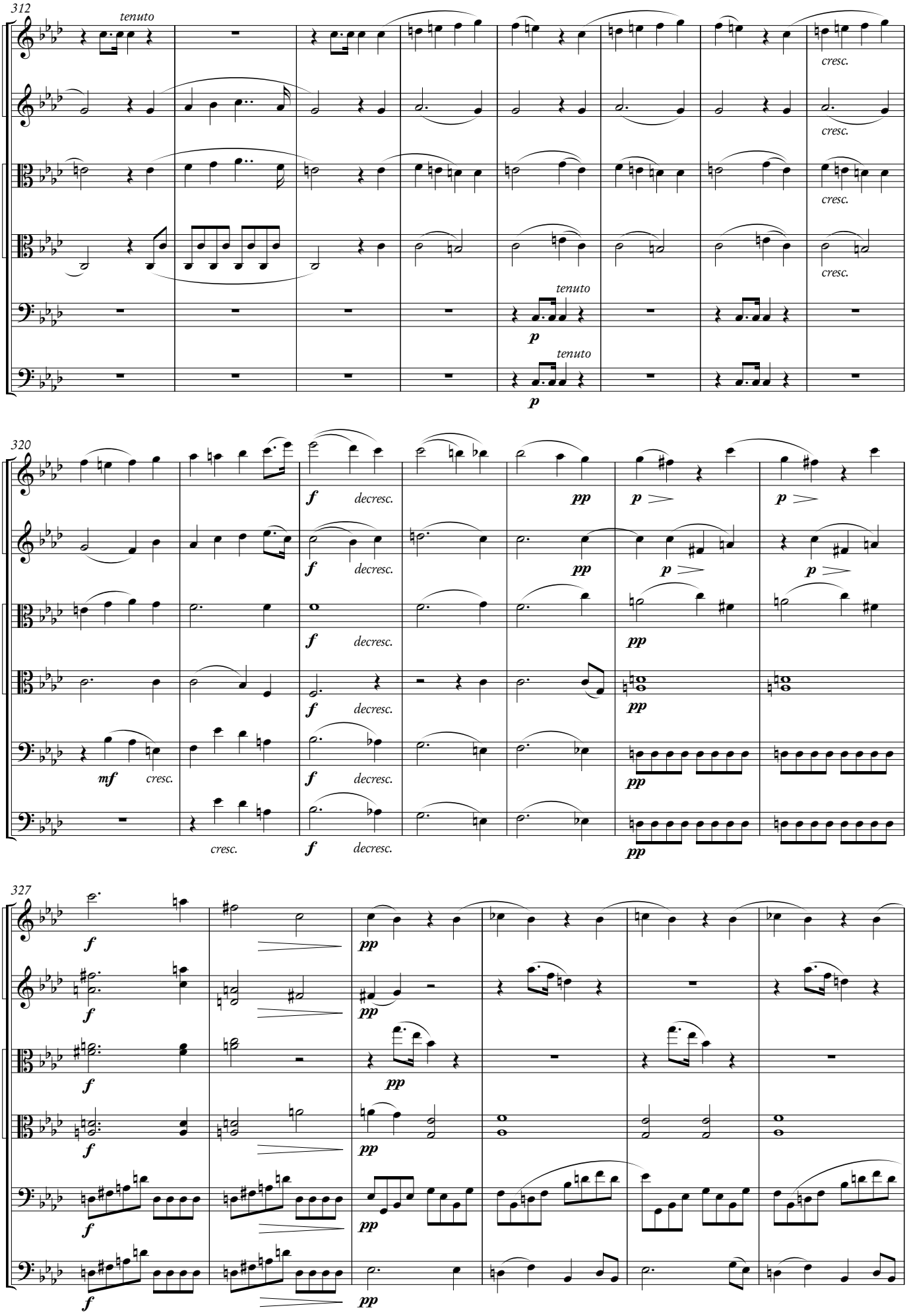
312
tenuto
cresc.
tenuto
p
320
f
decresc.
pp
p
mf
cresc.
327

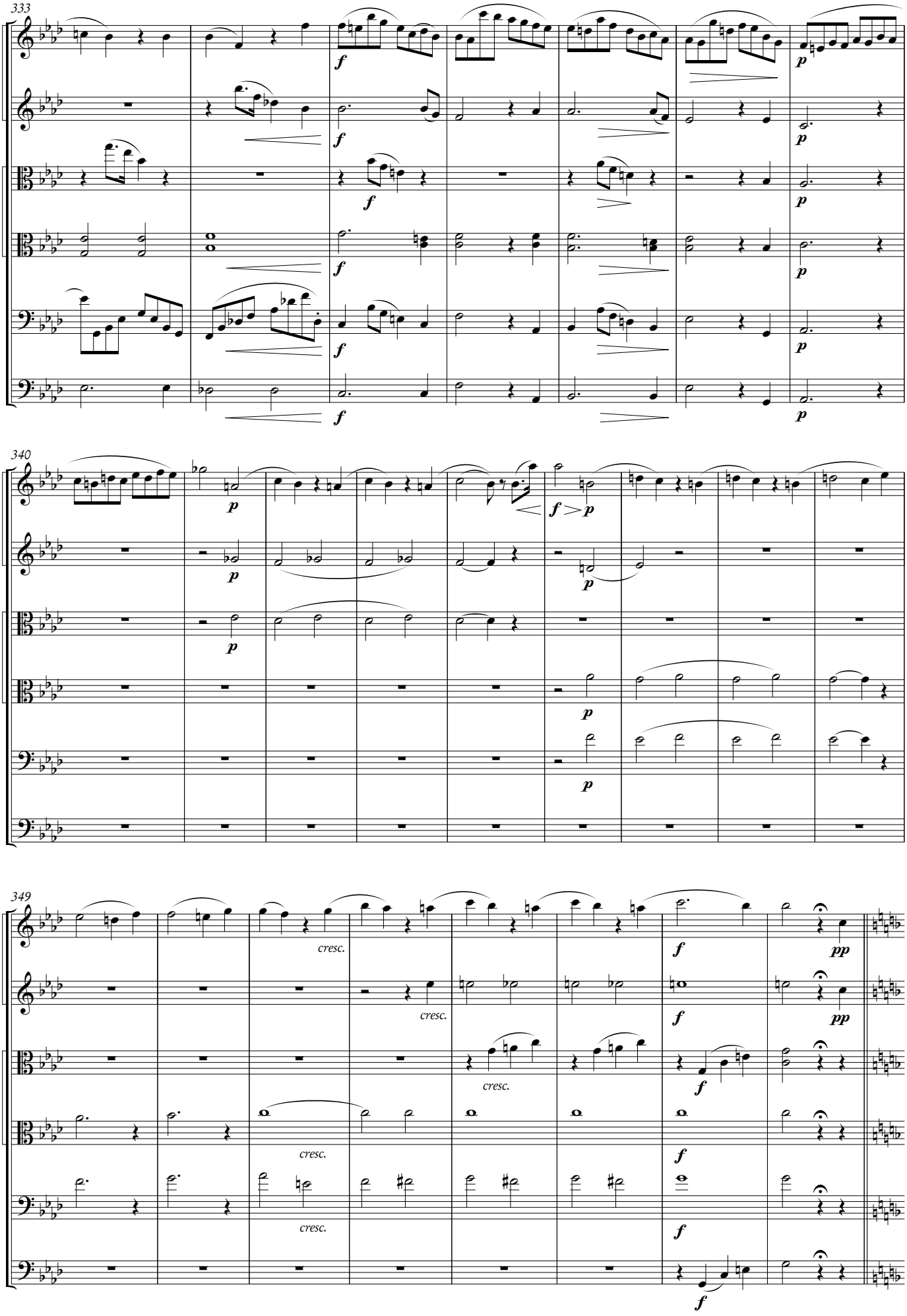
333
f
p
340
p
f
349
cresc.
f
pp

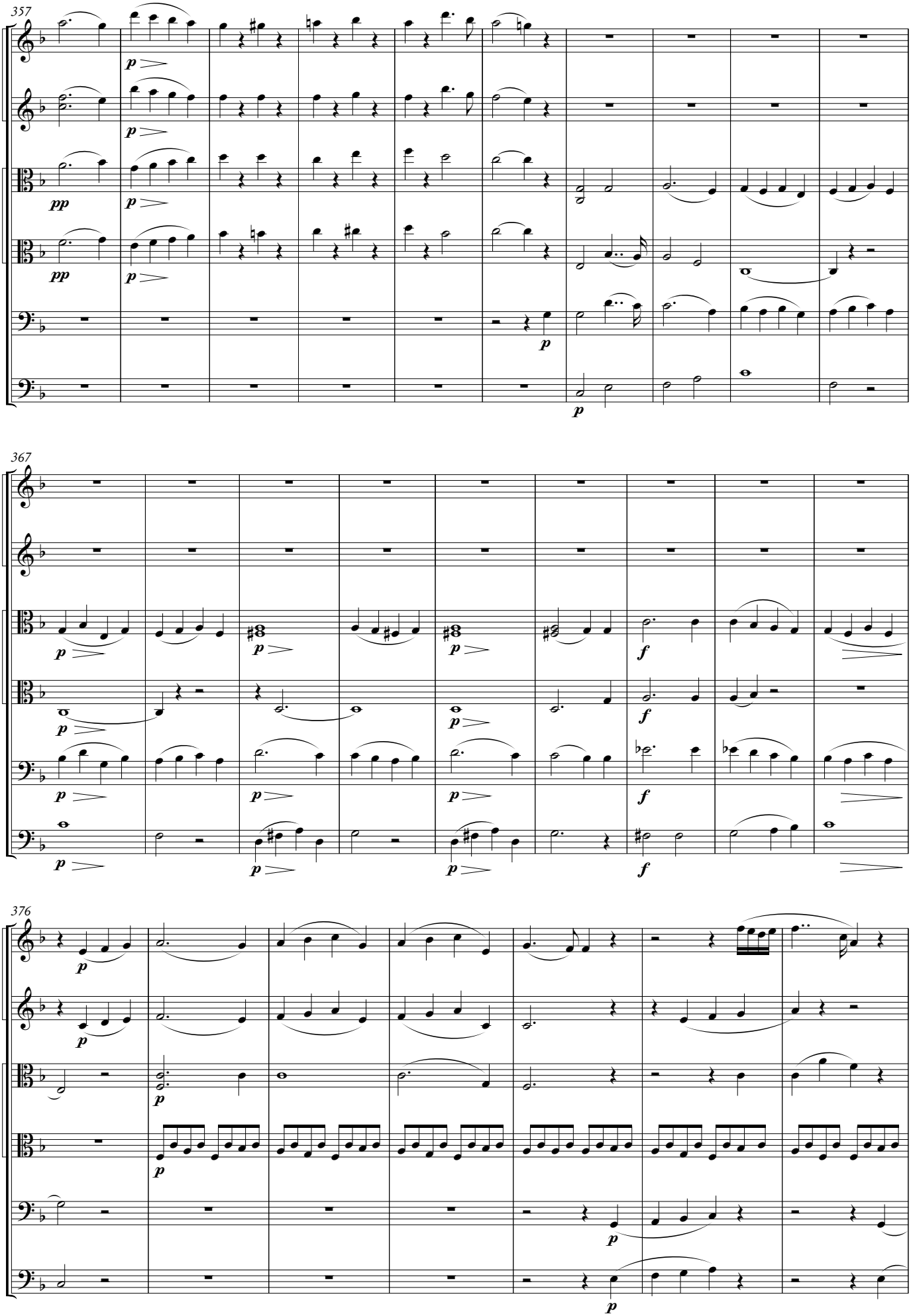
357
367
376

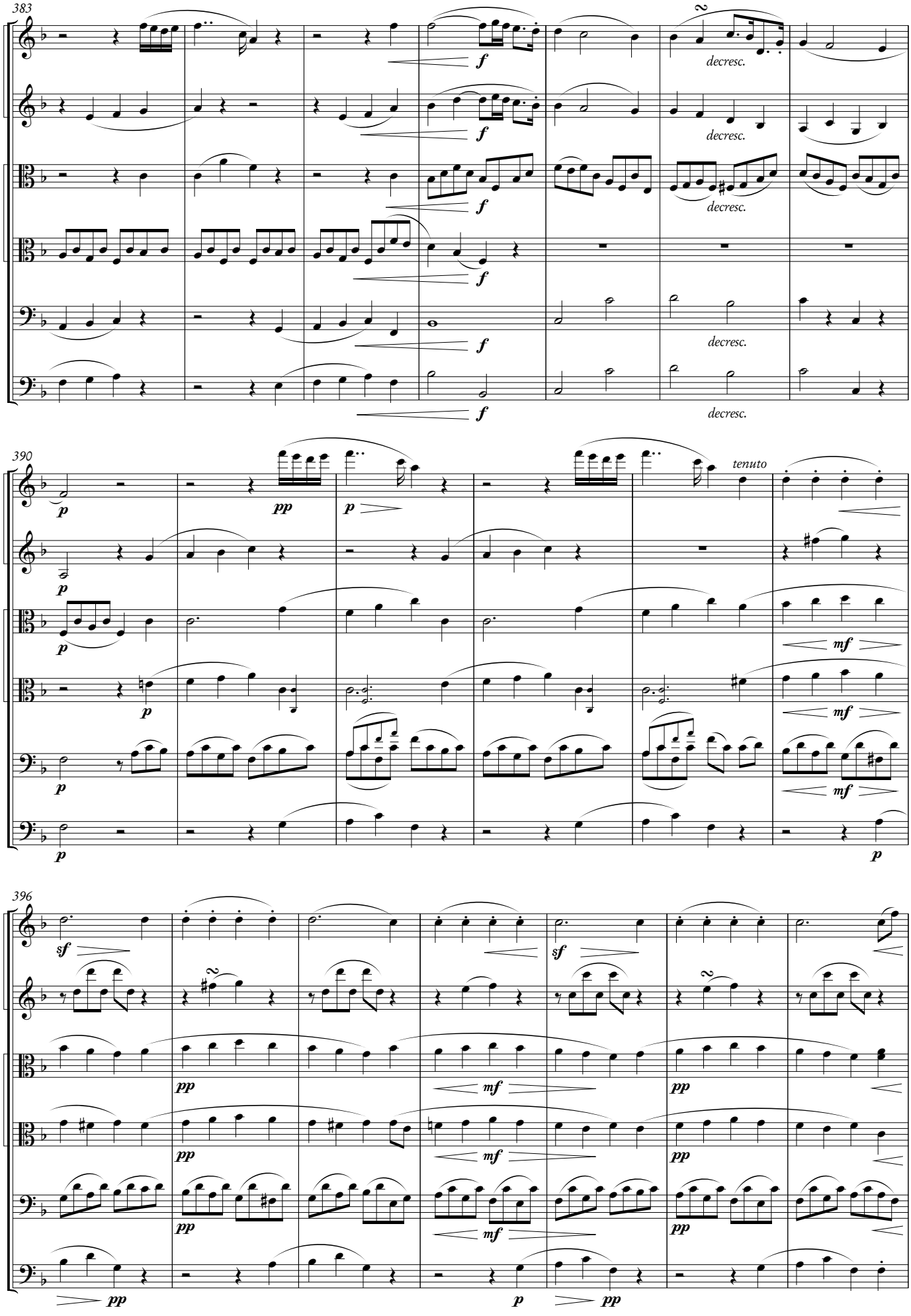
383
f
decresc.
390
p
pp
tenuto
mf
396
sf
pp
mf

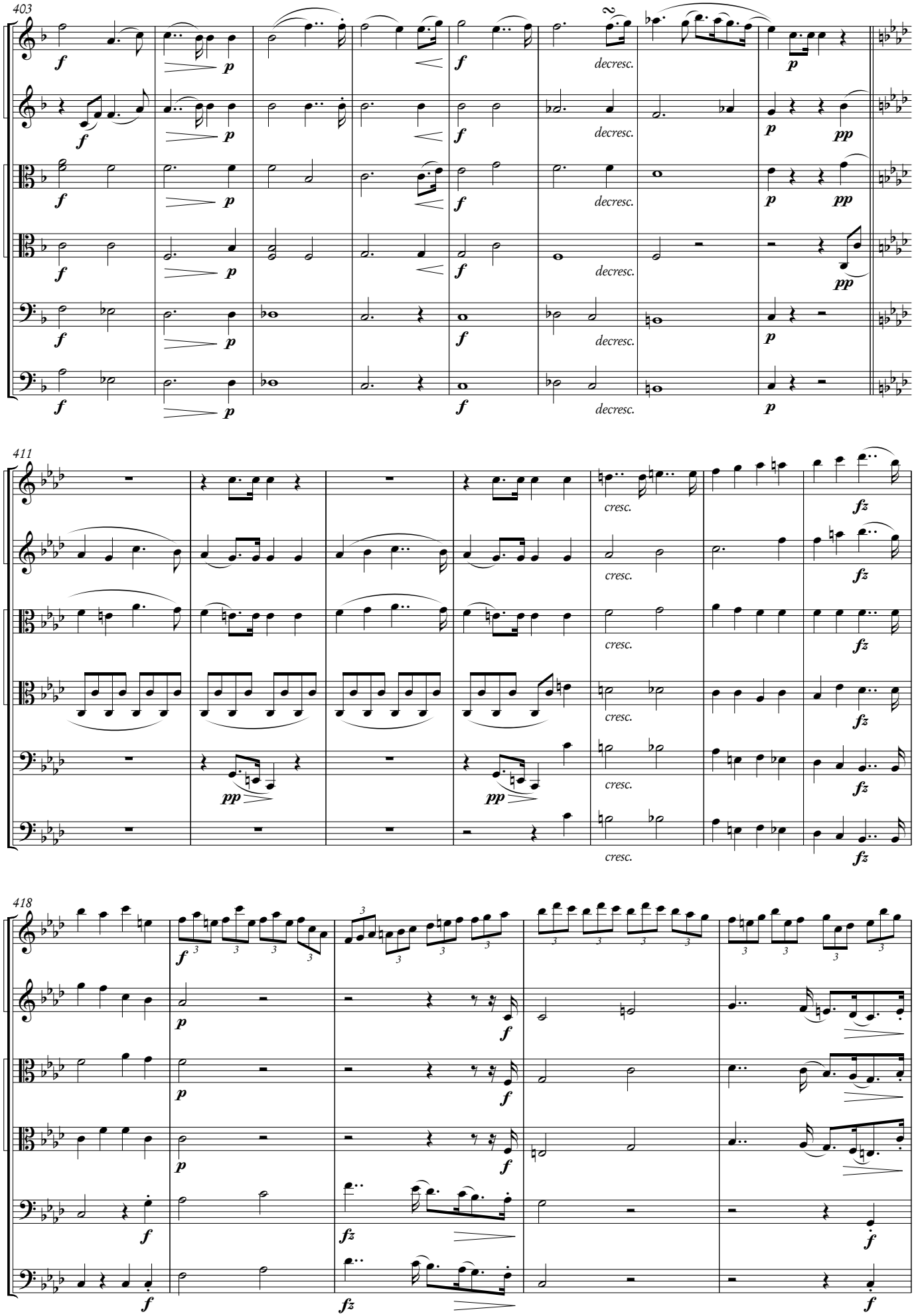
403
411
418
decresc.
cresc.
fz

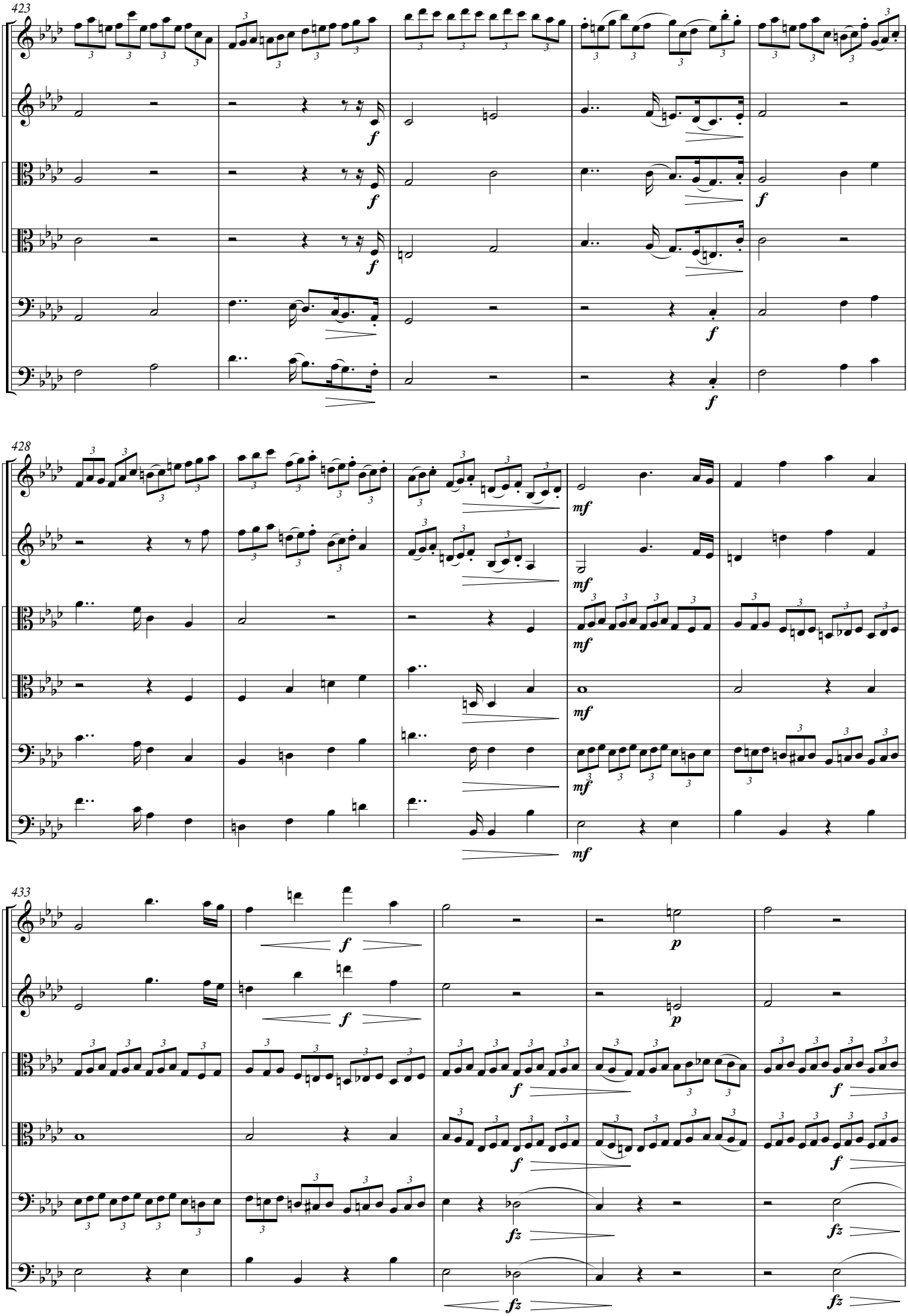
423
f
428
mf
433
p
fz

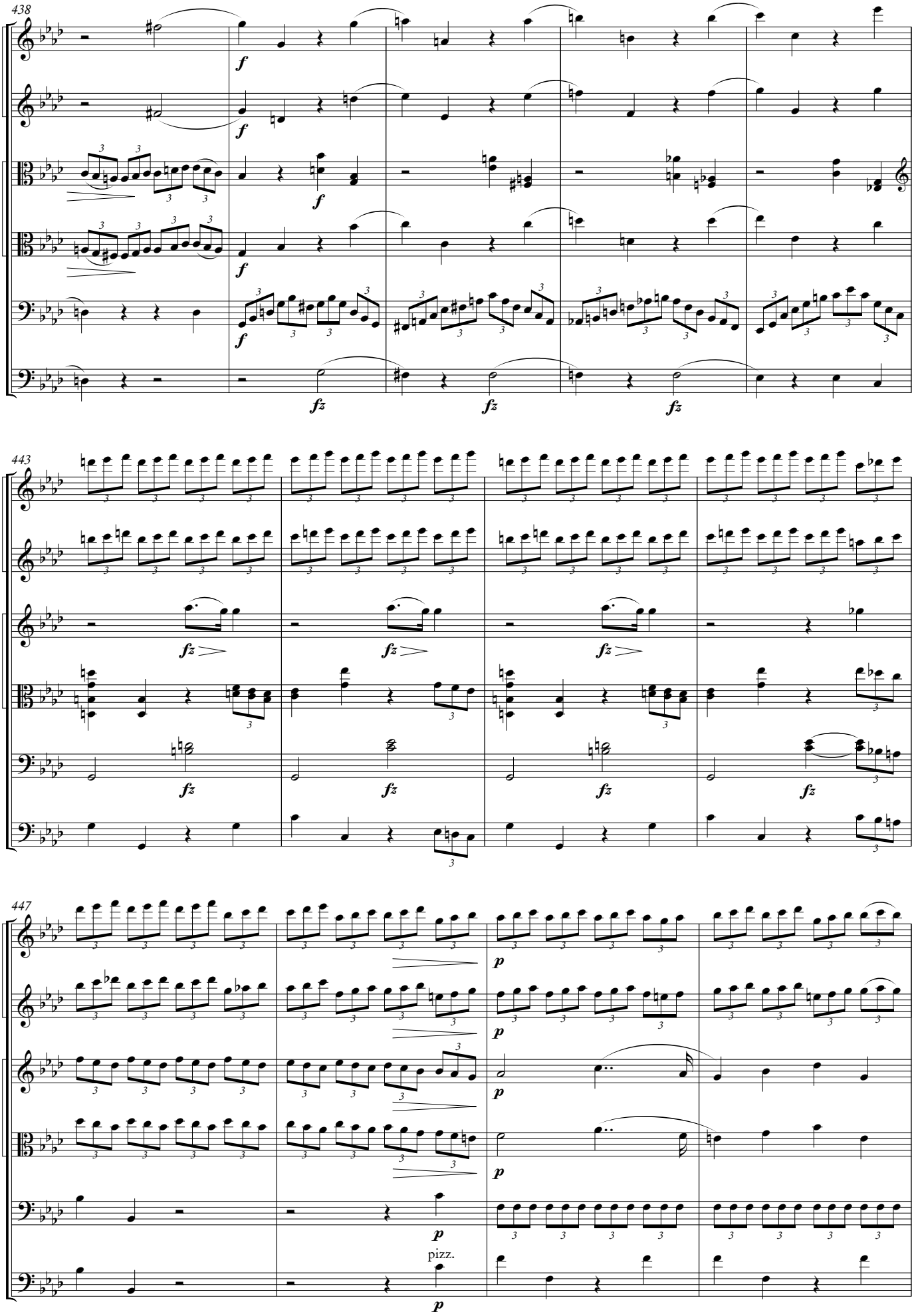
438
f
fz
443
fz
447
p
pizz.

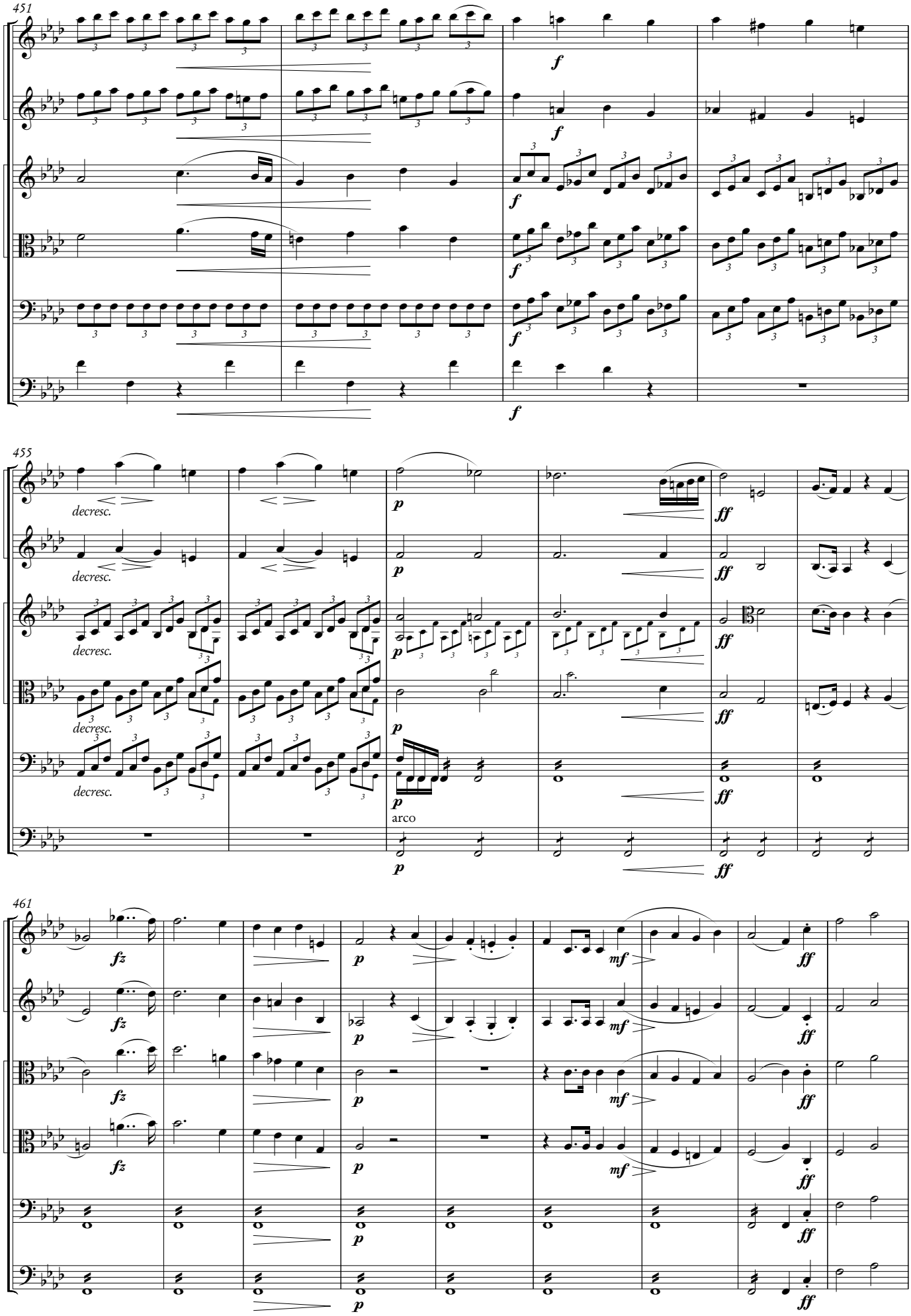
451
f
455
decresc.
p
ff
arco
461
fz
mf

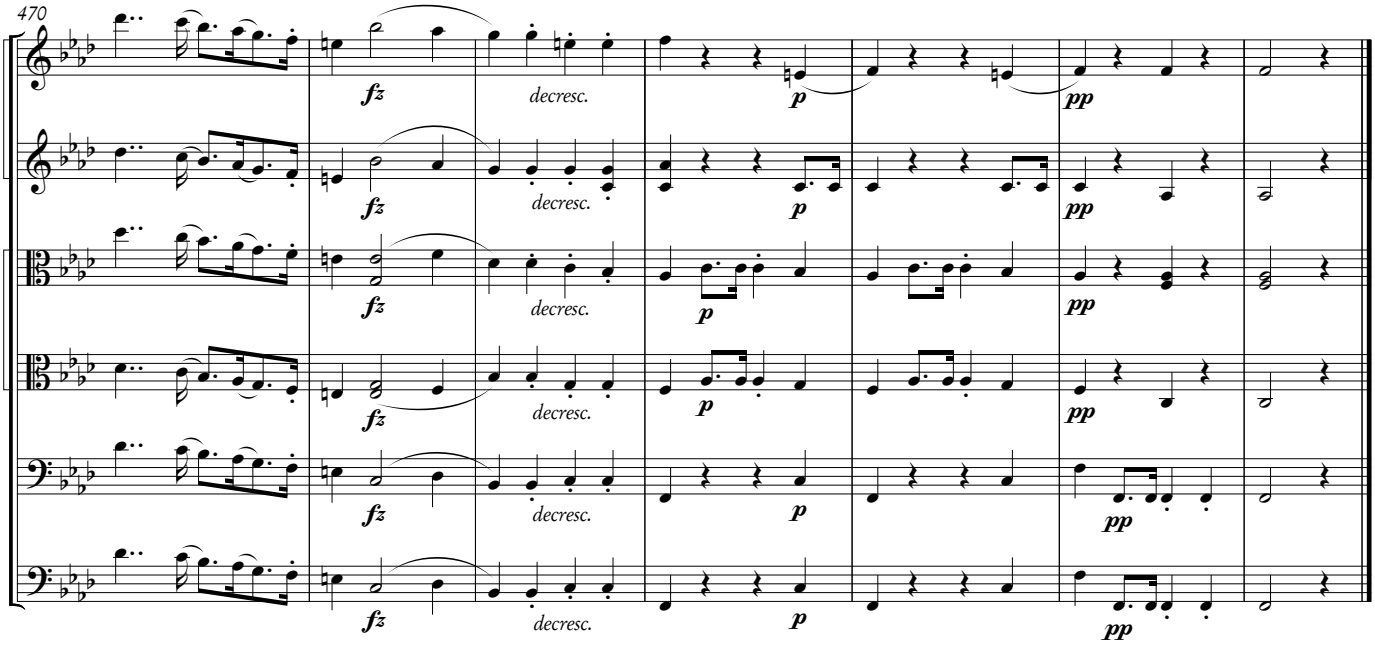
470
fz
decresc.
p
pp

2

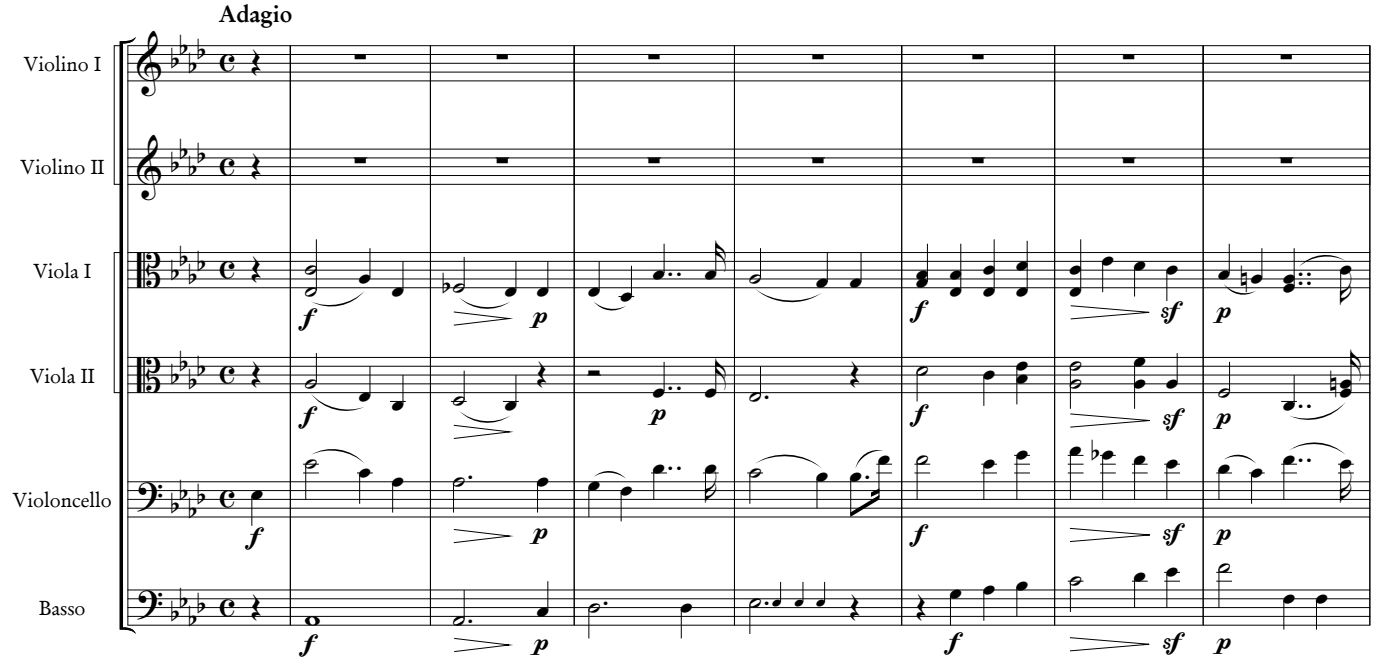
Adagio
Violino I
Violino II
Viola I
Viola II
Violoncello
Basso
f
p
sf

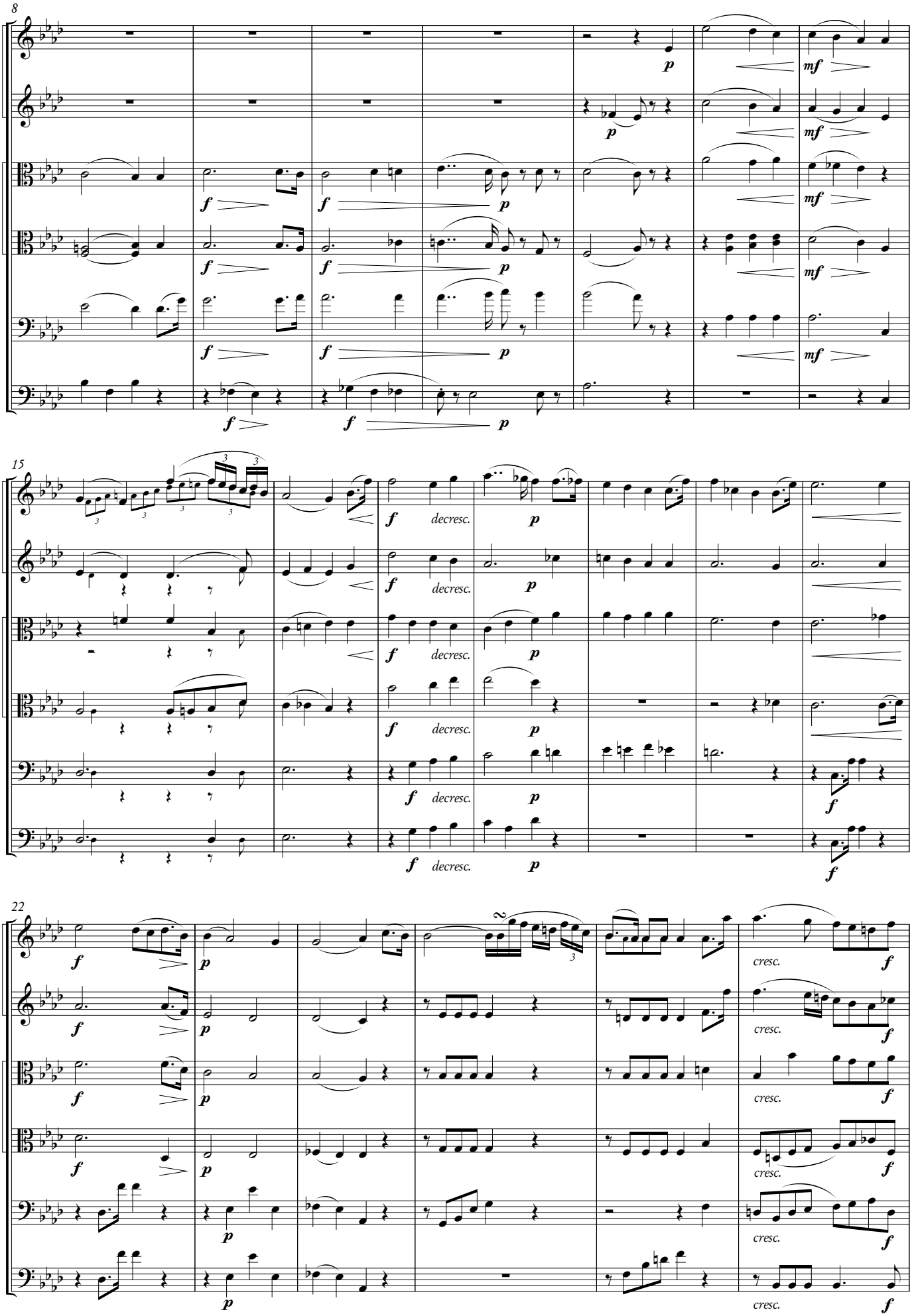
8
15
22
decresc.
cresc.

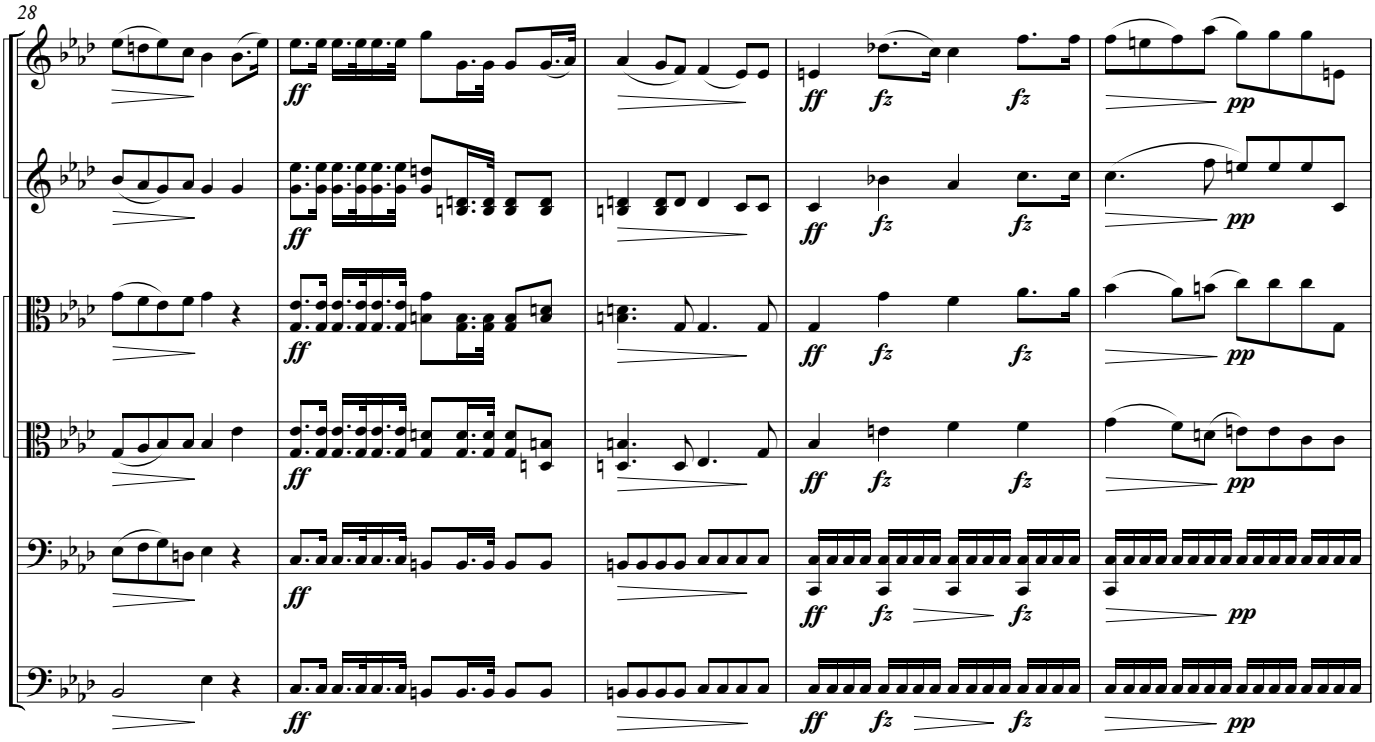
28
ff
fz
pp

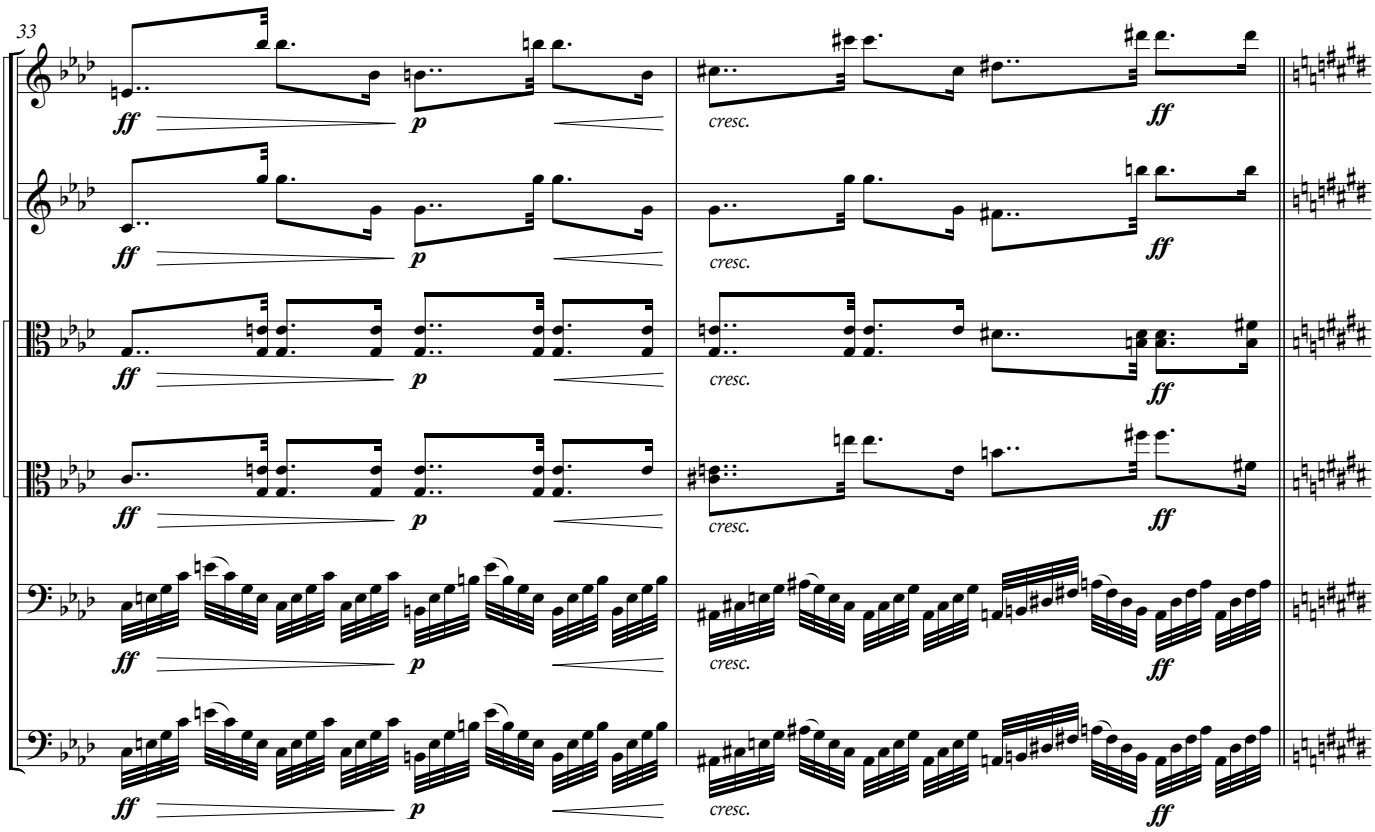
33
ff
p
cresc.

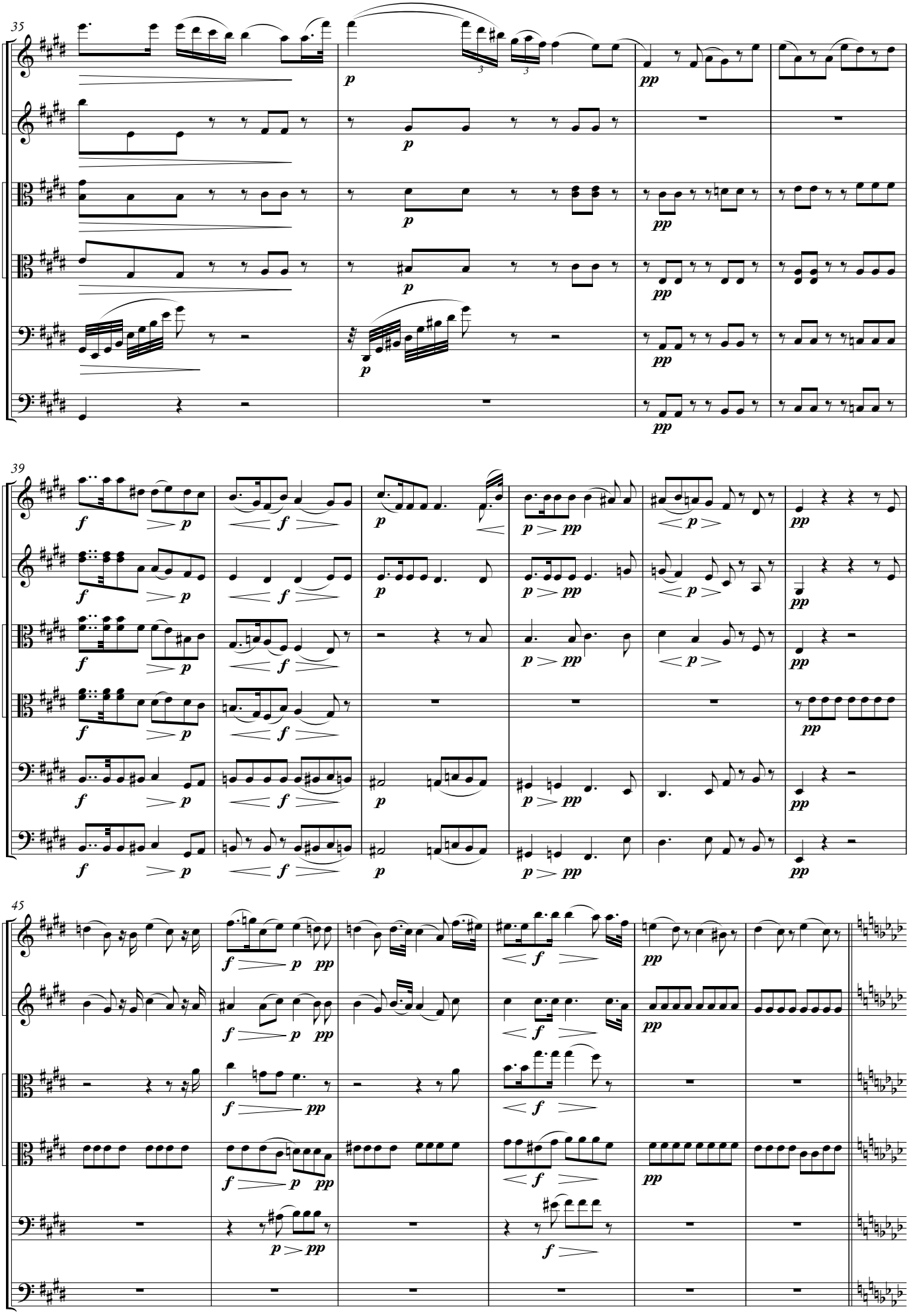
35
39
45

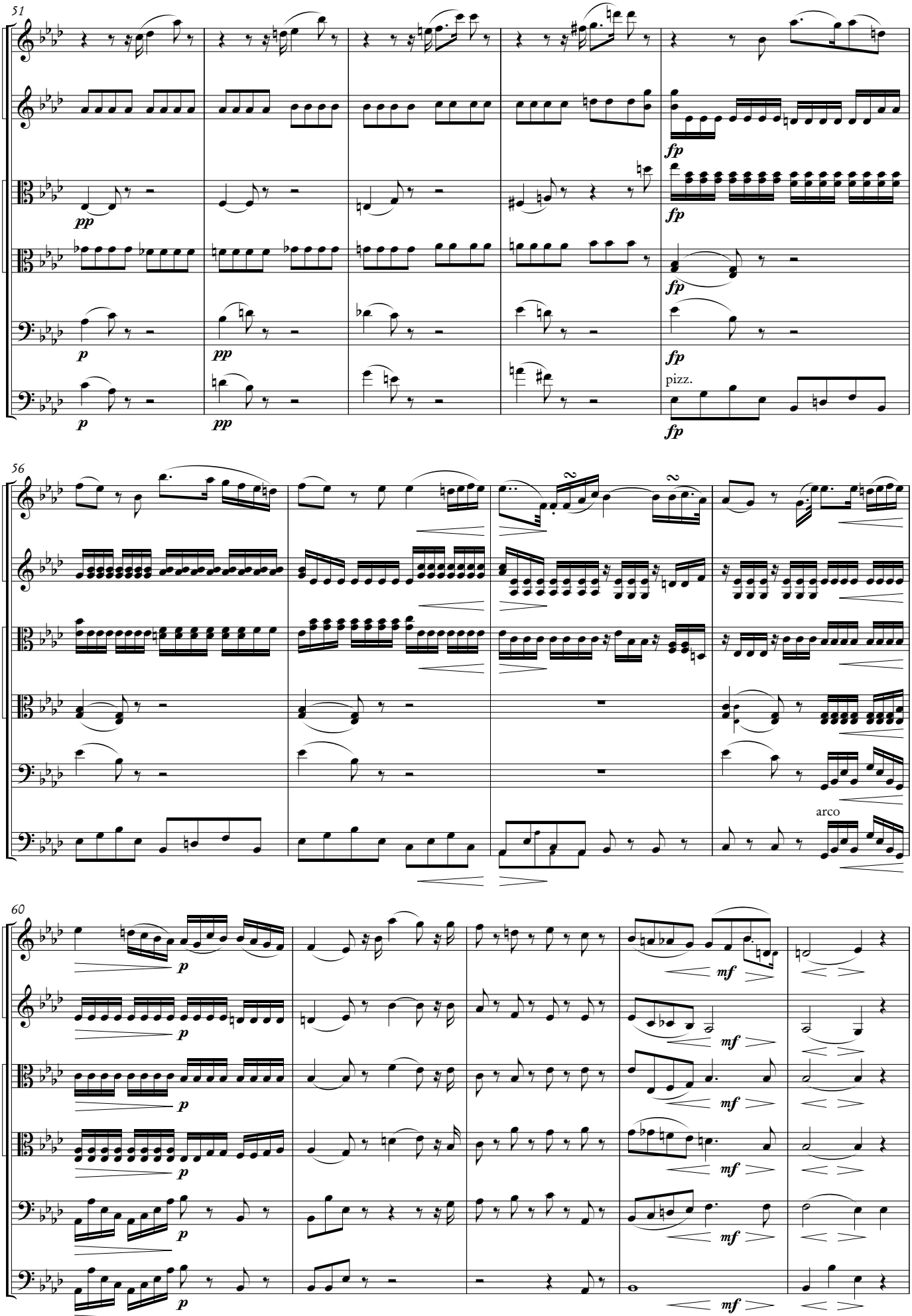
51
pizz.
56
arco
60

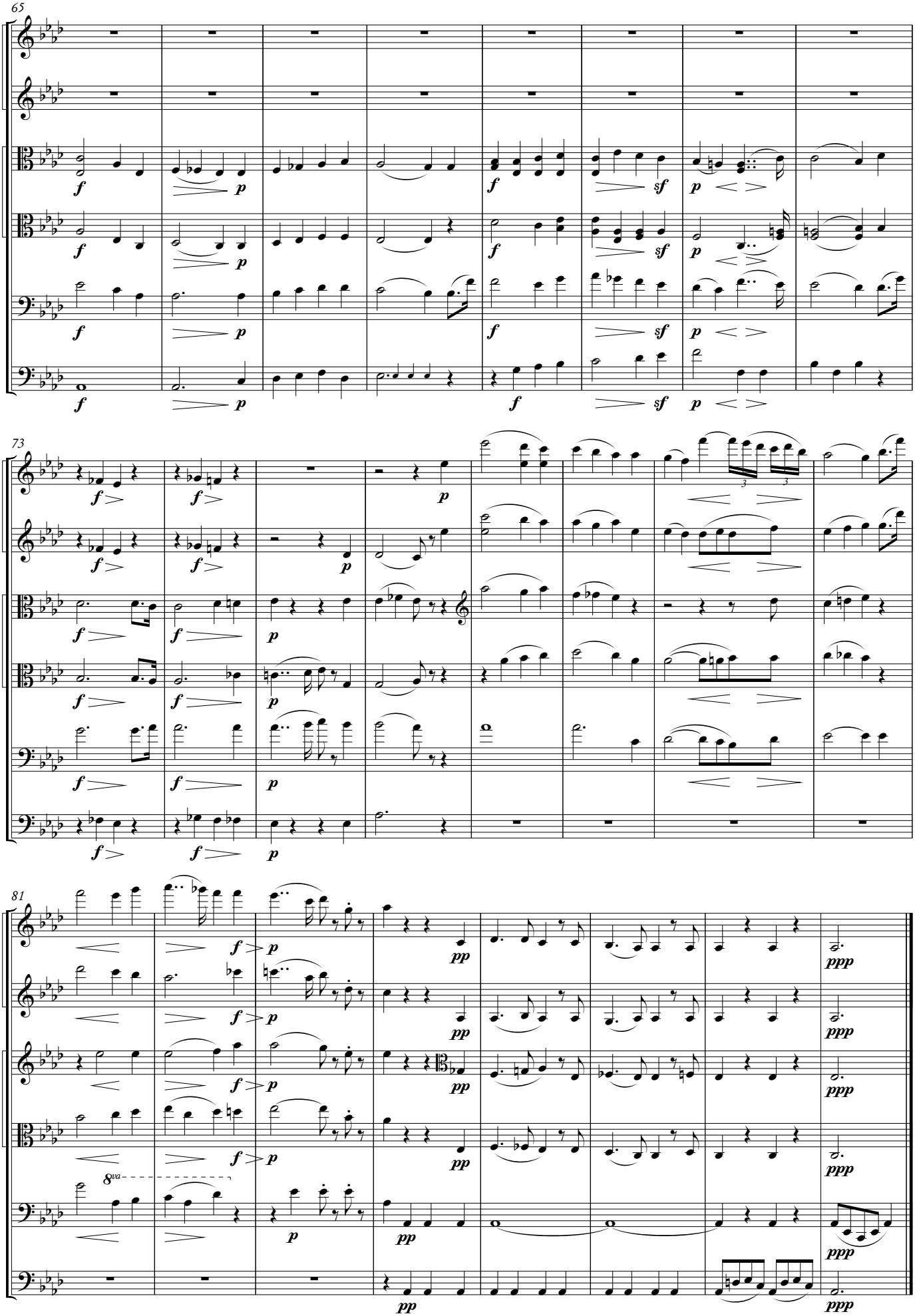
65
73
81
8va

3

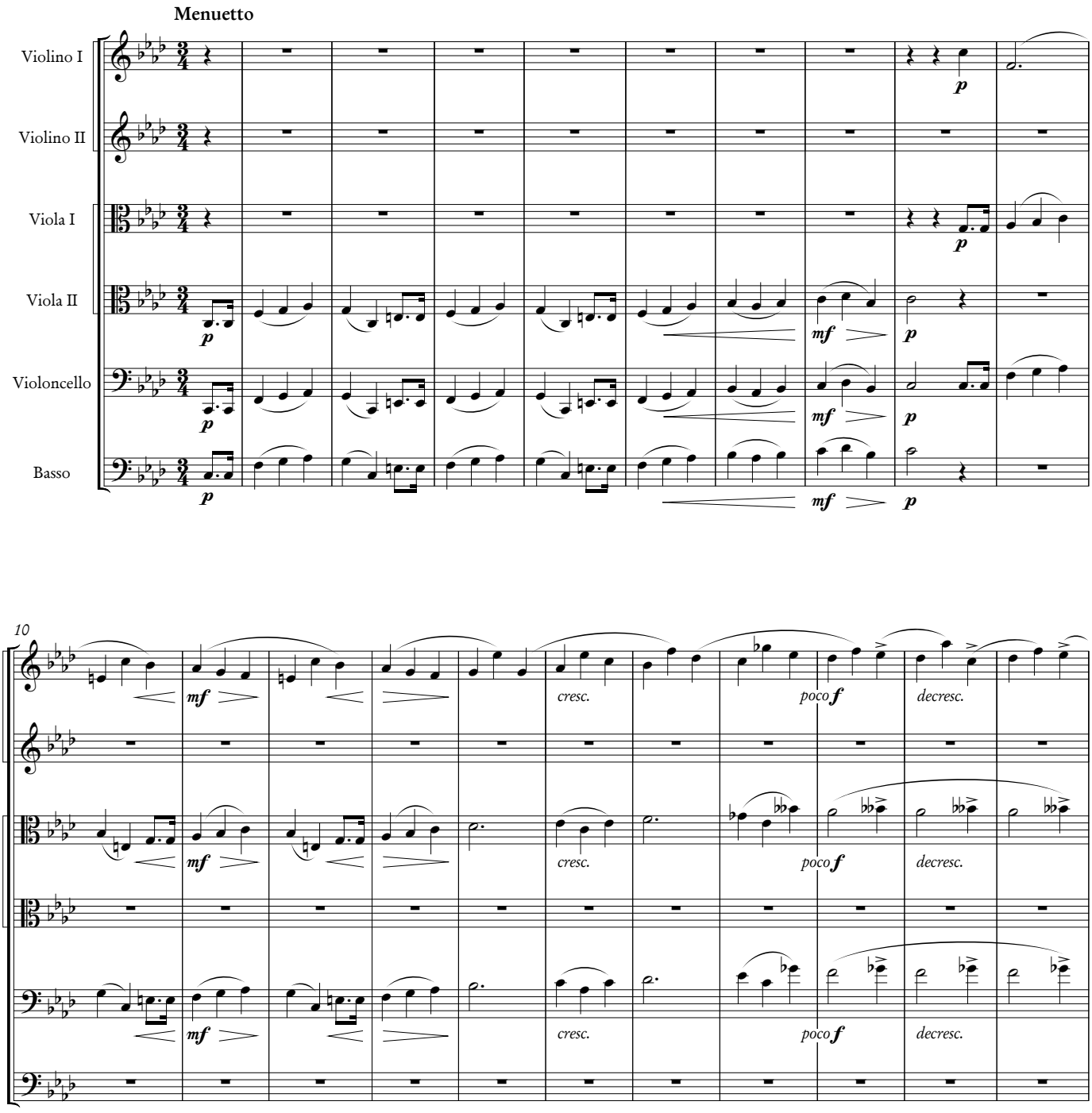
Menuetto
Violino I
Violino II
Viola I
Viola II
Violoncello
Basso
10
mf
p
cresc.
poco f
decresc.

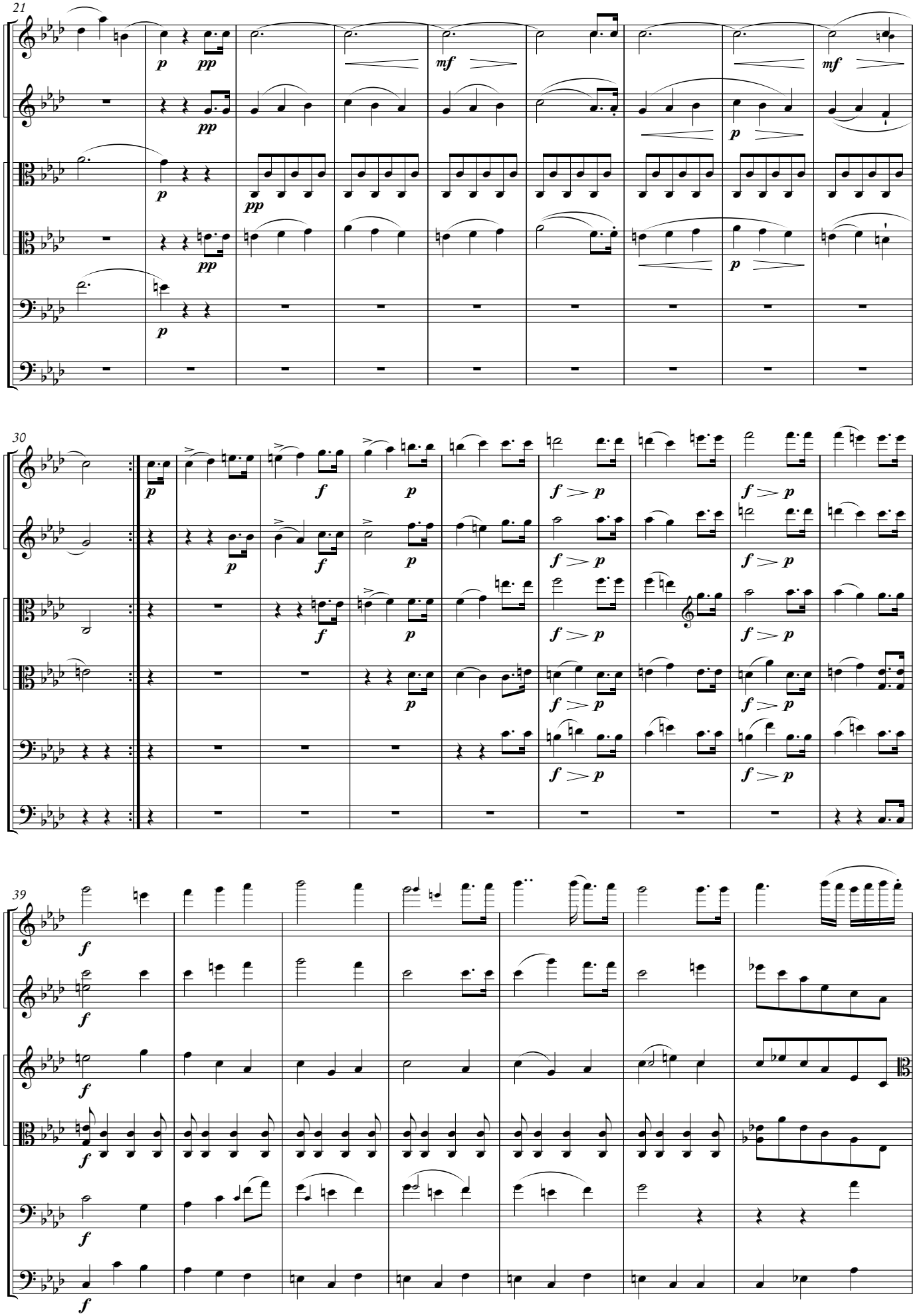
21
30
39

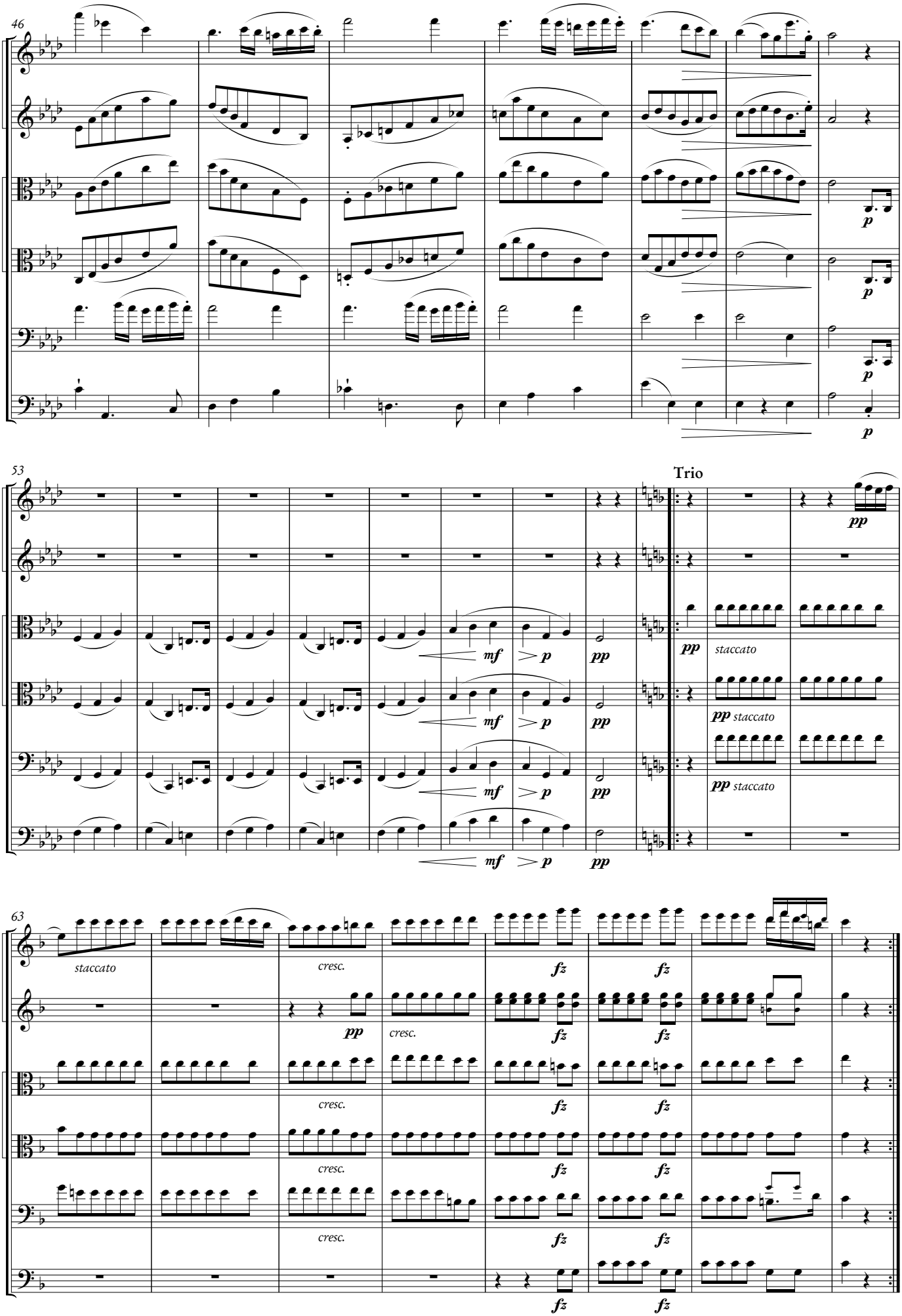
46
53
Trio
63
staccato
cresc.

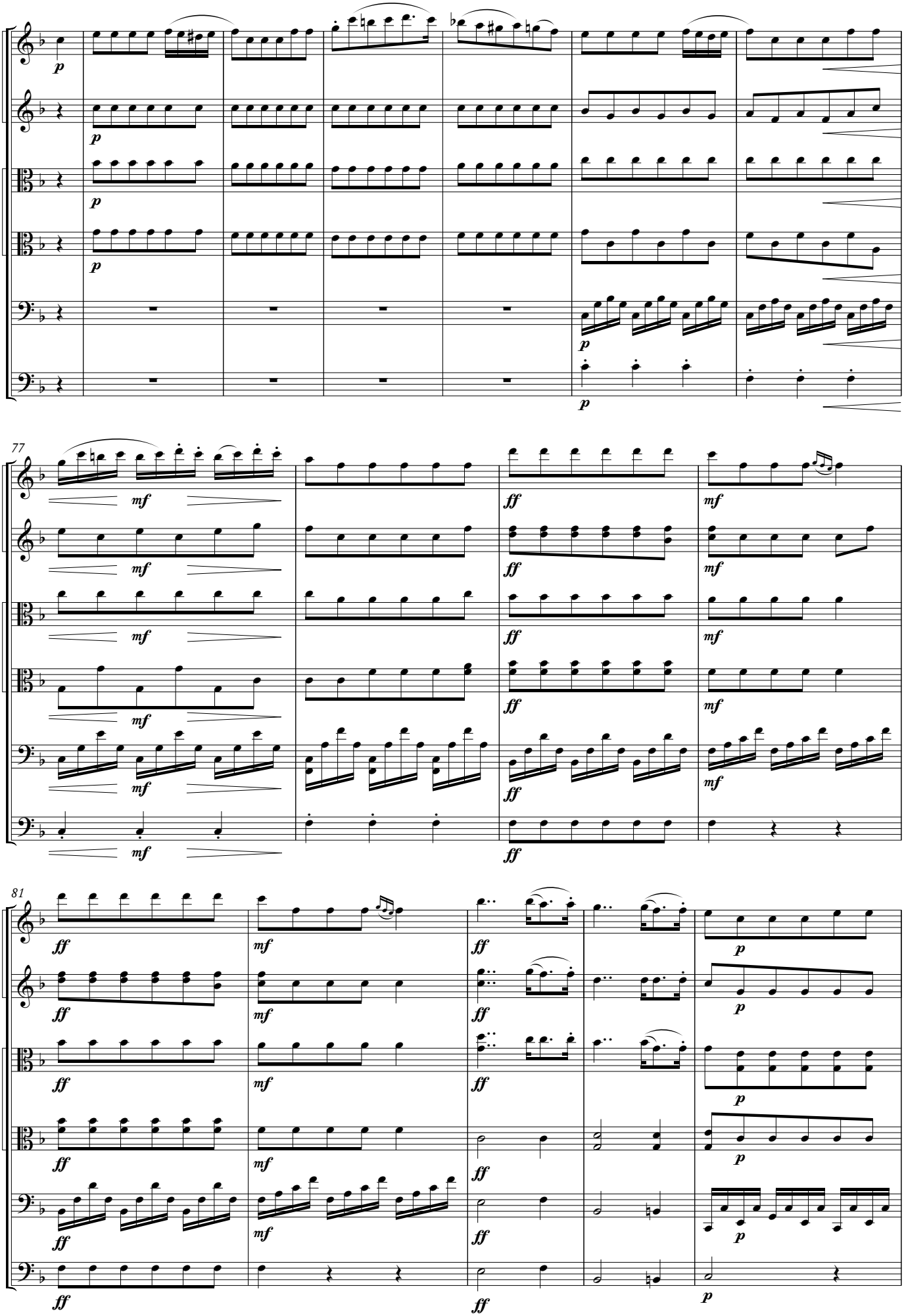
77
81

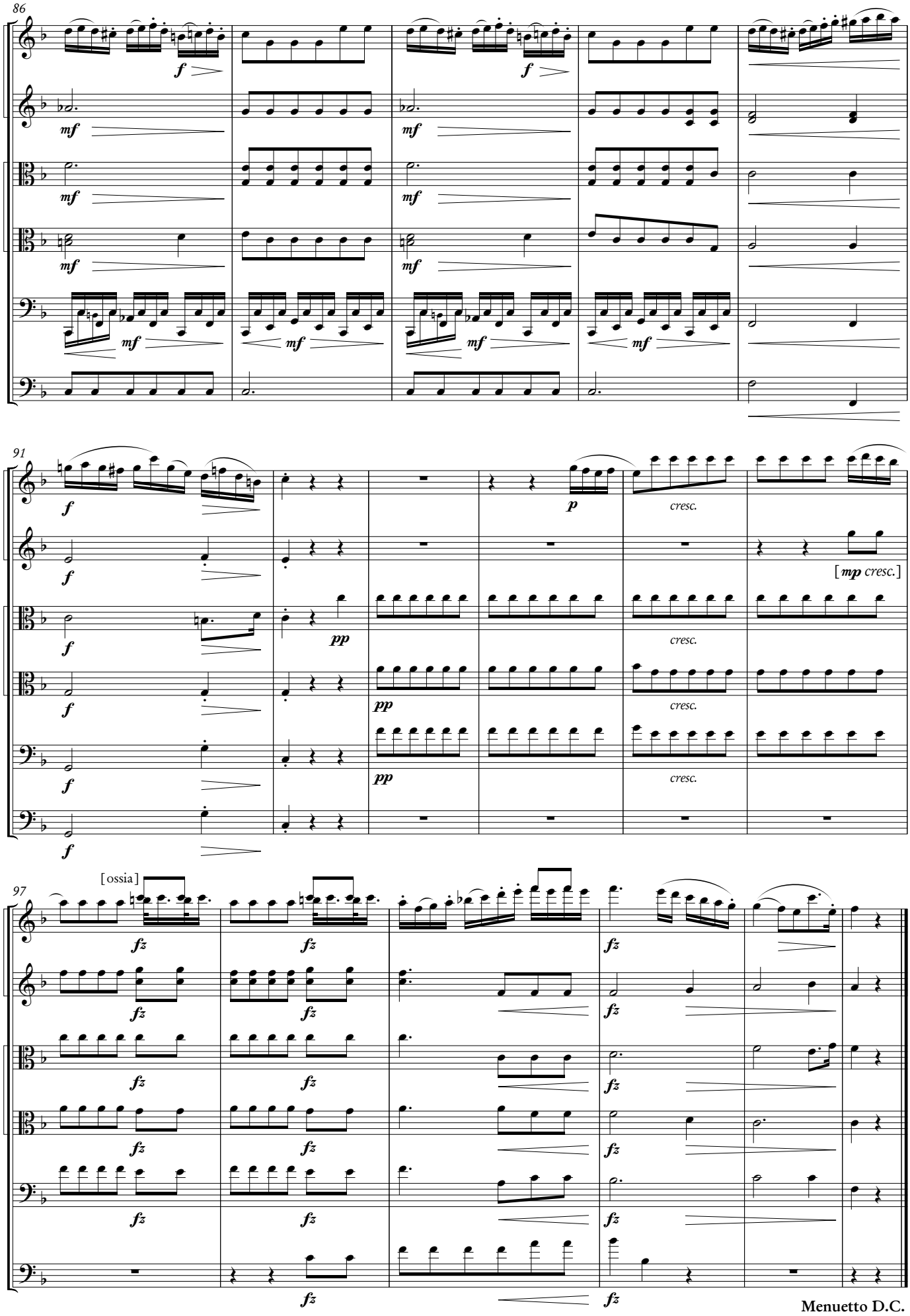
86
f
mf
91
p
cresc.
[mp cresc.]
pp
97
[ossia]
fz
Menuetto D.C.

4
[version 1]

Finale. Allegro molto

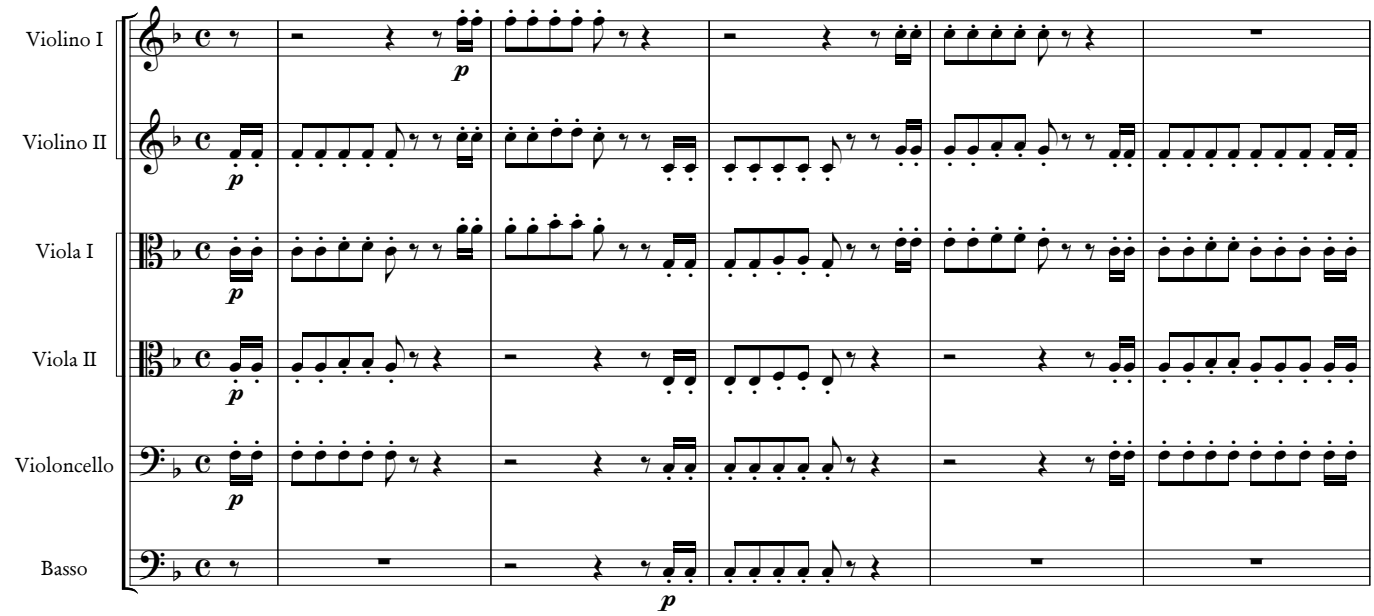

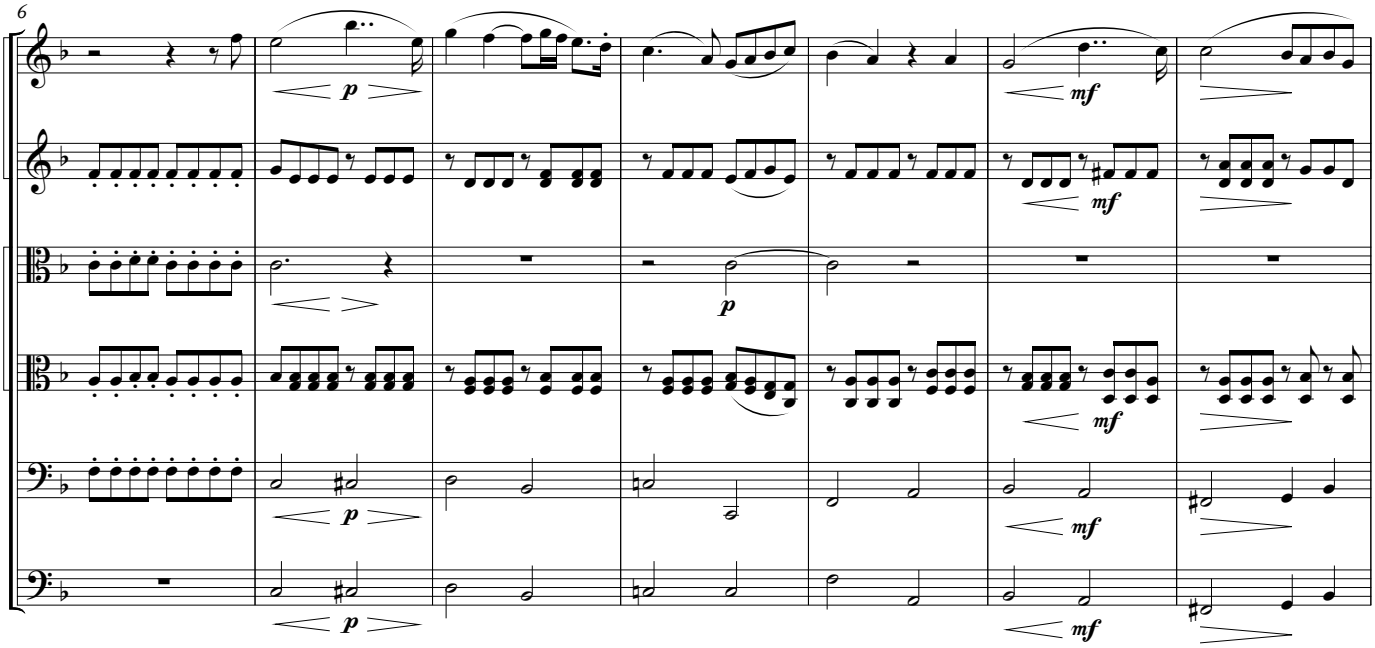

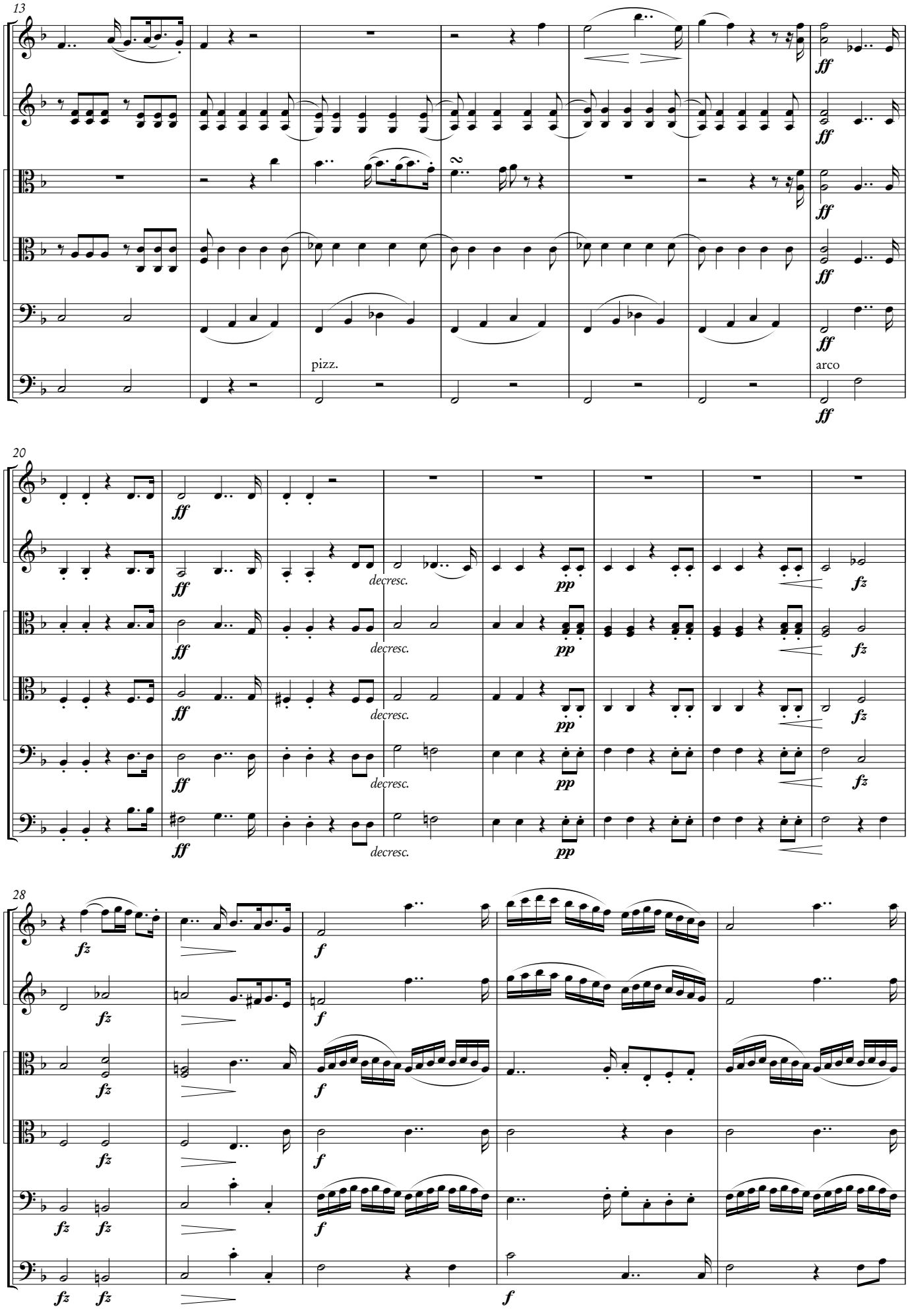
13
pizz.
arco
20
decresc.
28

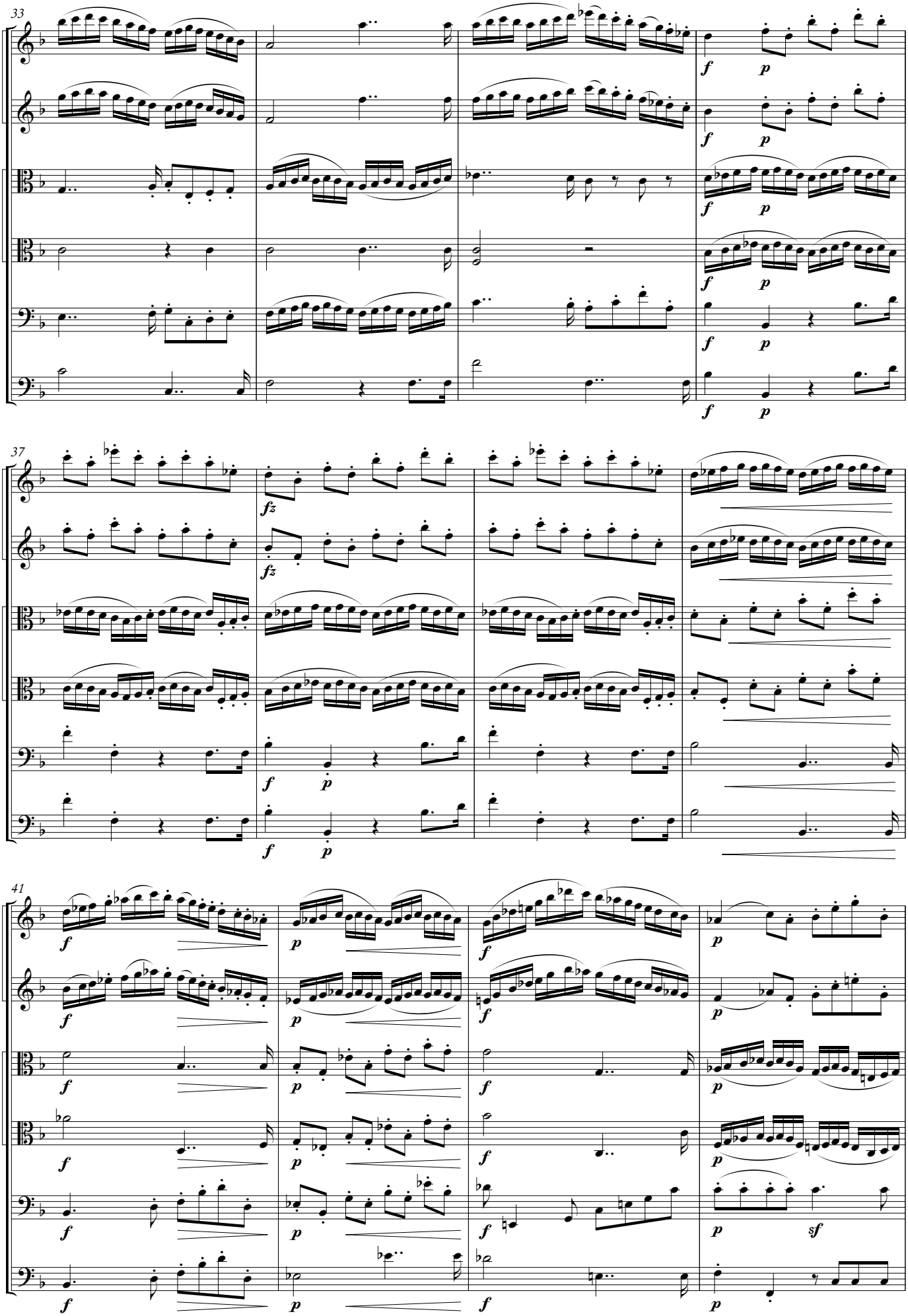
33
37
41

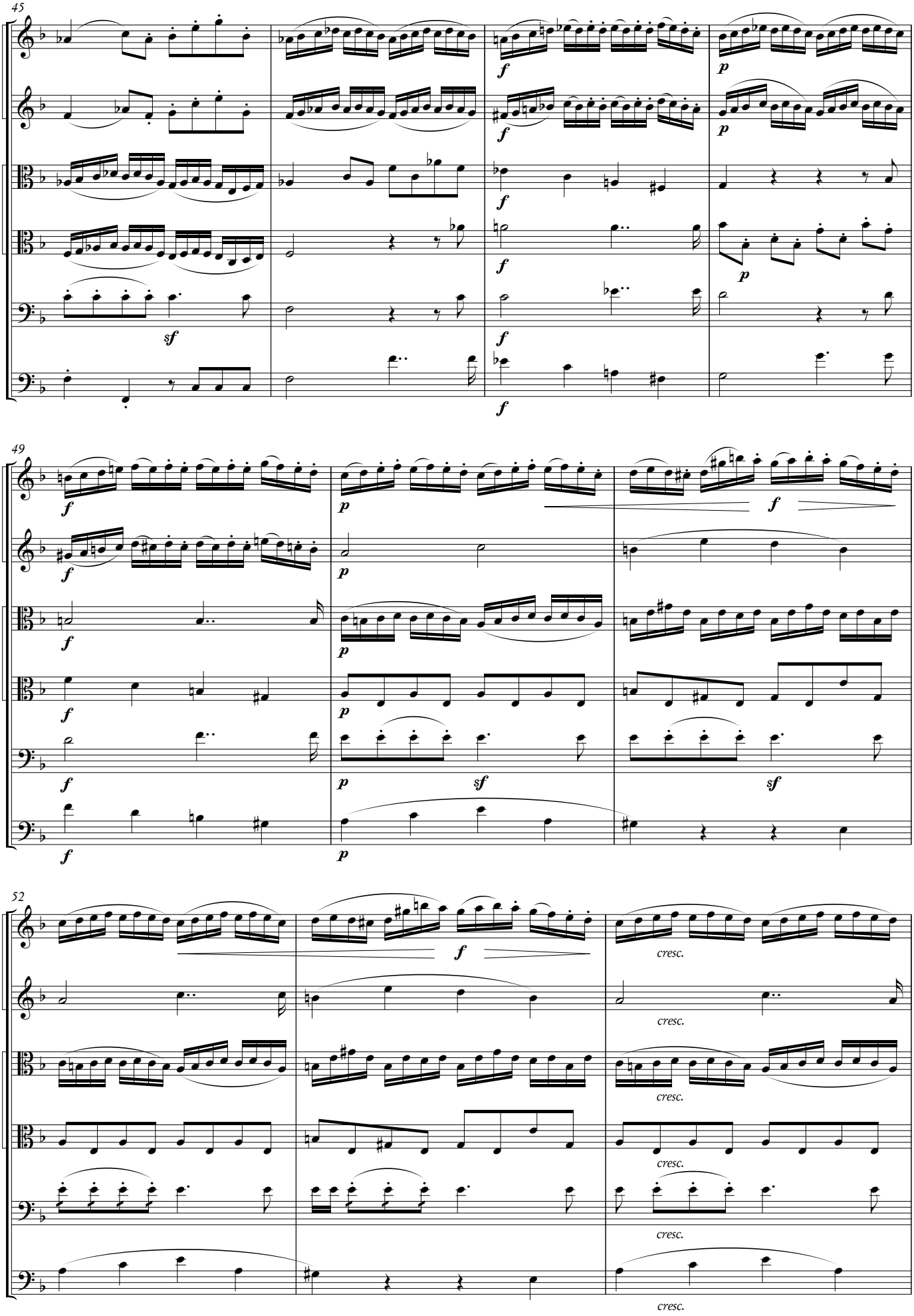
45
49
52
cresc.

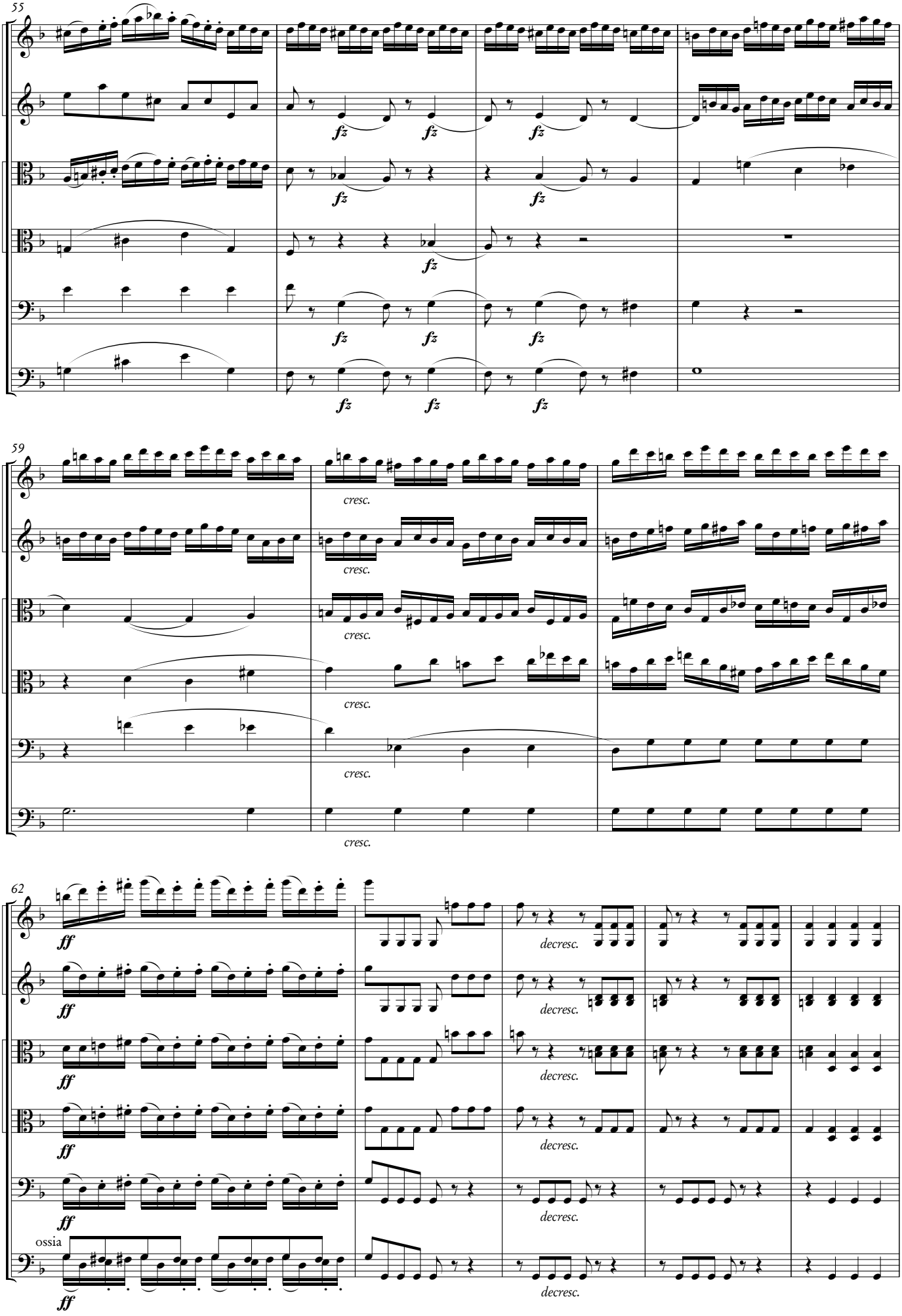
55
fz
59
cresc.
62
ff
decresc.
ossia

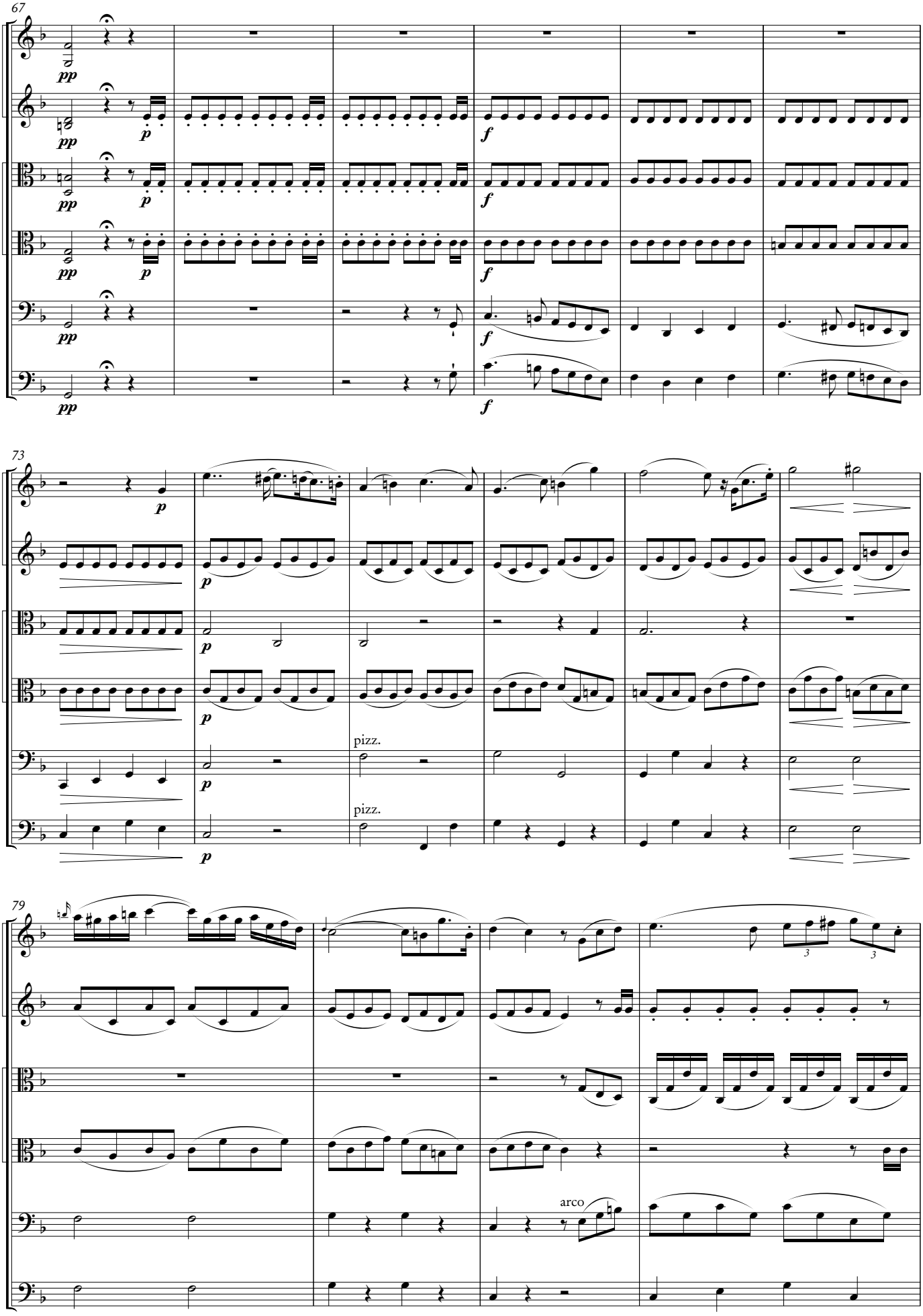
67
pp
p
f
73
p
pizz.
pizz.
79
arco

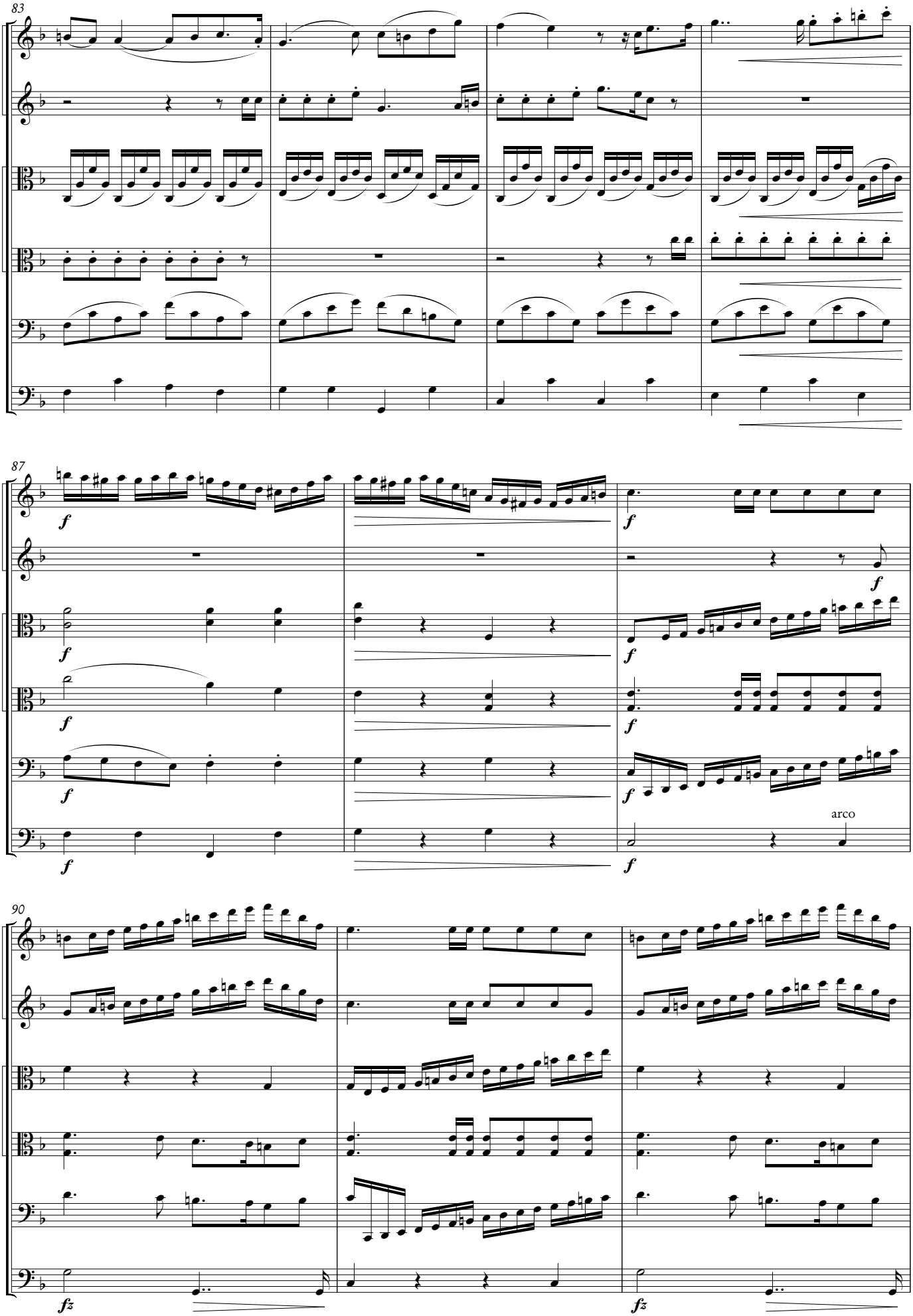
83
87
f
arco
90
fz

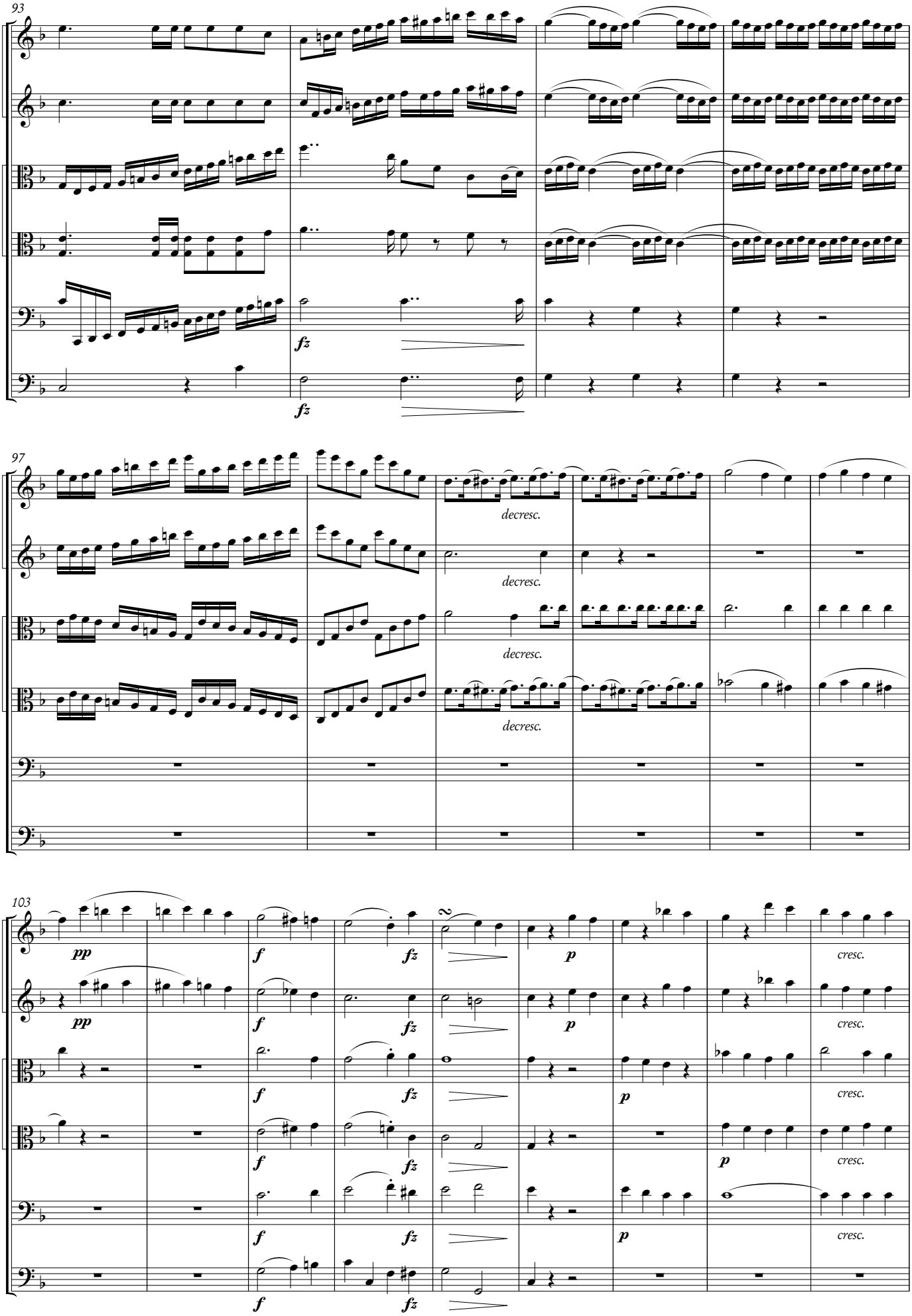
93
fz
fz
97
decresc.
decresc.
decresc.
decresc.
103
pp
f
fz
p
cresc.

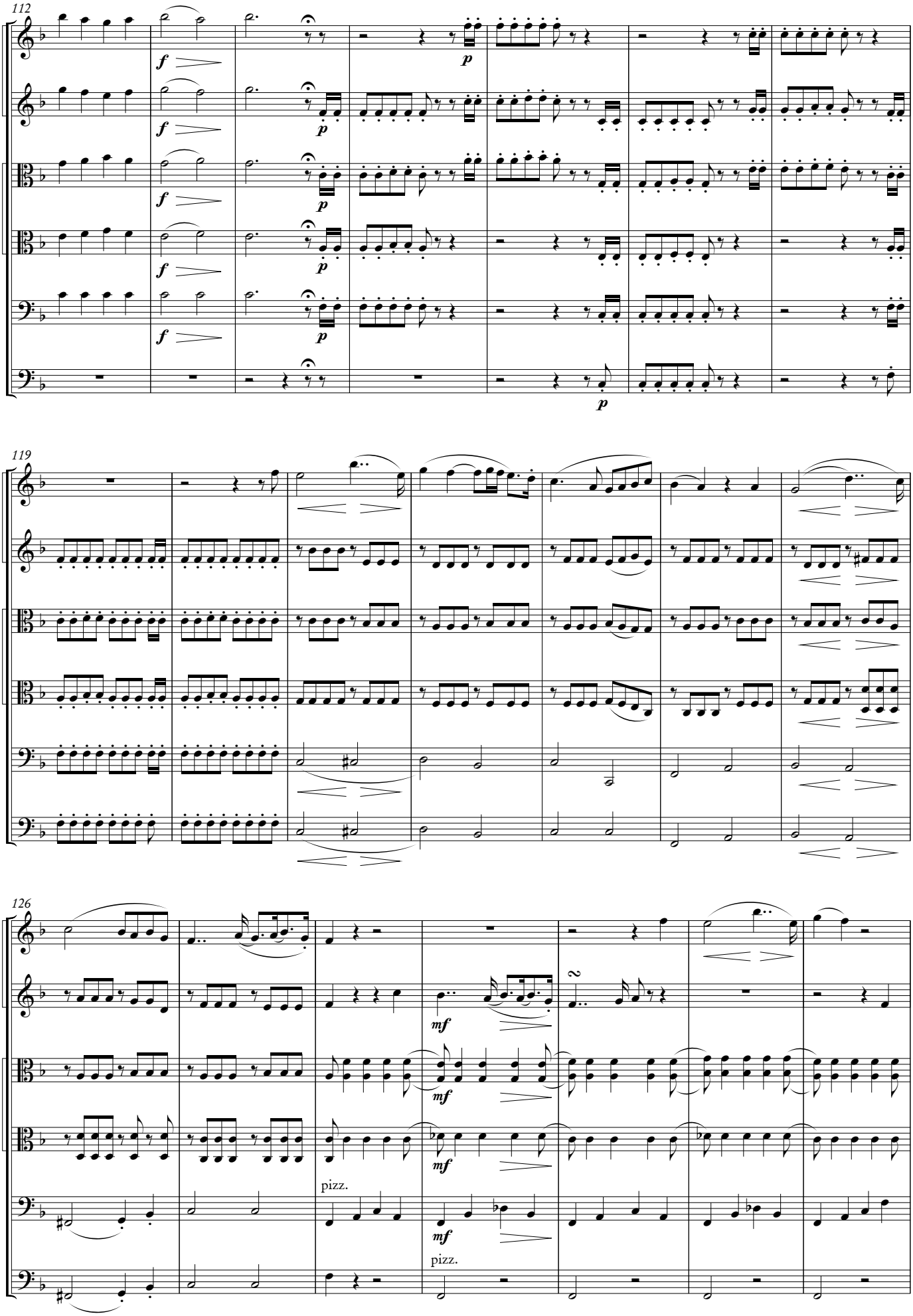
112
f
p
119
126
mf
pizz.
pizz.

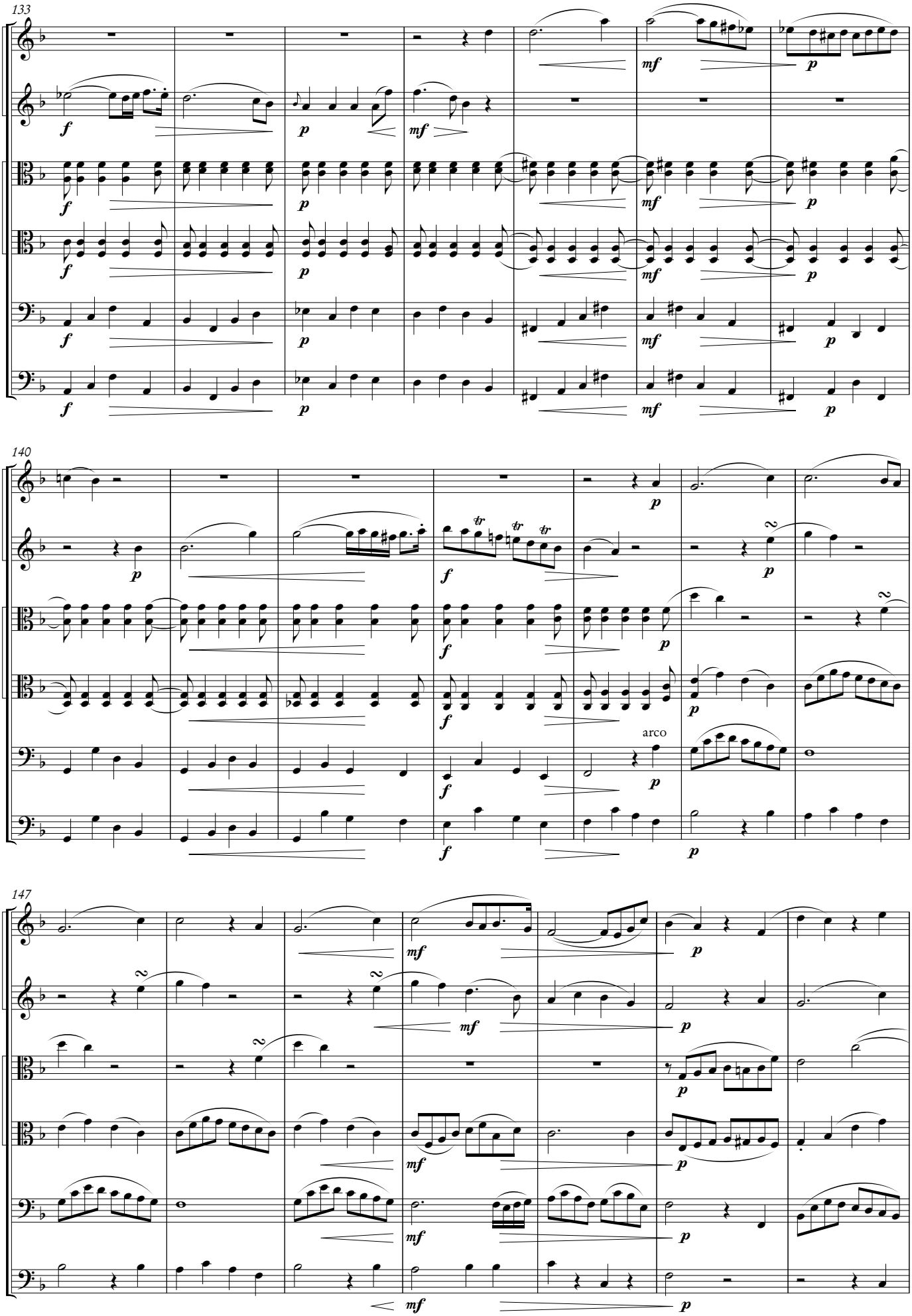
133
140
147
arco

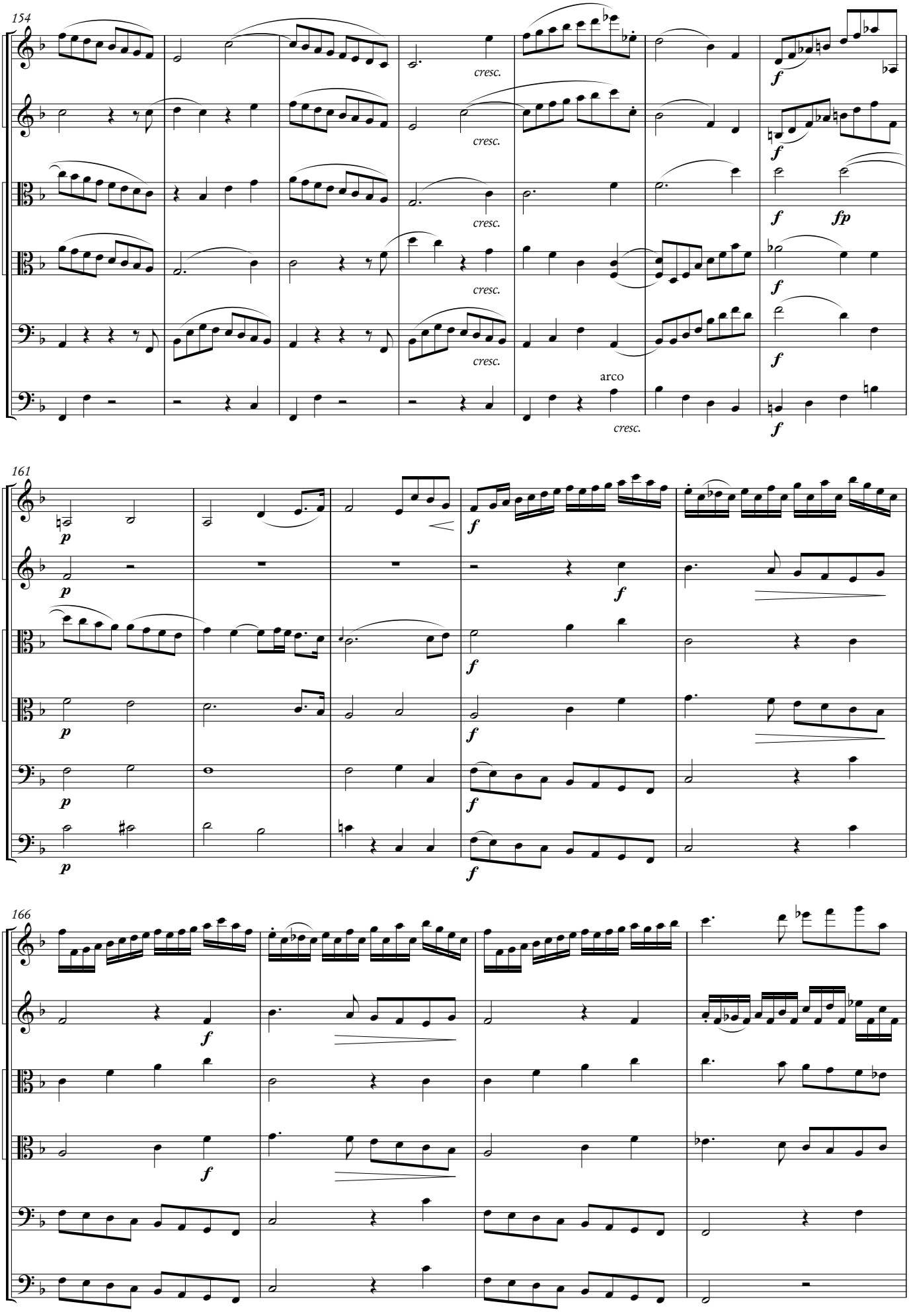
154
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
arco
cresc.
f
f
f
f
fp
f
f
161
p
p
p
p
p
f
f
f
f
f
166
f
f

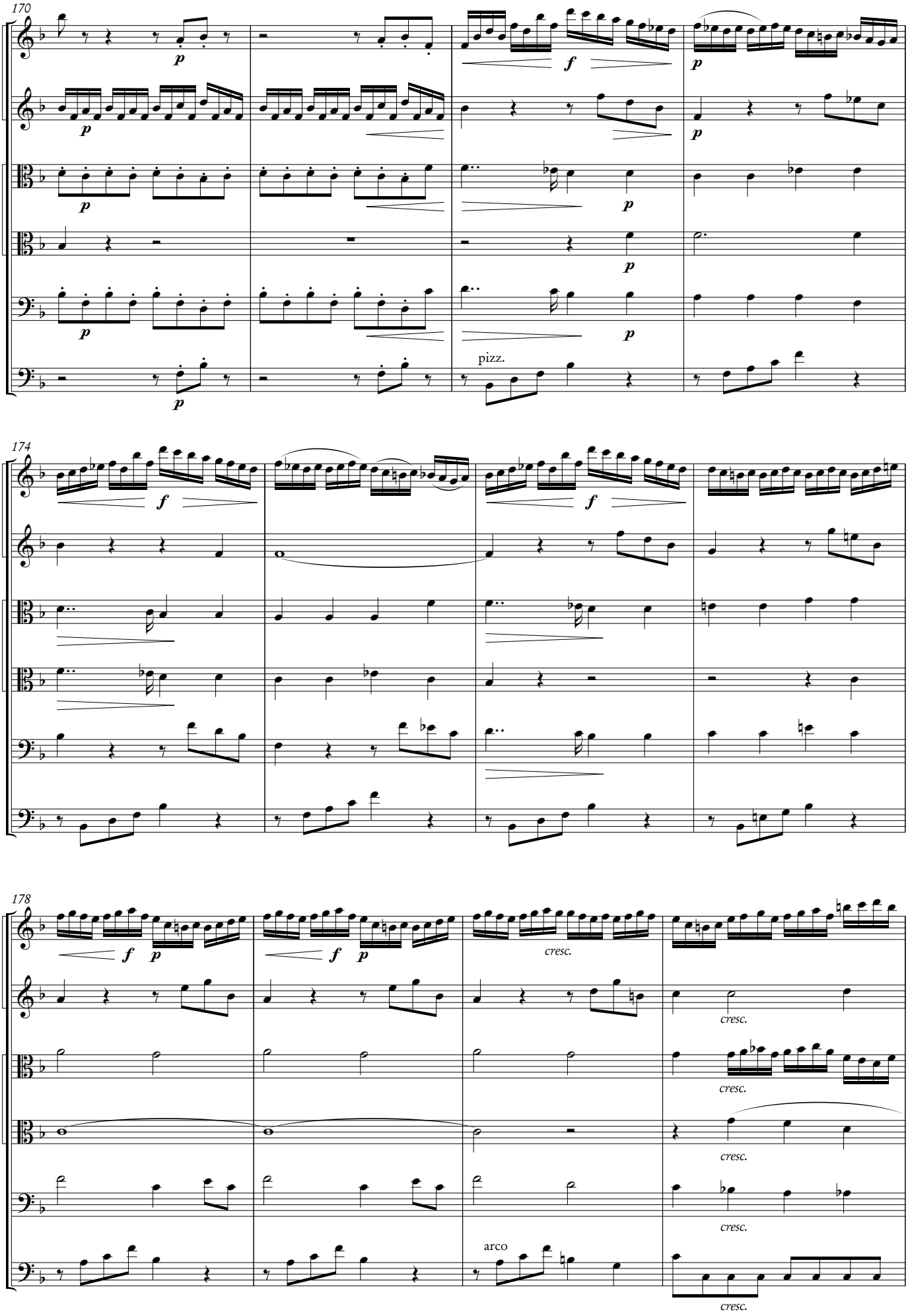
170
p
f
p
pizz.
174
f
f
178
f
p
f
p
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
arco
cresc.

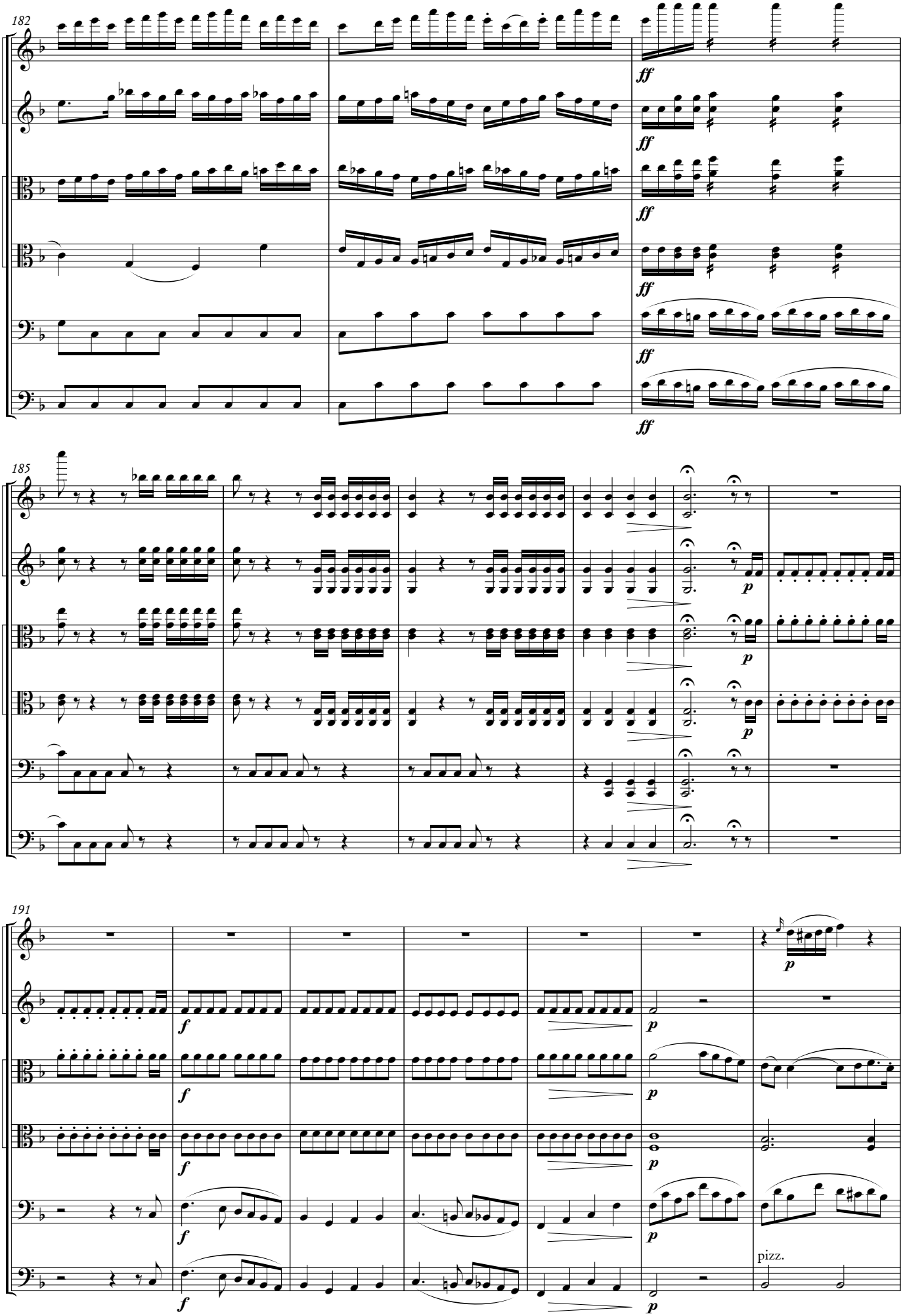
182
ff
185
p
191
f
p
pizz.

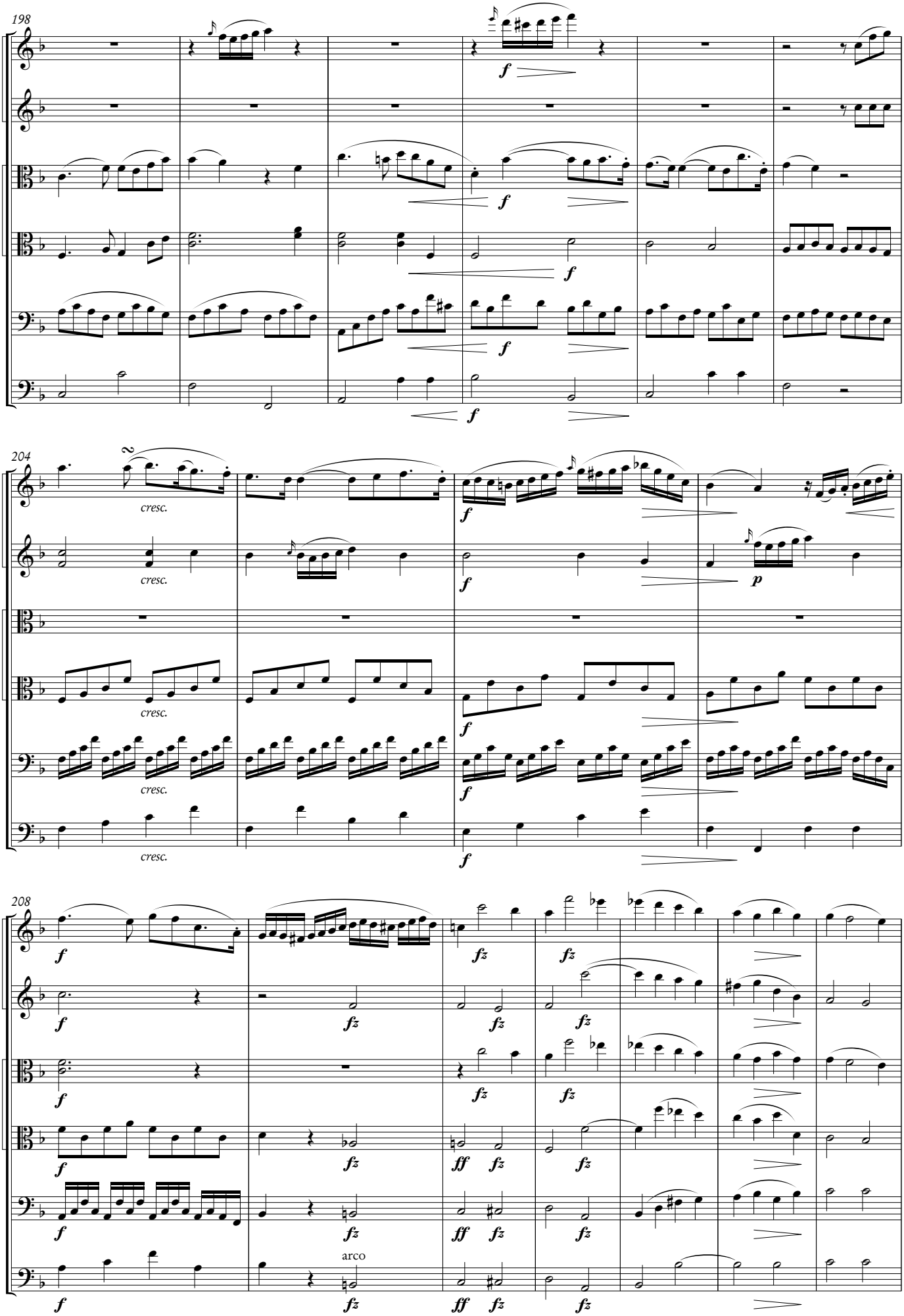
198
f
204
cresc.
p
208
fz
ff
arco

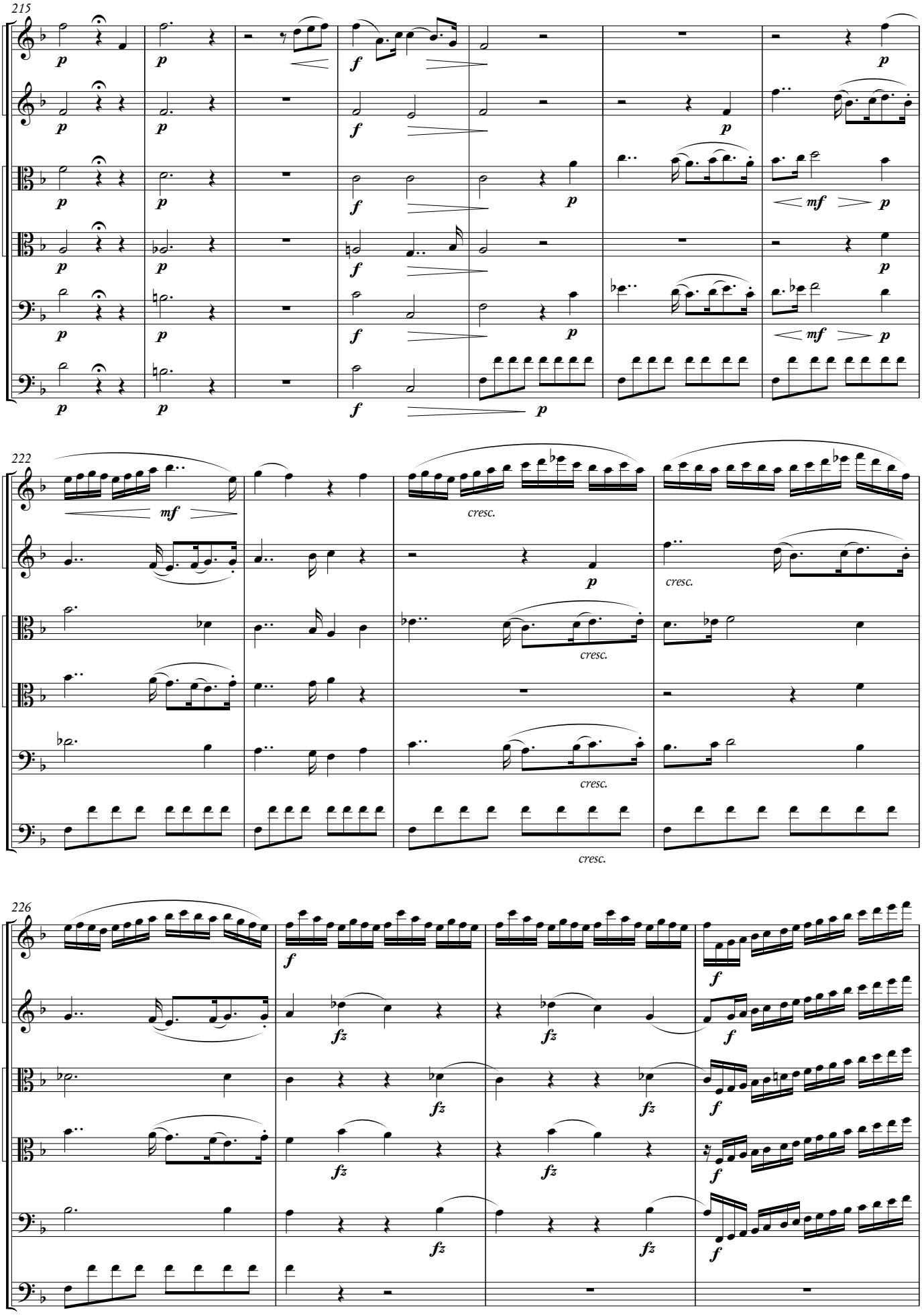
215
p
f
mf
222
cresc.
226
fz

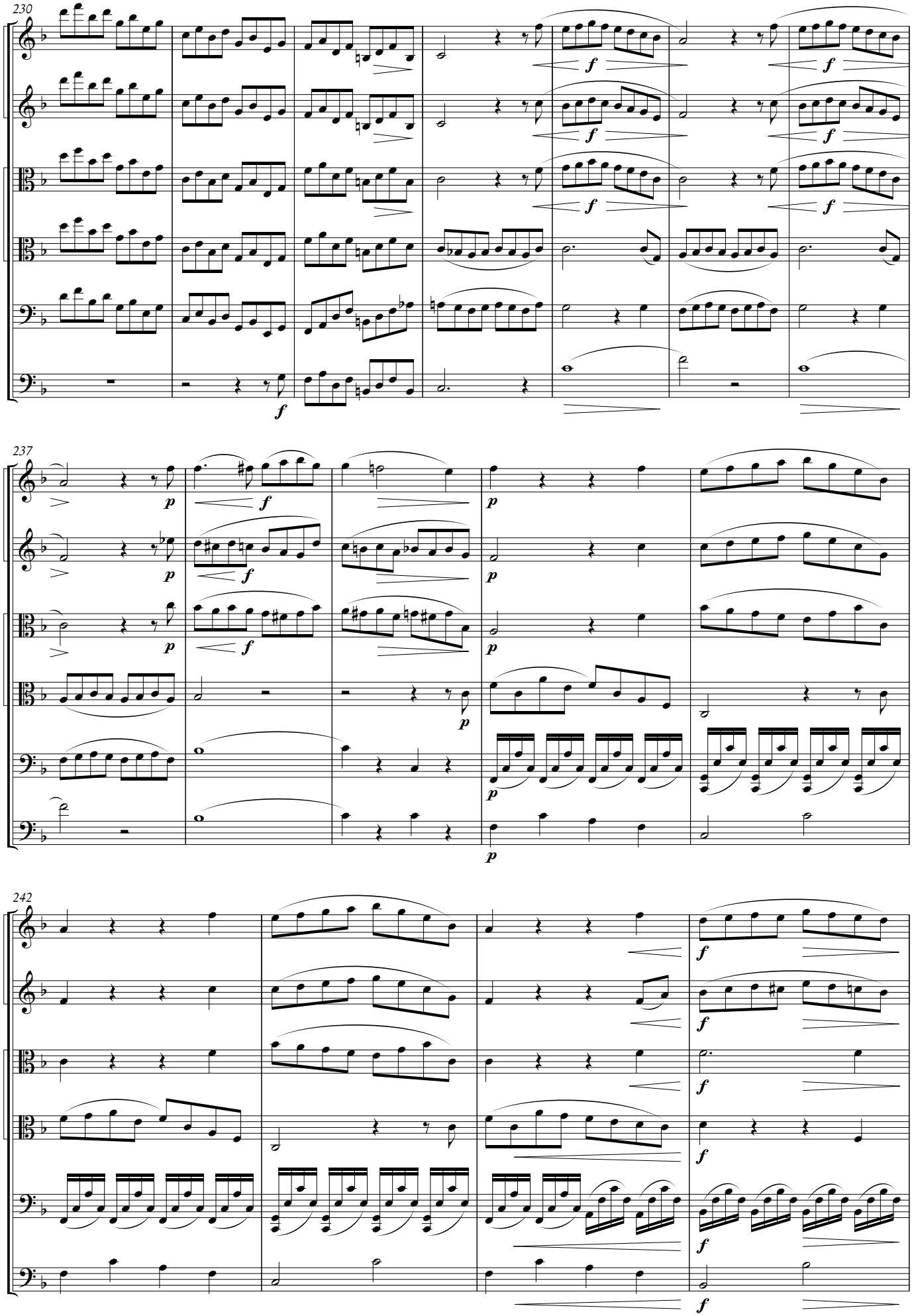
230
237
242

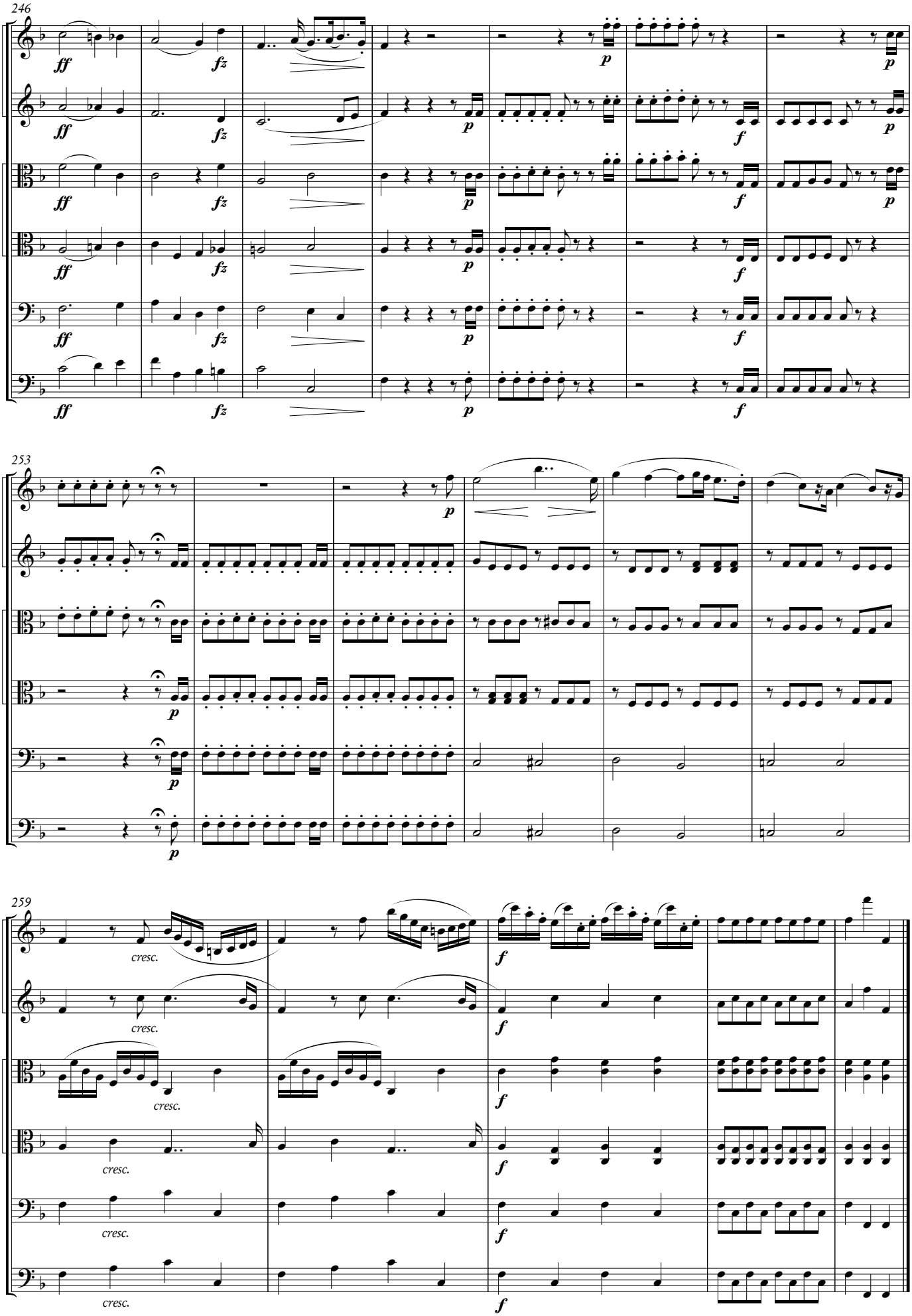
246
253
259
cresc.

4

[version 2]

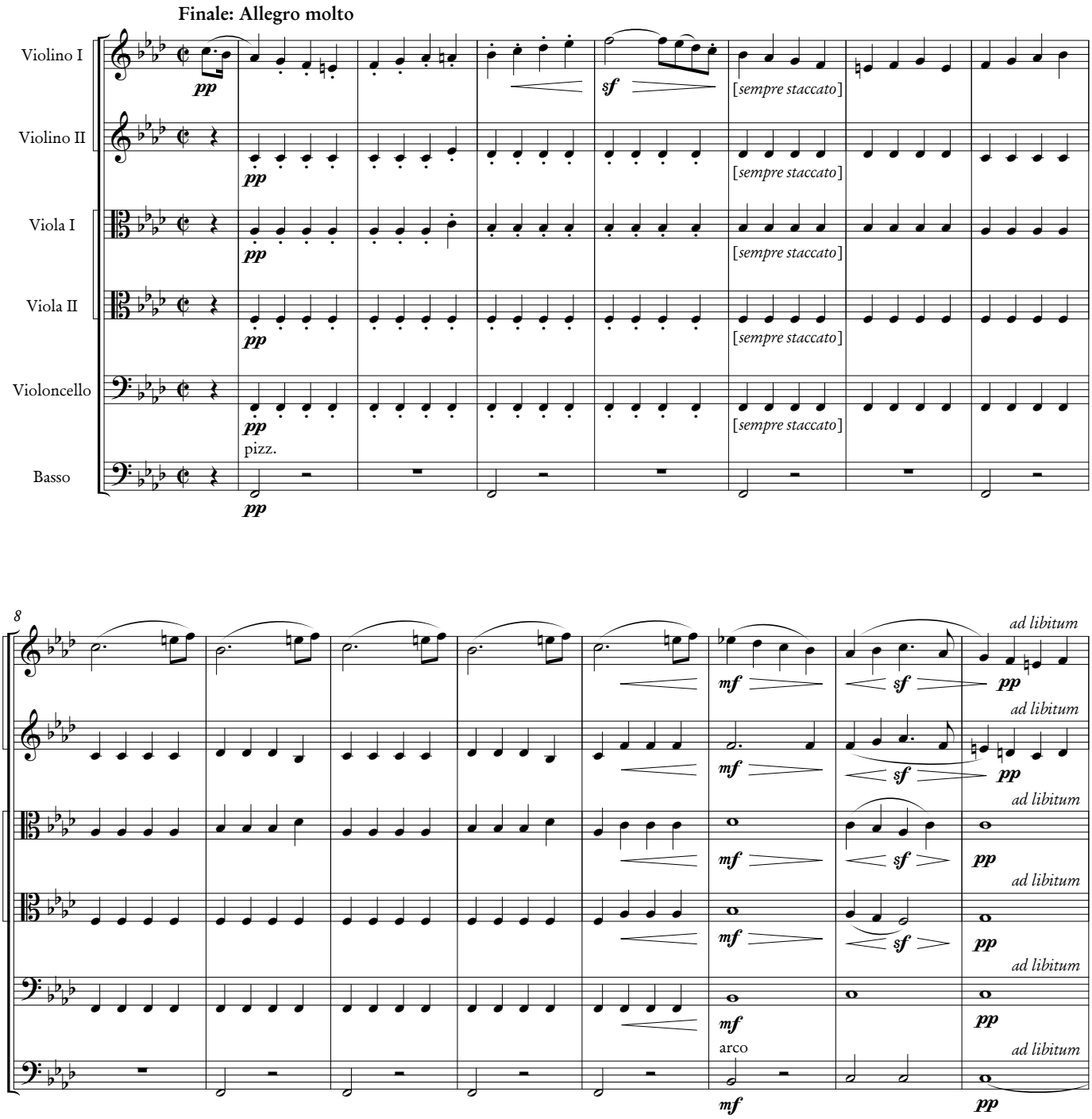
Finale: Allegro molto
Violino I
Violino II
Viola I
Viola II
Violoncello
Basso
pp
sf
[sempre staccato]
pizz.
arco
mf
ad libitum

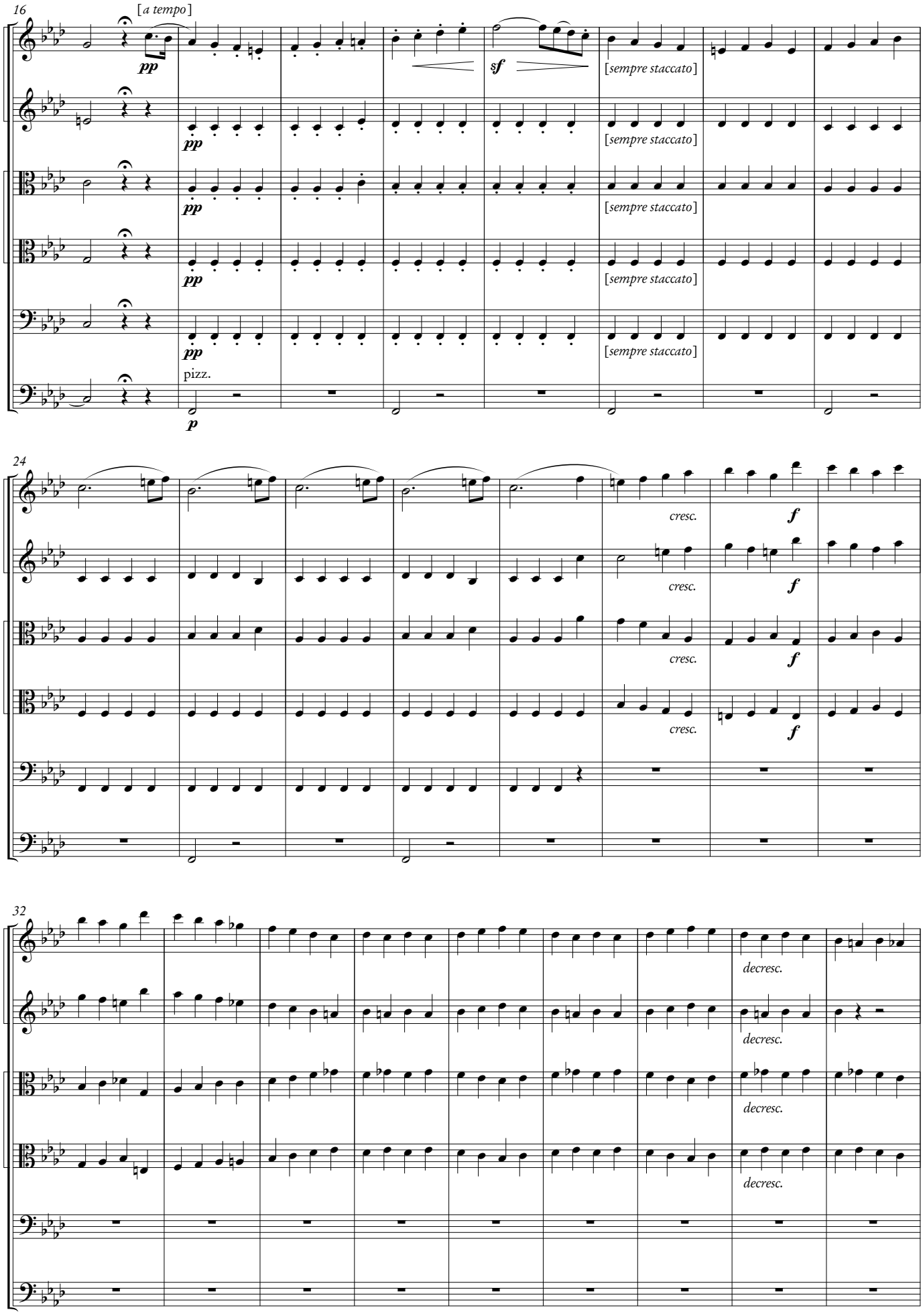
16
[a tempo]
pp
sf
[sempre staccato]
pizz.
p
24
cresc.
f
32
decresc.

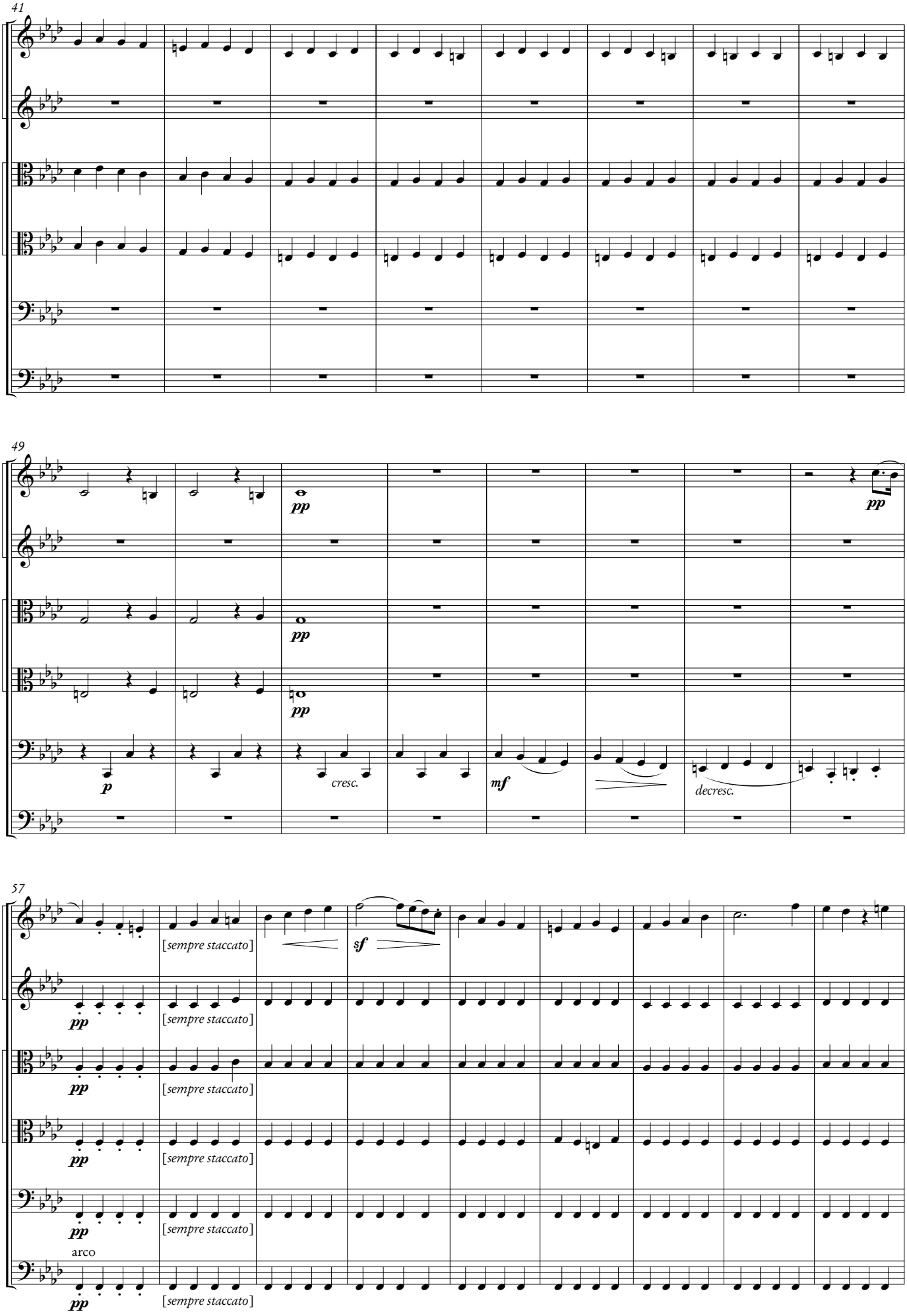
41
49
pp
p
cresc.
mf
decresc.
57
sf
[sempre staccato]
arco

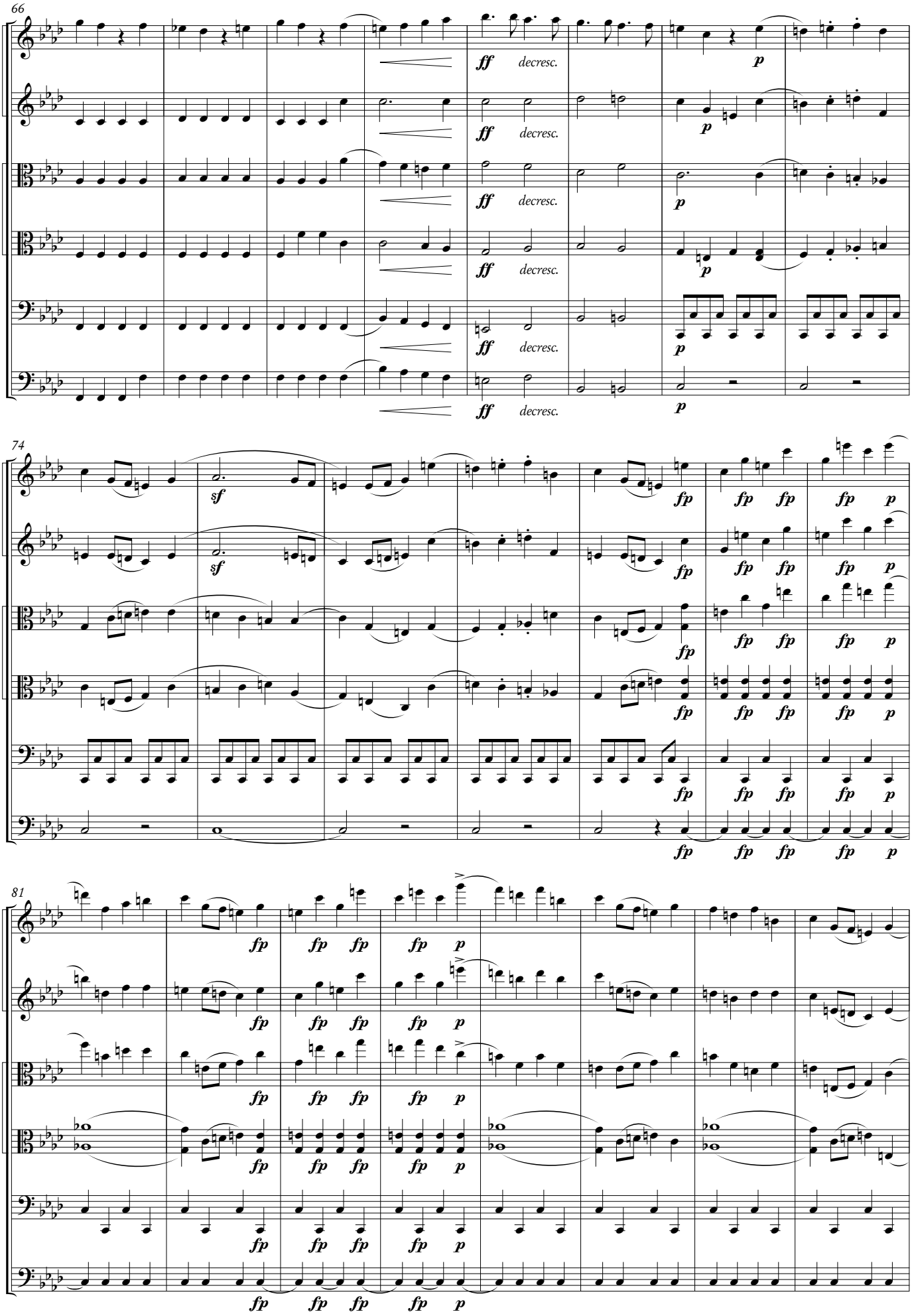
66
ff
decresc.
p
74
sf
fp
81
fp
p

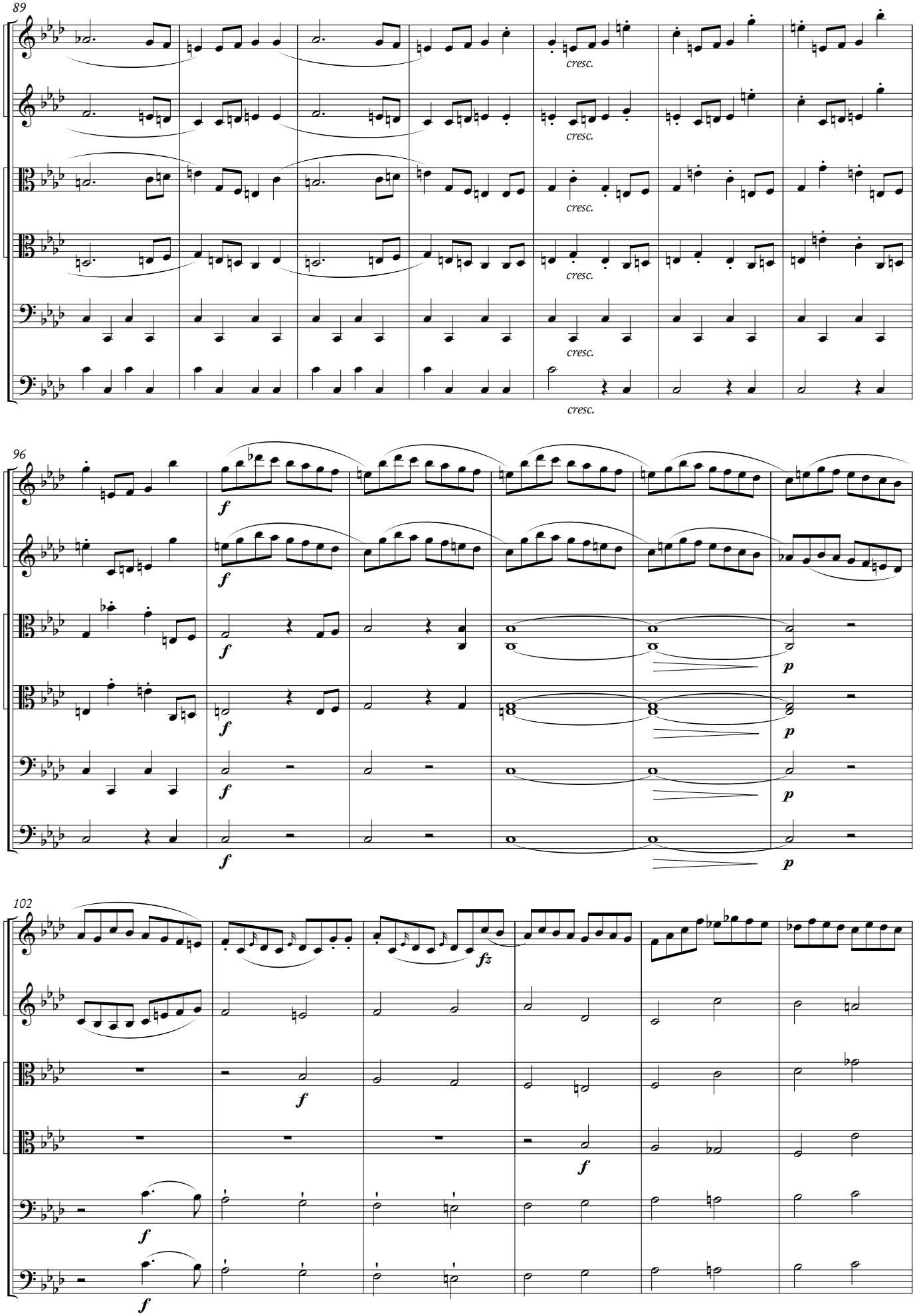
89
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
96
f
f
f
f
f
p
p
p
102
fz
f
f
f
f

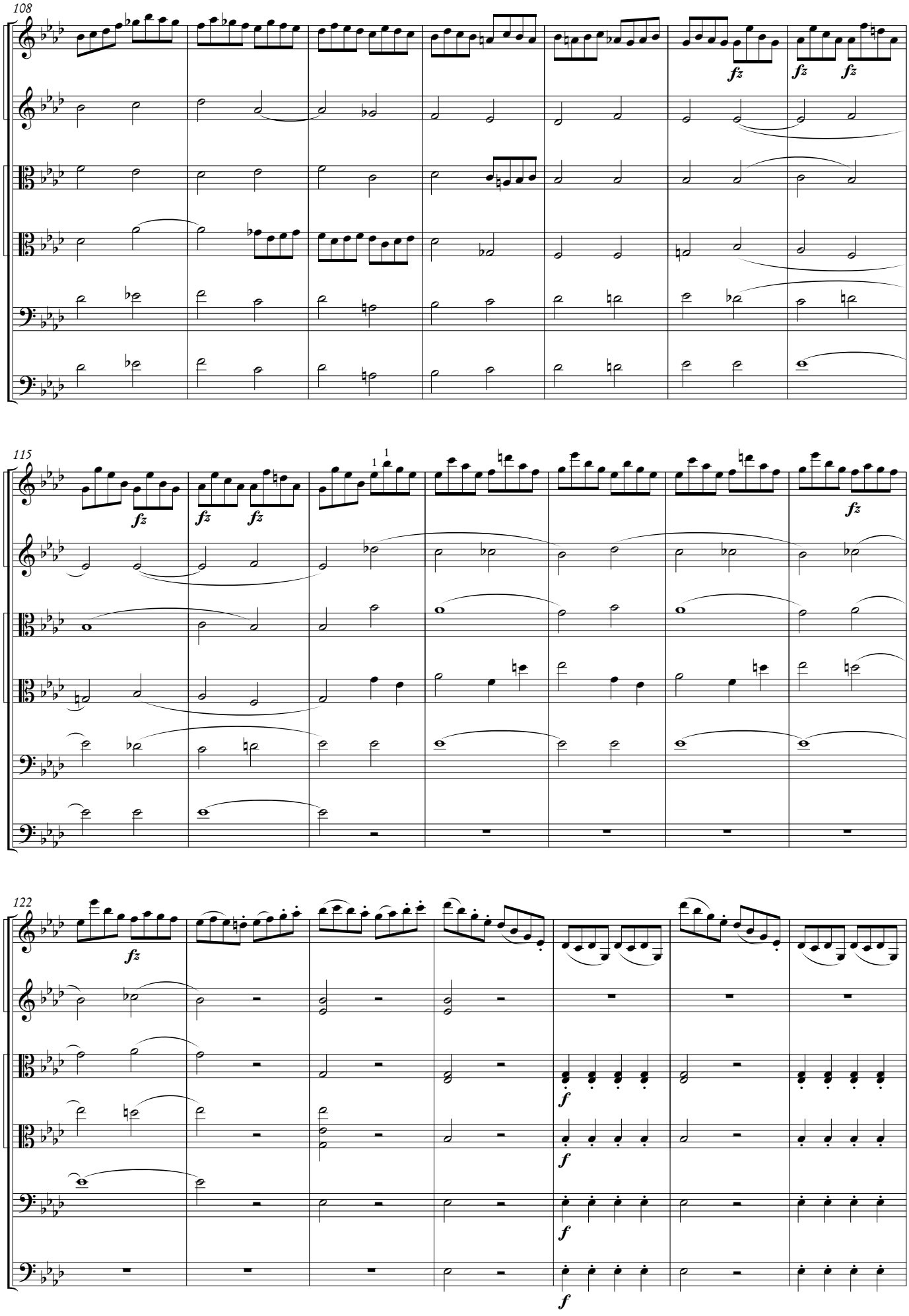
108
fz
fz
fz
115
fz
fz
fz
1
1
fz
122
f
f
f
f

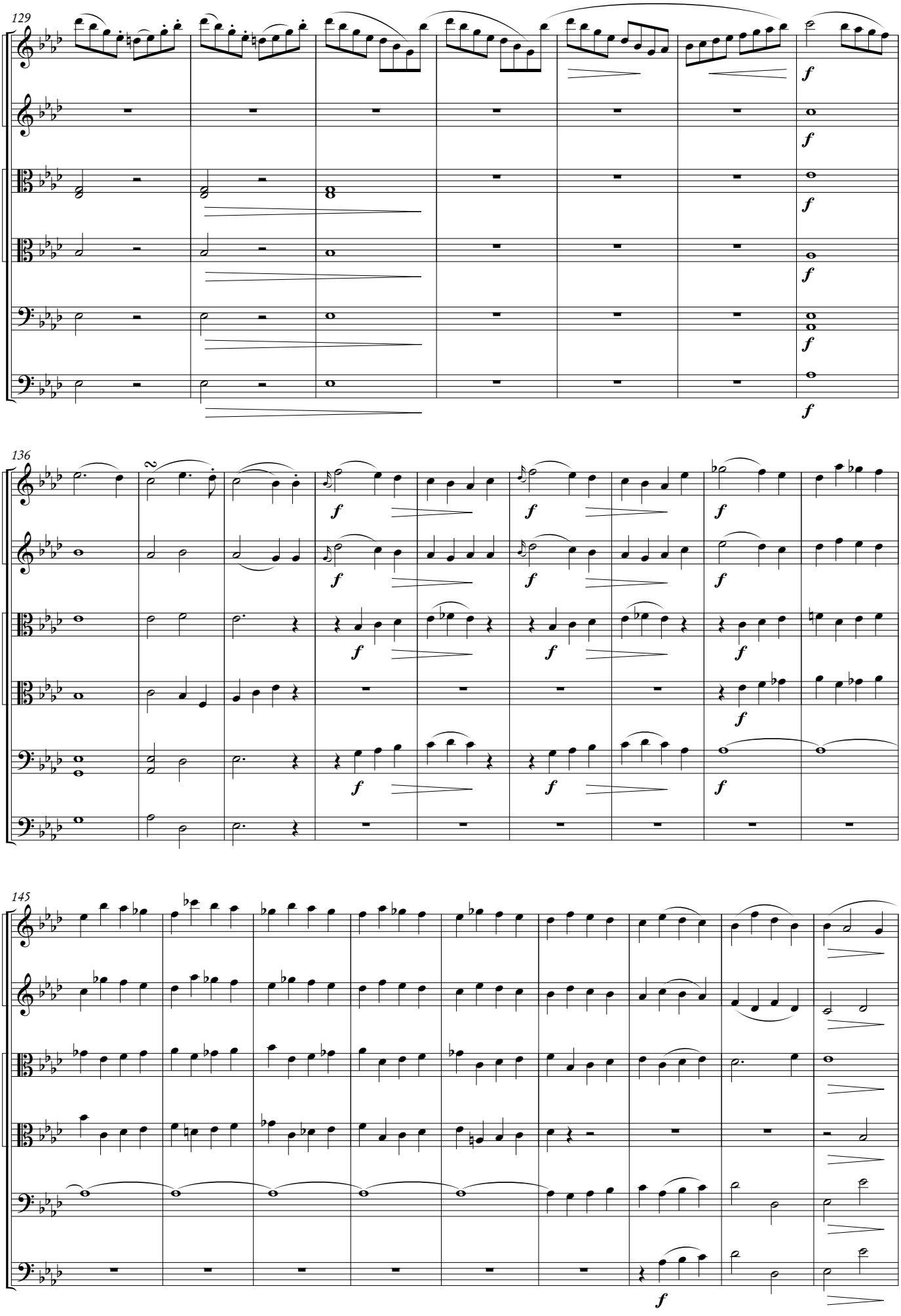
129
136
145

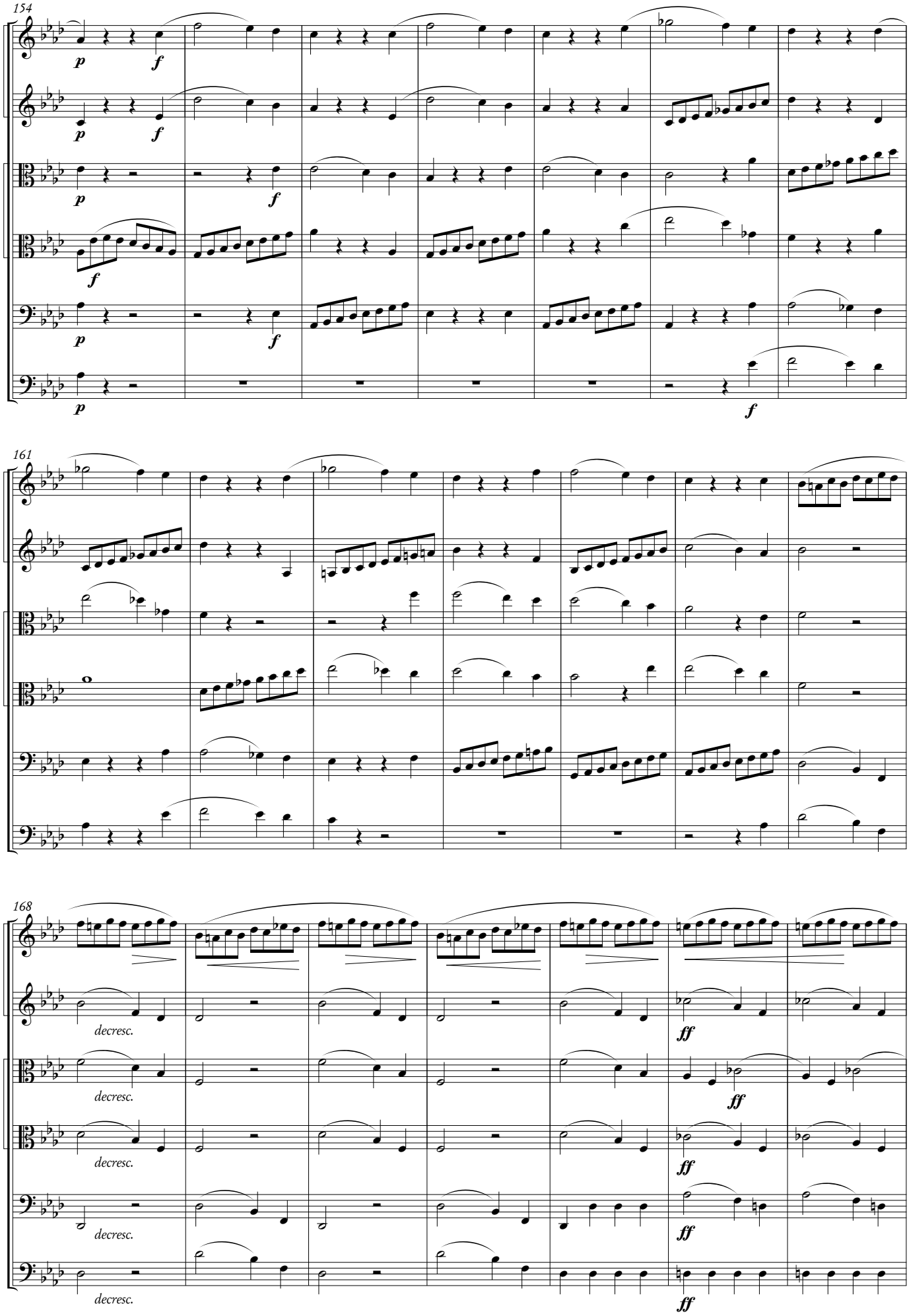
154
p
f
161
168
decresc.
ff

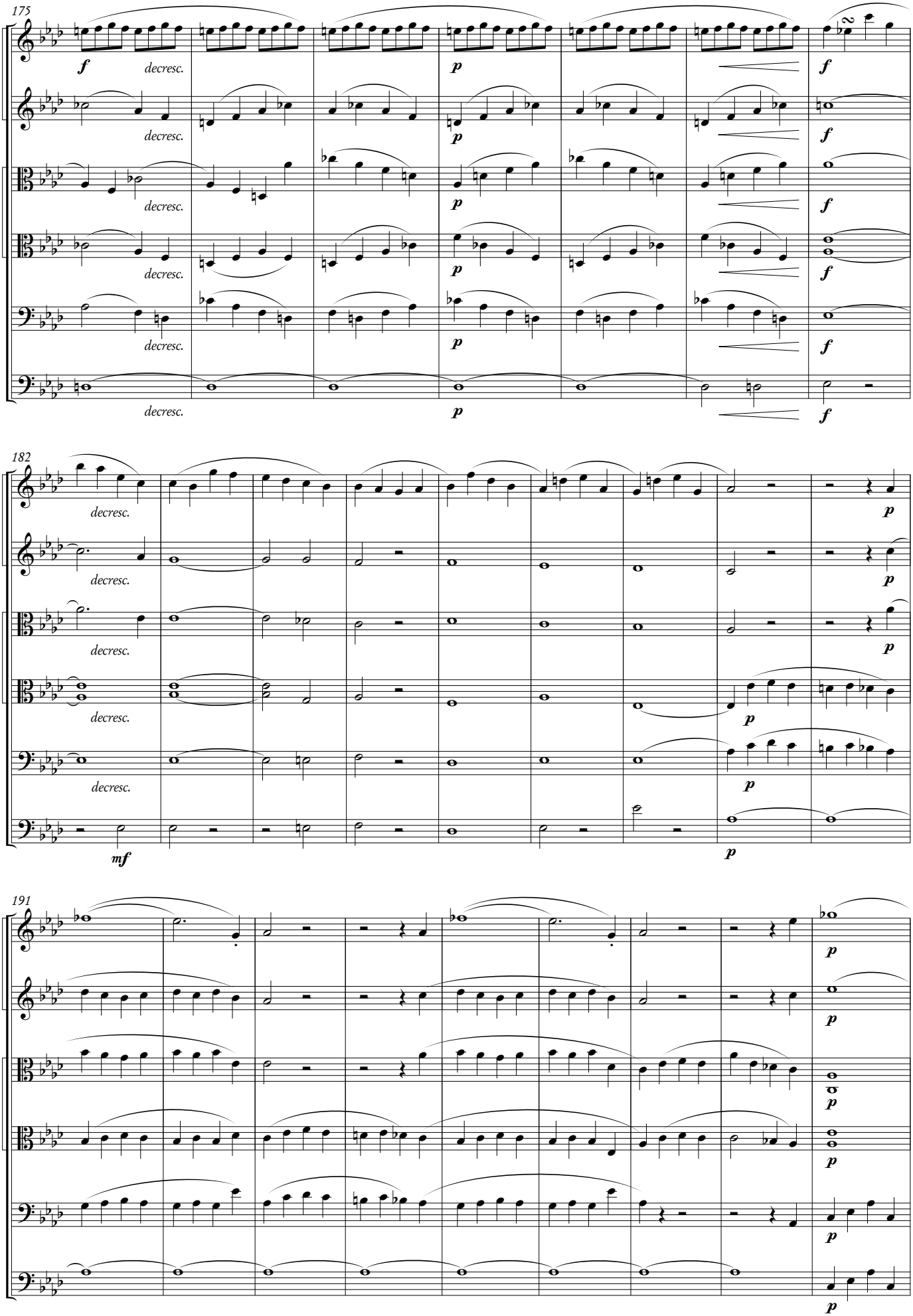
175
f
decresc.
p
f
182
mf
191

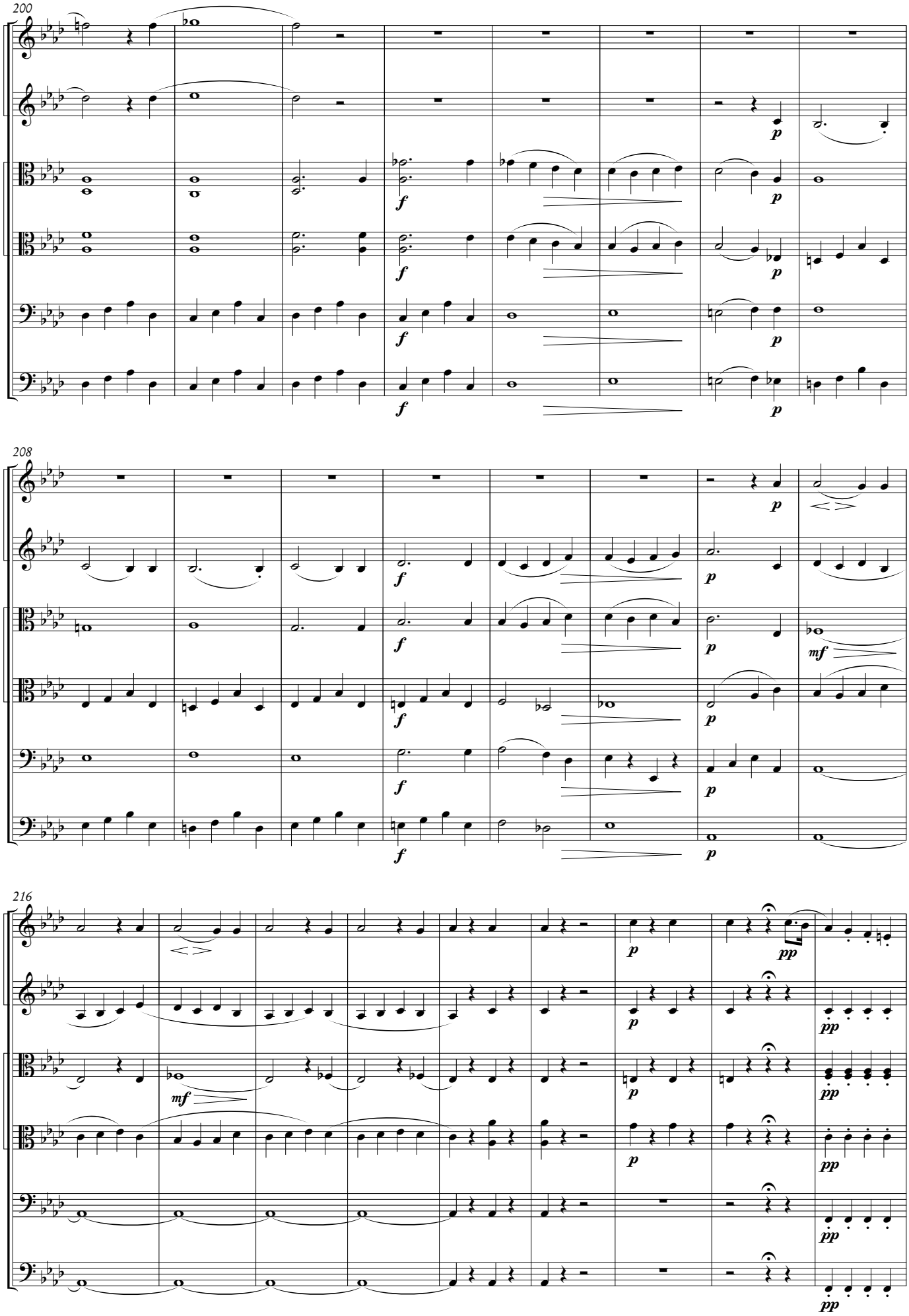
200
208
216

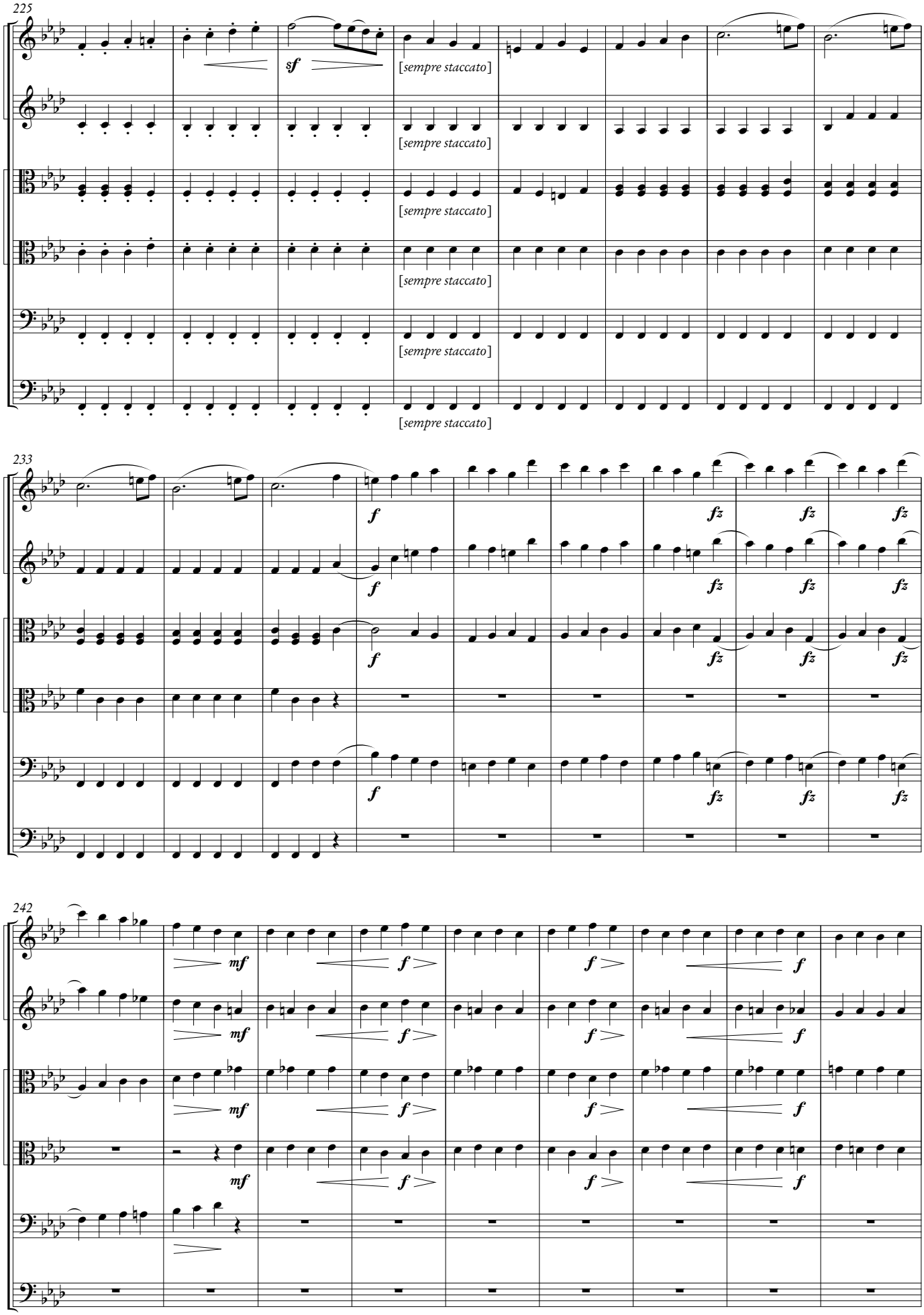
225
sf
[sempre staccato]
233
f
fz
242
mf
f

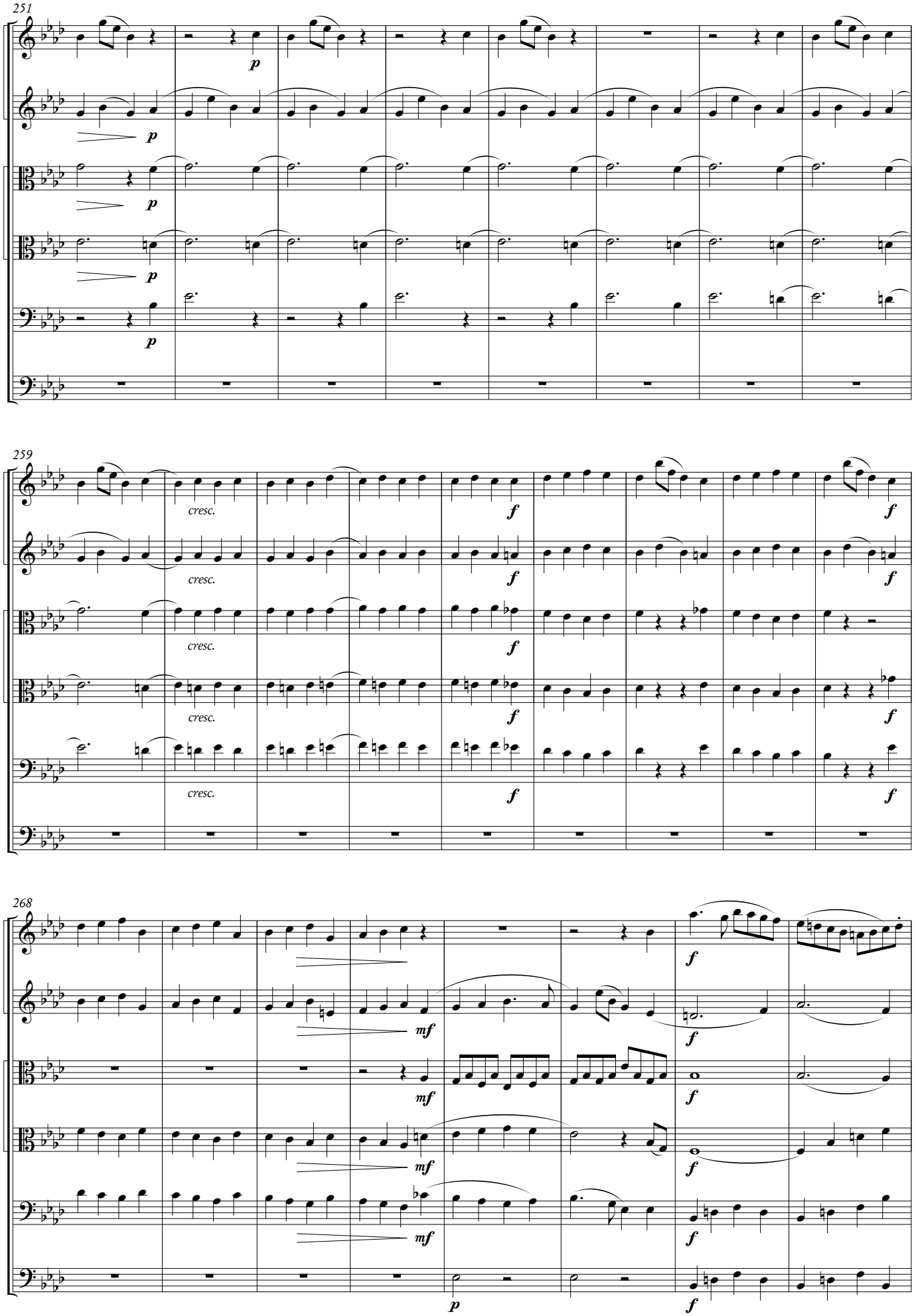
251
p
p
p
p
259
cresc.
cresc.
cresc.
cresc.
f
f
f
f
f
f
f
f
268
mf
mf
mf
f
f
f
f
p
f

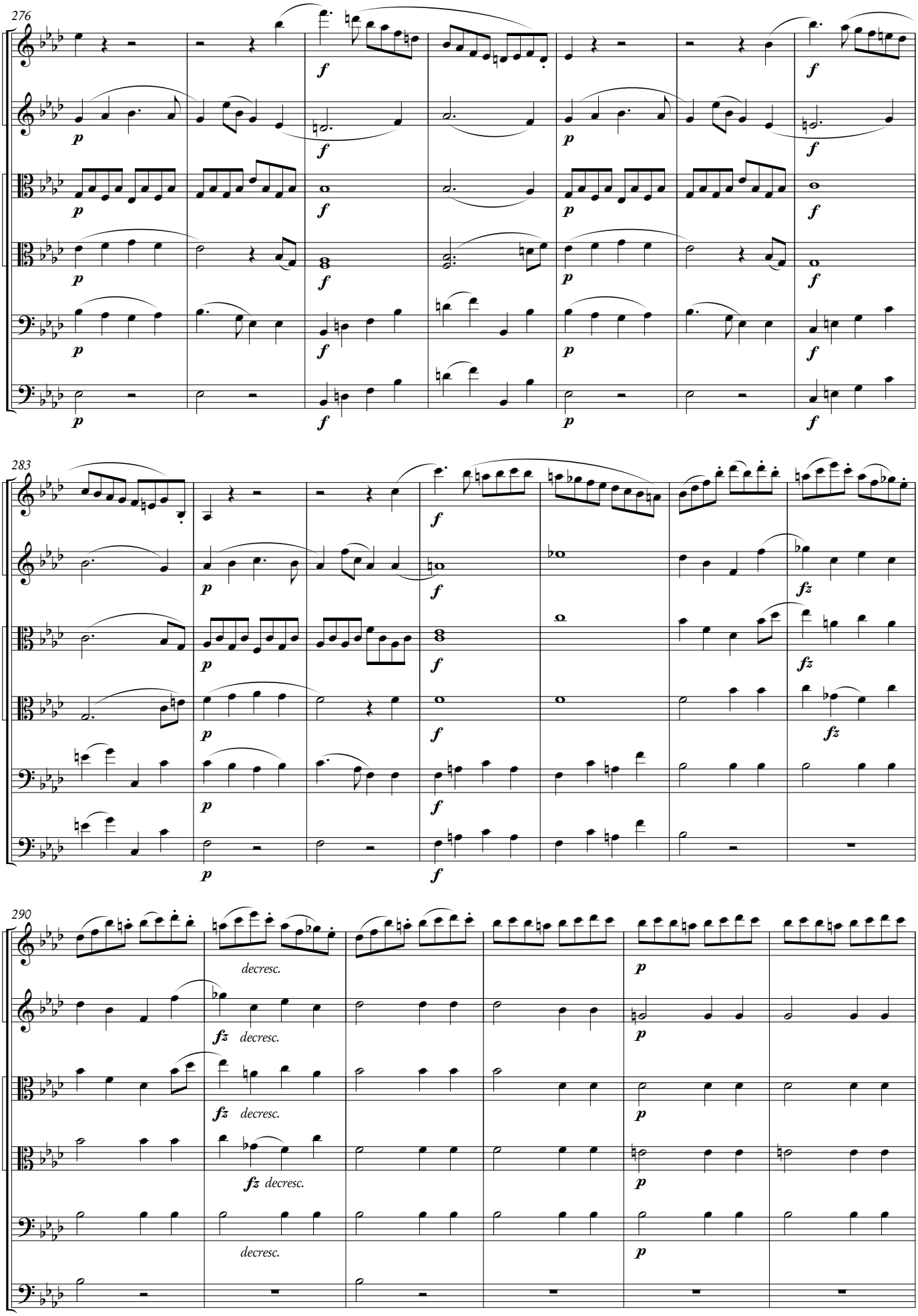
276
283
290
decresc.
fz decresc.
fz decresc.
fz decresc.
decresc.

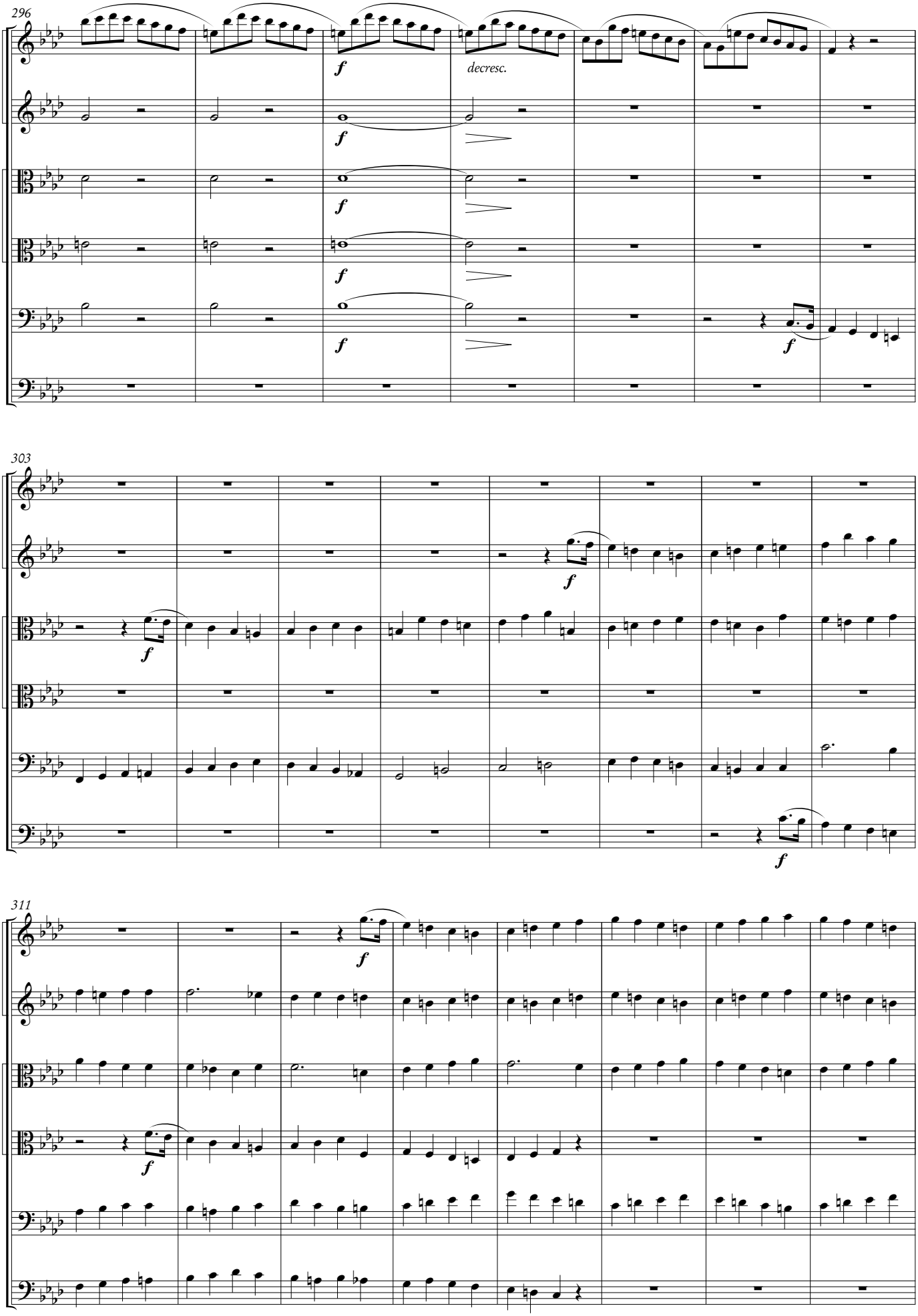
296
f
decresc.
303
311

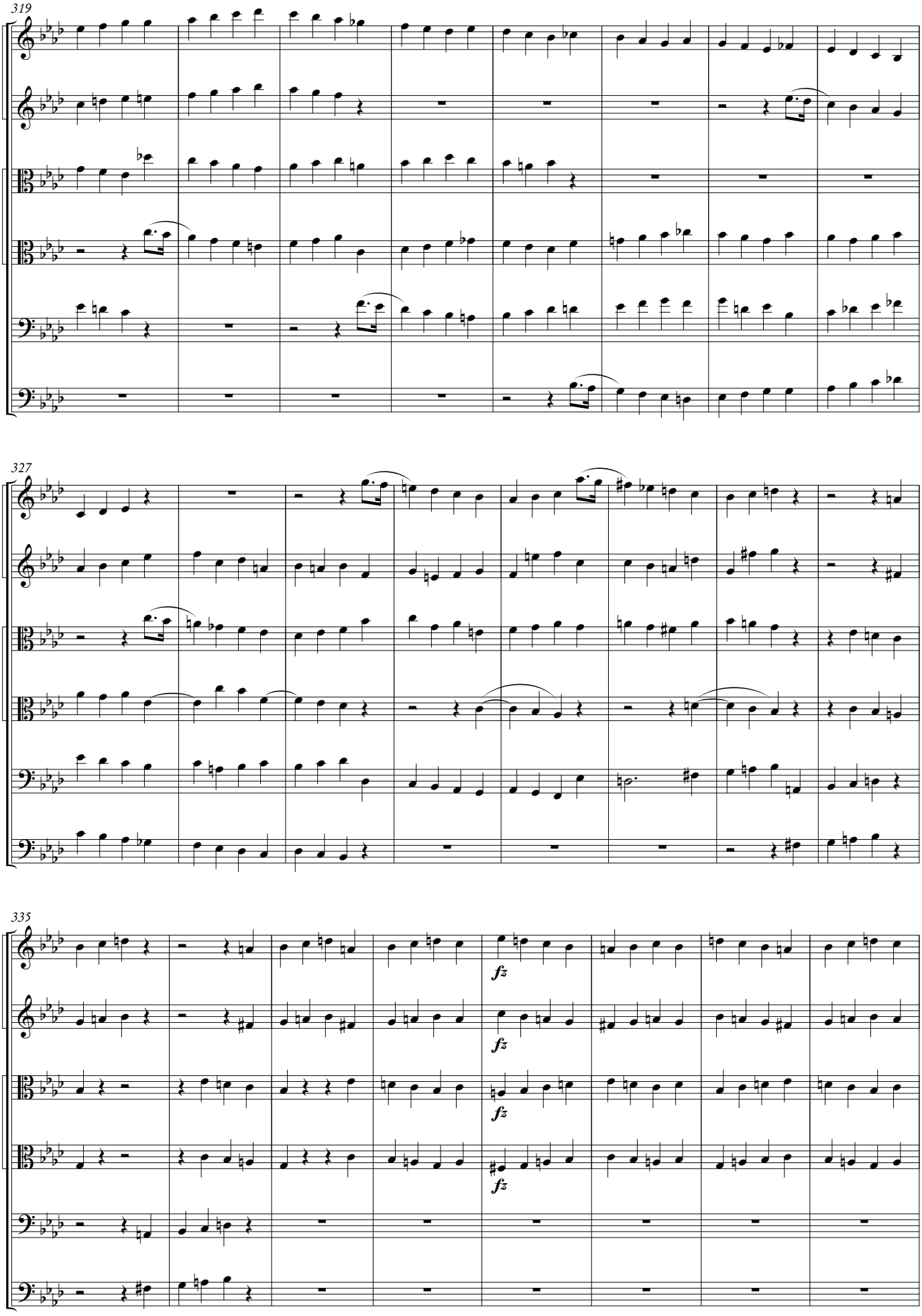
319
327
335
fz
fz
fz
fz

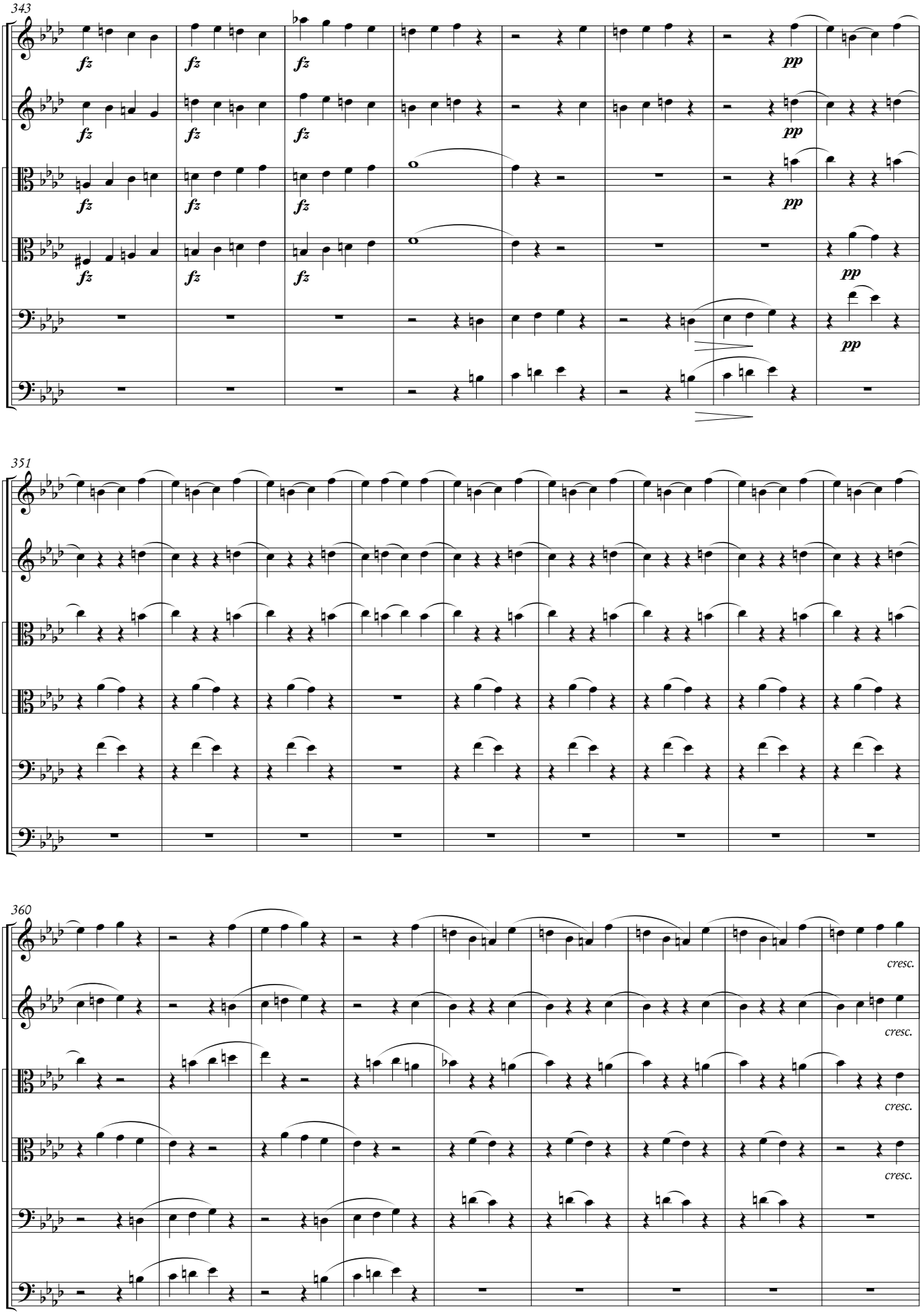
343
fz
pp
351
360
cresc.

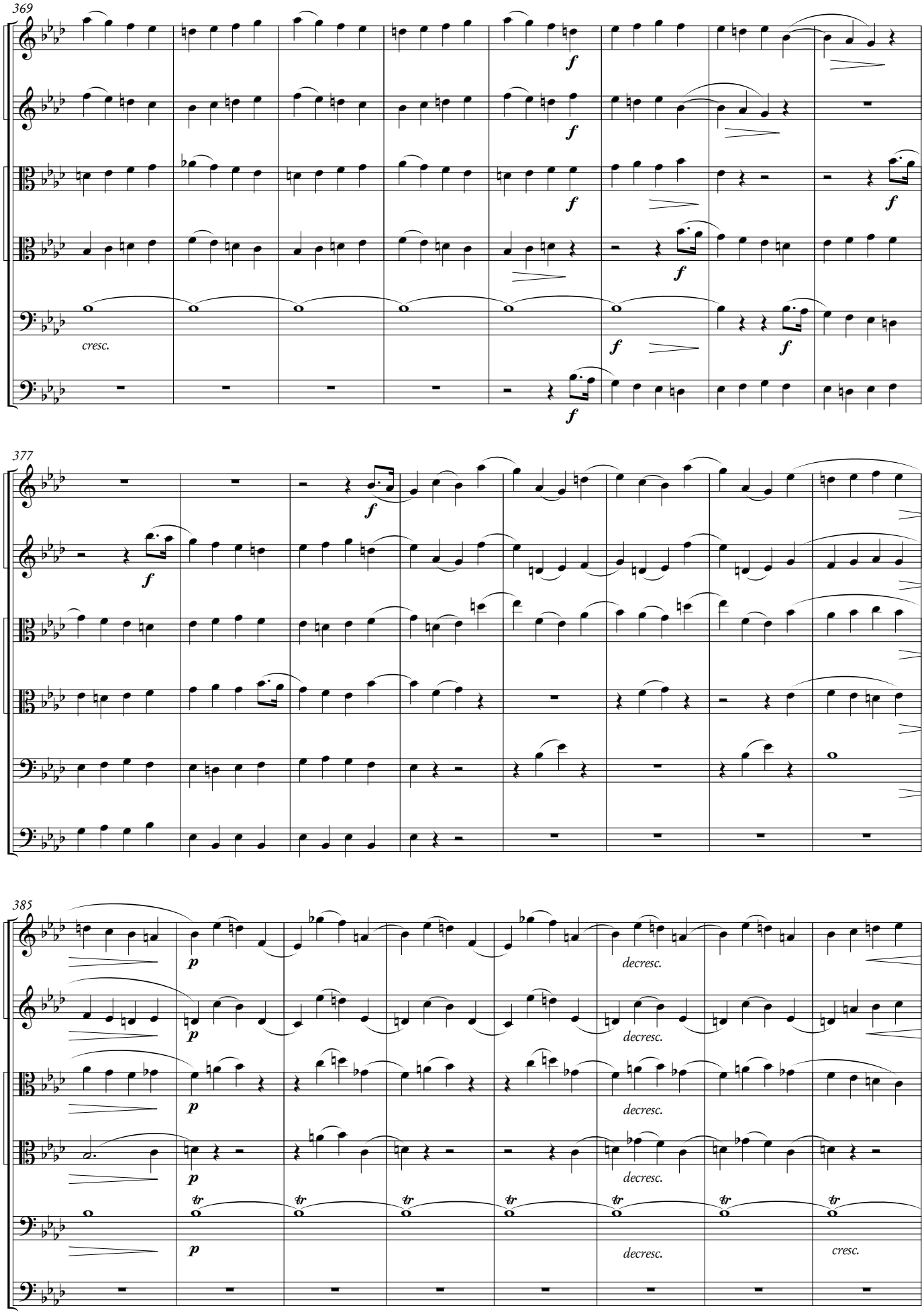
369
cresc.
377
385
decresc.
decresc.
decresc.
decresc.
cresc.

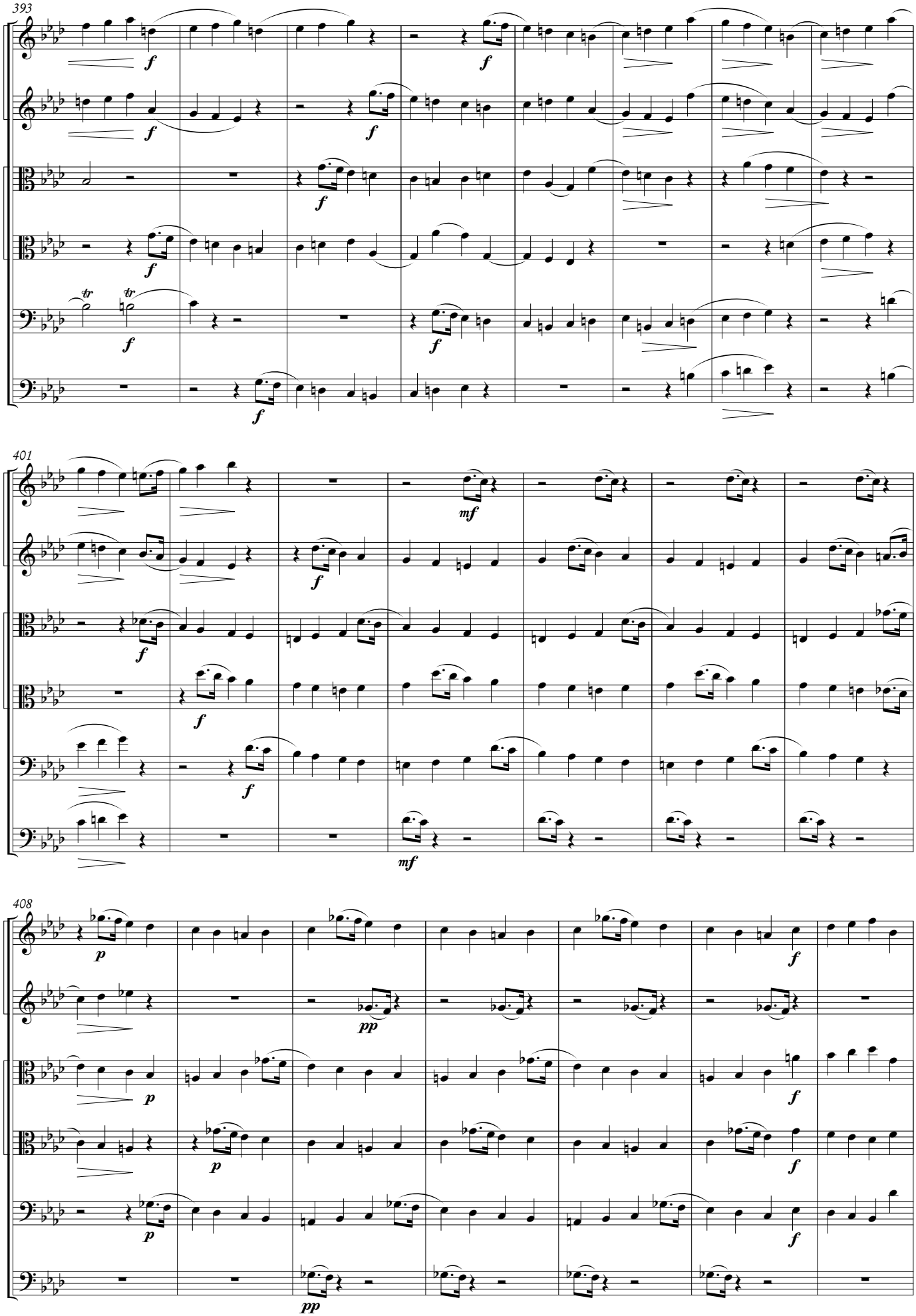
393
401
408

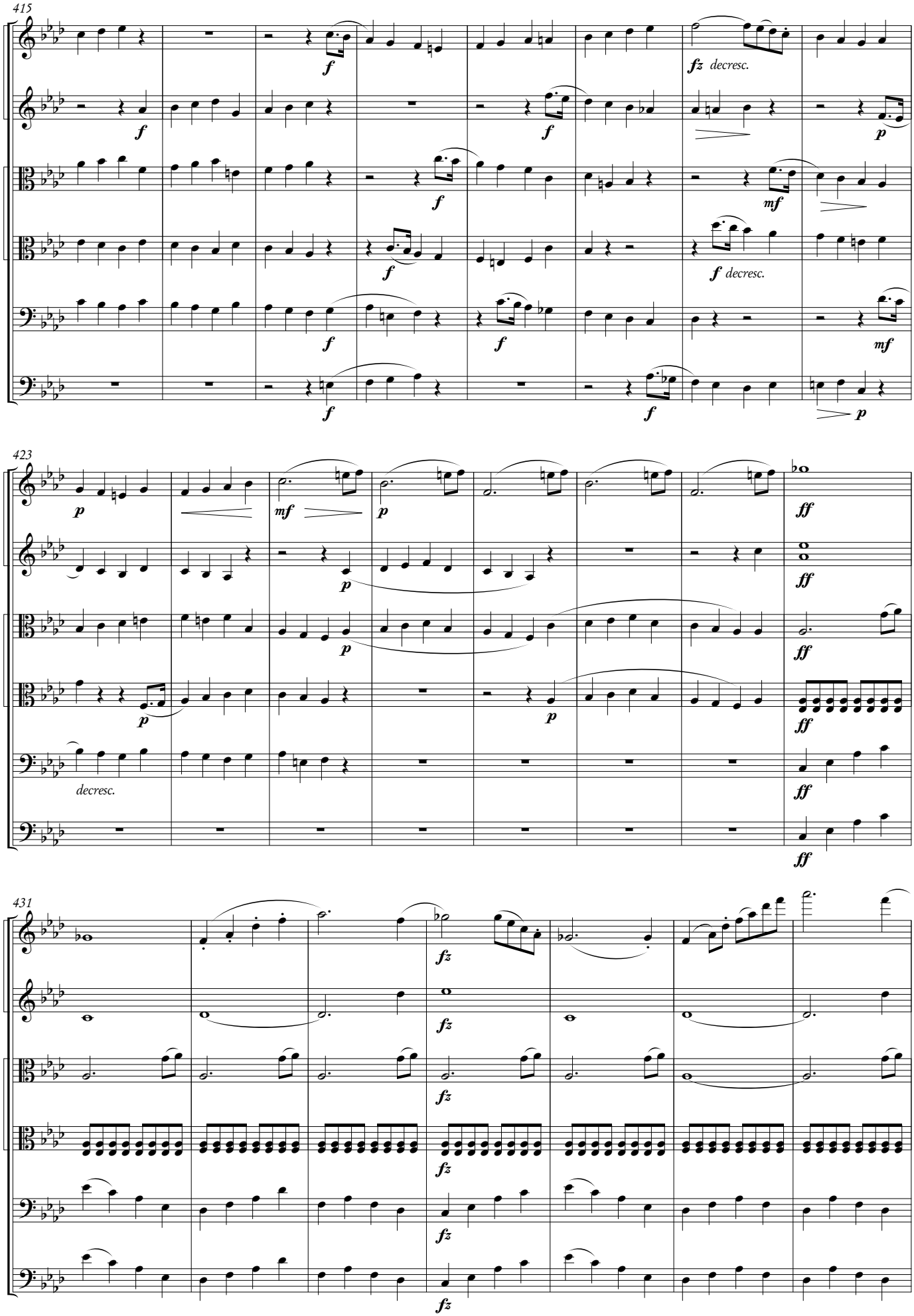
415
f
fz decresc.
mf
423
p
mf
ff
decresc.
431
fz

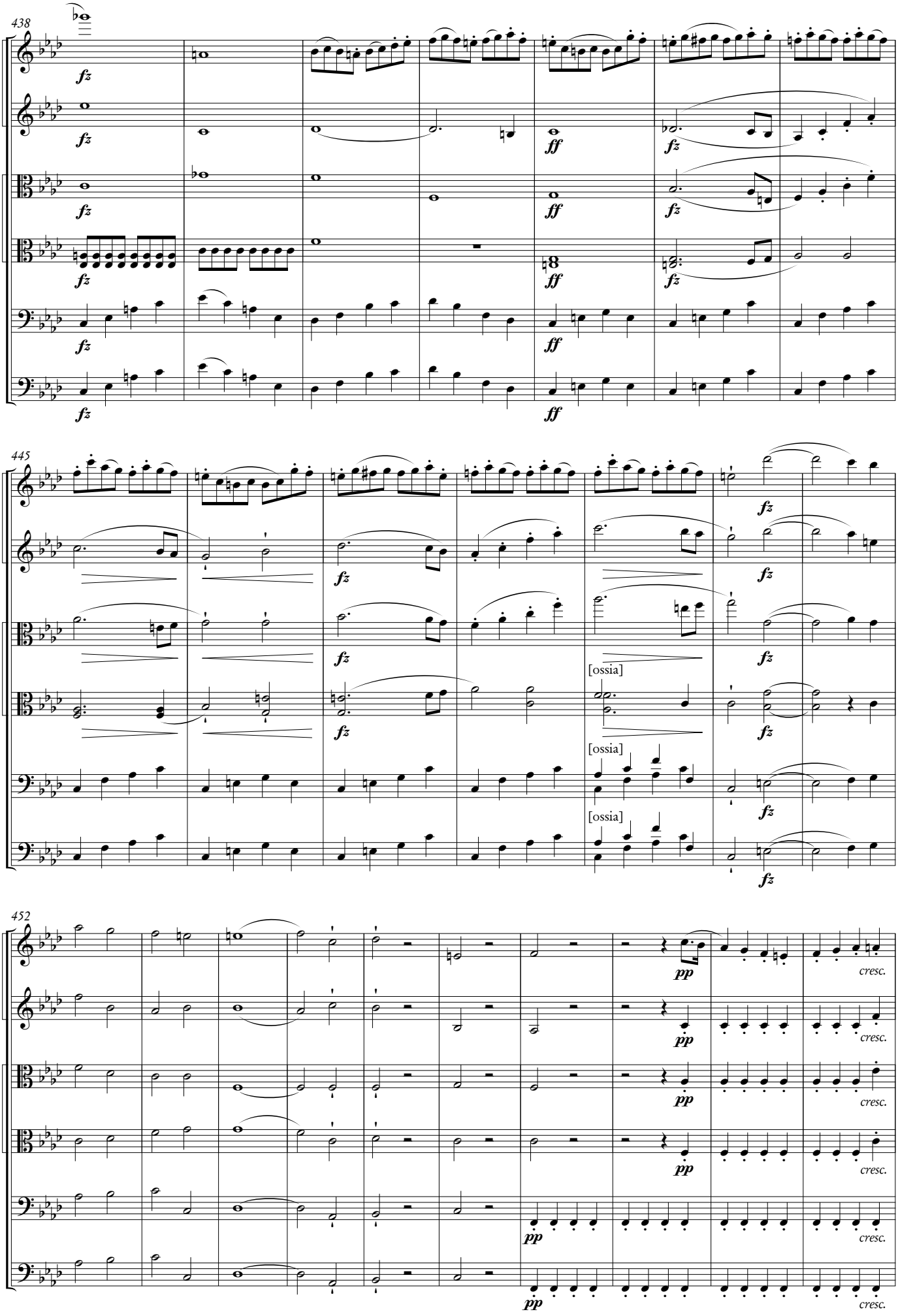
438
fz
ff
445
[ossia]
452
pp
cresc.

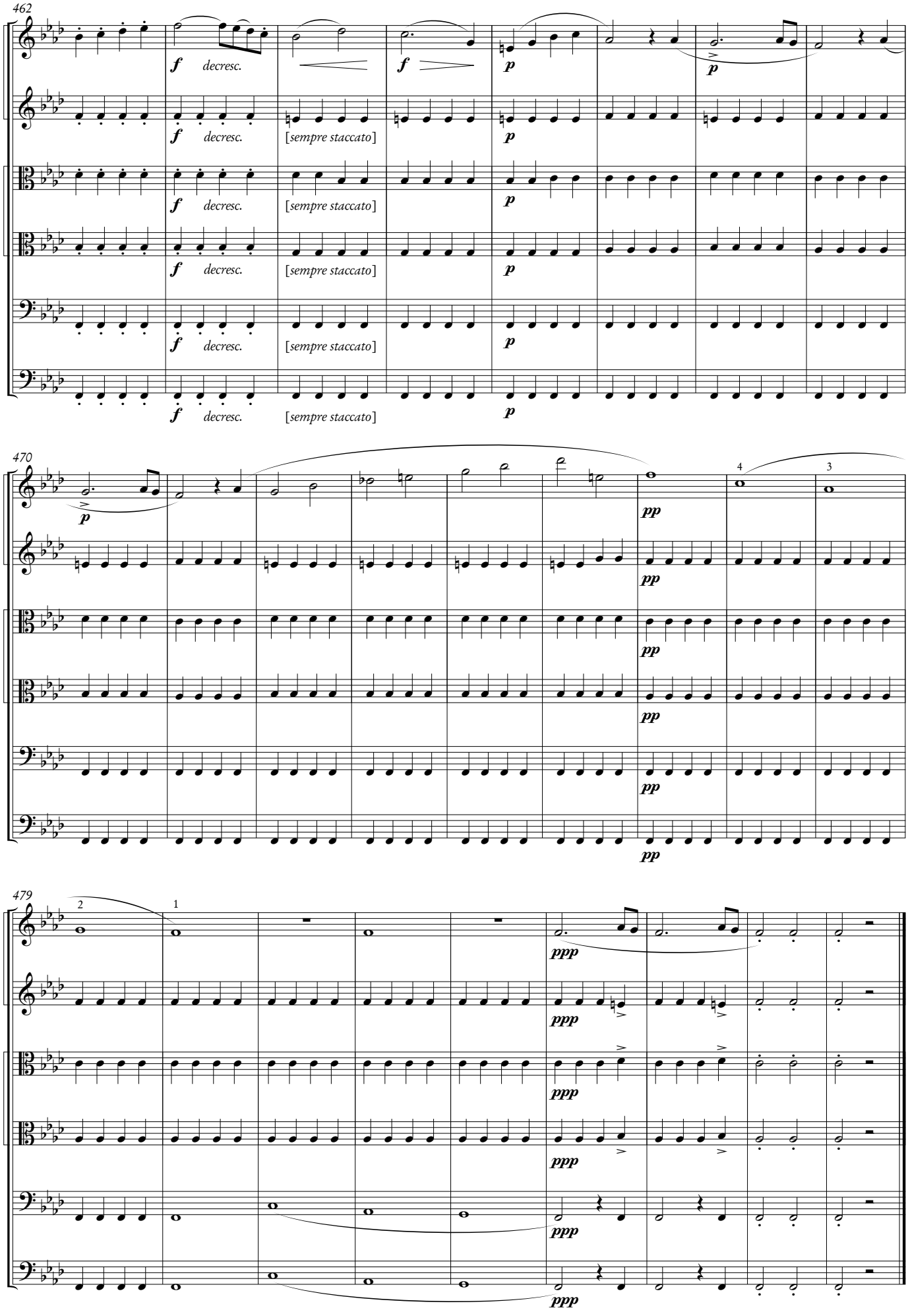
462
f decresc.
[sempre staccato]
p
470
pp
4
3
479
2
1
ppp

Joachim Nicolas Eggert

Joachim Nicolas Eggert (1779–1813) tillhör inte de välkända tonsättarna, men borde göra det. Han kom som 24-åring till Stockholm och gjorde hela sin korta karriär som violinist, tonsättare och dirigent här.

Eggert var född i Gingst på ön Rügen som då var svenskt territorium. Han studerade först för organisten i Gingst, sökte sig sedan till närbelägna Stralsund för fortsatta musikstudier, därefter söderut till Braunschweig, där han bland annat studerade för tonsättaren Friedrich Gottlob Fleischer.

Efter en kort tid som musikdirektör vid hertigens av Mecklenburg-Schwerin hovteater, i och för sig en inte särskilt bemärkt post, reste han till Stockholm 1803 och blev snart violinist vid Hovkapellet. Han började dirigera orkestern 1807. Efter Johann Christian Friedrich Haeffners avgång som hovkapellmästare 1808 utsågs Eggert till vice kapellmästare, en syssla som han hade till 1810. Parallellt med dessa arbeten skrev Eggert musik i en för tiden modern stil – redan 1804 fick han i uppdrag att skriva musiken till hertig Fredrik Adolfs begravning. Eggert komponerade symfonier, kantater och operor, men skrev också kammarmusik, bland annat tolv stråkkvartetter.

Av vännerna Erik Drake och Leonard Fredrik Rääf blev Eggert engagerad i den pågående insamlingen av folkvisor.

Joachim Nicolas Eggert var inställd på att återvända till de tyska områdena, när han avled på Rääfs gods Thomestorp i Kisa, bara 34 år gammal. Joachim Nicolas Eggert invaldes den 12 juni 1807 som ledamot nr 212 i Kungl. Musikaliska akademien.

© *Gunnar Ternhag,* Levande musikarv

Stråksextett, f-moll

En avsevärd del av sitt tonsättande ägnade Eggert åt kammarmusik, framför allt stråkkvartetter; minst tolv sådana hann han med innan sin förtidiga död. Bevarade finns också en klaverkvartett, en sextett för klarinett, horn och stråkar samt en stråksextett. I den korta biografi av Per Frigel som publicerades i *Nya Extra Posten* i oktober 1819 talas det också om åtskilliga violinduetter och trios, men några sådana kan i dag inte uppvisas. Förlorad är även all musik från åren innan Eggert kom till Stockholm. Att det huvudsakligen handlar om stråkmusik är inte särskilt förvånande med tanke på att Eggert var violinist i grunden (och fick sin första anställning vid Hovkapellet som sådan).

Eggert umgicks flitigt i Stockholms bildade och musikintresserade borgerlighet, och det var särskilt för denna han komponerade sin kammarmusik. Det är också i denna miljö vi huvudsakligen finner de personer som fått verk dedikerade till sig, såsom grosshandlarna Stenberg och Gnosspelius.

Inga av verken trycktes under Eggerts levnad, men att han sammanställt några av stråkkvartetterna i samlingar om tre och gett dem opusnummer kan kanske tolkas som att han hade ambitionen att få dem tryckta efter att ha lämnat Sverige.

I Eggerts kammarmusik är Haydn genomgående förebilden, även om där ofta finns personliga särdrag. Liksom i de symfoniska verken är dynamiken rikt differentierad; nyansbeteckningar förekommer flitigt och sträcker sig från ppp till ff. I flera av kvartetterna finner man folkviseinfluenser, och stundtals även andra romantiska drag.

Stråksextett

Denna stråksextett komponerade Eggert under sommaren 1811 då han vistades på Erik Drakes gods Föllingsö i södra Östergötland.

Sextetten är tillägnad grosshandlare Jonathan Gnosspelius (1779–1839). Gnosspelius, själv amatörcellist, brukade ordna musikaliska samkväm i sitt hem på Södermalm där medlemmar ur Hovkapellet gärna deltog. Gissningsvis var även Eggert en ofta sedd gäst vid dessa tillfällen.

Liksom i Eggerts övriga kammarmusik är formen klassicistisk. Sextetten består av fyra satser med tempobeteckningarna Allegro molto, Adagio, Menuetto och Finale: Allegro molto; med undantag för adagiot går alla satser i f-moll. Som vanligt hos Eggert är dock dynamiken rikt differentierad och skiftar ofta momentant. Här och var kan man skönja folkmusikaliska inslag, exempelvis i menuettens inledning, något som vittnar om att en av huvudsysslorna sommaren 1811 var insamlandet av folkvisor tillsammans med Drake.

Där existerar även en alternativ finalsats som huvudsakligen är en transkribering av finalsatsen ur Eggerts sextett för blåsare och stråkar från 1807.

© *Mårten Nehrfors,* Levande musikarv

Källkritisk kommentar

Källmaterial

A1: Autograf, partitur, Lunds Universitetsbibliotek: *Sextette pour deux Violons, deux Violes, Violoncelle & Basse composée par Mr Joachim Eggert Dedicé à Mr J. Gnospelius.* "Wm Theod. Gnospelius,°° Dedicerad till min sal. Fader skrifven af Eggert sjelf" (Gåva af Prof. Fr. Wulffs sterbhus)

f-moll. I. Allegro 4/4 476 t. (356 F-dur 54 f-moll 66) – II. Adagio Ass-dur 4/4 88 t. (34 E-dur 16 Ass-dur 38) – III. Menuetto 102 t. (30:||30||Trio F-dur 10:||32 Men. D.C.) – IV. Finale Allegro molto F-dur 4/4 263 t. *

A2: Autograf, partitur, Musik- och Teaterbiblioteket, SMH-M317: *N:o 6, Partition, Finale Allegro molto*

f-moll. Finale Allegro molto 487 t. **

A3: Autograf, partitur, Musik- och Teaterbiblioteket, SMH-M357: *Sextette pour deux Violons, deux Violes, Violoncelle & Basse composée par Mr Joachim Eggert & dedicé à Mr Gnospelius.* "Skrifven i Föllingsö 1811 af Författaren. Copia" (Drakes namnstämpel)

S1: Stämmor, Musik- och Teaterbiblioteket (Arkivdepå, Gäddviken), Musikalier MSS, Okat.: *Sestetto pour Deux Violini, deux Violes, Violoncello & Contrabasse Composée par Monss: J: Eggert dedice Monss: J: Gnospelius.* (Fanns tidigare i Musikmuseets samlingar) ***

S2: Stämmor, Musik- och Teaterbiblioteket: *J. Eggert Sextour pr. 2 Violons, 2 Altos, Vtelle & C.B.* (Mazers Saml. G:369) ***

* Finale satsen i **A1** innehåller samma musik som återfinns i en något förkortad version i Eggerts Sextett för klarinett, horn och stråkar (233 t.).
** Arbetsmaterial till Finale satsen, version 2. Eggert har här använt sig av en renskriven första version av satsen, som även finns i **S1** och **S2**, för en revidering, som finns renskriven i **A3**.
*** Stämmorna innehåller både Finale satsen från A1 och den oreviderade Finale satsen från **A2** (477 t.).

– Partituret bygger i huvudsak på den första versionen (**A1**) och den reviderade (**A3**) finns som inprickningar i partituret och på separata system i stämmorna, tillsammans med den nya finalsatsen [version 2].
– Nyanser flyttade till upptakten.
– Lagt till bågar, artikulation och nyanser, som övriga stämmor, där de saknats.

Sats 1, Allegro

Takt	Instrument	Anmärkning
78-81	vl.1, vcl, bas	Ändrat 16-del till 8-del efter den punkterade 4-delen, som följande takter (ex. vla.2 T80)
107-108	vl.2	**A1** har 4-dels paus på 4e slaget
122	vl.1	Ändrat 8-del till 16-del som T120 och T124
138-139	vl.1	Ändrat till återställt d i sista (4e) triolen
188	vla.1	**A3** har endast tonen b
252	vla.1	**A1** har endast tonen ess
291	–	**A3** har *repris inskrivet över systemet
294	Tutti	Fermaten saknas i **A1**
401	vl.2	**A1** har ett utskrivet ornament 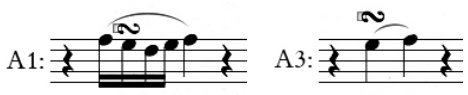
408-409	vl.2	Lagt till b-förtecken (a1 till ass1)
414	vcl	Lagt till nyans som T412

432, 434	vla.1	Ändrat e till ess i andra halvan av takterna
457-459	vla.2	S1 har ännu en version noter: 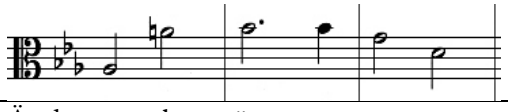
468	vcl	Ändrat som bas-stämman, från punkterad halvnot (16-delar)

Sats 2, Adagio

Takt	Instrument	Anmärkning
48	vla.2	**A1** har dubbelgrepp sista 8-delen: a1/fiss1
55-59	bas	Lagt till pizz som **S1**; arco T59

Sats 3, Menuetto

Takt	Instrument	Anmärkning
78	vl.2	**A1** har dubbelgrepp 5e 8-delen: c2/f2
97-99	vl.1	Lagt till [ossia]: **A3** har endast 8-delar, S1 och S2 har 16-dels figurer och **A1** har både och

Sats 4, Finale. Allegro molto [version 1]

Takt	Instrument	Anmärkning
82-86	vla.1	Lagt till bågar
92+94	bas	Lagt till nyanser som T90; även vcl T94
144	vcl	Lagt till arco (saknas i A1 men finns i S1)
222-226	vl.2, vla.2	Ändrat bågar med T220 (vla.1, vcl) som modell. Temat finns även i början av satsen, ex. T13 och T15. T225 (vl.2) har i **A1** andra bågar, 8-del och ett dim. under 1a slaget som kan tolkas som en accent: 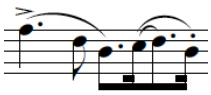
240-245	vcl	Lagt till bågar

Sats 4, Finale. Allegro molto [version 2]

Takt	Instrument	Anmärkning
3-4	vl.1	Lagt till nyanser som T19-20 (första versionens inledning)
5	Tutti	Lagt till [*sempre staccato*]: texten ”staccato” finns i den ursprungliga inledningstakten i **A3**
117	vl.1	Inskriven fingersättning (1-1)
124	vla.2	**A2** och **S1** har endast tonen e2
251	vla.1	Både **A2** och **A3** har paus på 3e slaget
375-376	vl.1, vl.2	Lagt till avfrasering (dim.) som viola 2 T373
437	vla.2	Ändrat till tonen ess till f som T433
449	vla.2, vcl, bas	Lagt till [ossia]: mindre inskrivna toner i **A2** och **A3** (övre divisi). Finns ej i S1
477-480	vl.1	Inskriven fingersättning (4-3-2-1)

Reflektioner om datering

Stråksextetten är som de flesta av Eggerts verk svår att datera. Den skrevs troligen till någon av tidens populära musikaliska salonger och är dedicerad till grosshandlare Jonathan Gnosspelius,° som själv hade tysk bakgrund. Irmgard Leux-Henschen citerar, i sin biografi över Eggert, arkitekt C. R. Ringström i Filipstad *"Däremot har vår mor berättat, att hennes morfar Jonathan, som varit en skicklig violoncellspelare, brukade ha musikaliska samkväm i sin bostad i Brunkebergs hotell, till hvilket han sades ha varit ägare, i vilka samkväm ofta medlemmar af Hofkapellet voro inbjudna och såsom gäster deltogo. Det förefaller därför sannolikt, att äfven den tyske musikern och hofkapellmästaren Joachim Nicolo Eggert har varit bland gästerna."* Inför sin debutkonsert i Riddarsalen den 14 maj 1807°° skrev Eggert en ny sextett för klarinett, horn och stråkar. Om det berodde på tidsnöd eller handlar om musikalisk återvinning så "lånar" Eggert finalsatsen från stråksextetten till sin nya sextett. Senare skriver Eggert en ny finalsats till stråksextetten, som återfinns tillsammans med den gamla i **S1** och **S2**. Sin vana trogen reviderar han sedan även den nya finalsatsen (**A2**) inför sin renskrift 1811 (**A3**), där den gamla finalsatsen inte längre finns kvar.

° Jonathan Gnosspelius (f. c.1769, † 24/8 1839), grosshandlare i Stockholm, g I m. Maria Christina Kjellstedt († 2/5 1814), g II m. Gustafva Lindquist.
°° Sonen Wilhelm Theodor Gnosspelius (f. 28/12 1809, Stockholm, † 13/8 1887, Lund), bryggmästare i Stockholm, domkyrkoorganist i Linköping, director musices och domkyrkoorganist i Lund (fr. 1858), g 1833 m. Fredrika Amalia Mankell (f. 8/4 1814, Kristiansfält (Borås), † 22/7 1889, Lund).
Kuriosa: Tonsättaren Henning Mankell (1868-1930) var son till Amalia Mankells bror Emil Theodore Mankell (1834-1899).

°° Konserten den 14 maj 1807 var Eggerts debutkonsert i Stockholm. Programmet bestod till största delen av hans egen musik: de två symfonier (c-moll och Ess-dur) som innehåller musik lånad från Fredrik Adolfs begravningskantat (Eggerts första uppdrag som kompositör i Stockholm 1804), en stråkkvartett, sextetten för horn, klarinett och stråkar samt finalsatsen från symfonin i C-dur (Gustafs skål!). Det ursprungliga programmet innehöll även en aria av Kraus och variationer över God save the King för tre fagotter. Arian av Kraus ersattes senare av en aria av Giovanni Simone Mayr och framförandet av God save the King variationerna och sextetten ställdes in på grund av sjukdom.

© *Tomas Gunnarsson,* Levande musikarv

Joachim Nicolas Eggert,

Joachim Nicolas Eggert (1779–1813) is not among the more familiar composers having been active in Sweden, but should be. At the age of 24, he arrived in Stockholm, where he made his whole short career as a violinist, composer and conductor.

Eggert was born in Gingst on the island of Rügen, then a Swedish dominion. He first studied for the organist in Gingst, then went to nearby Stralsund to continue his musical studies and later south to Braunschweig, where he studied for the composer Friedrich Gottlob Fleischer, among others.

After a short time as director of music at the court theatre of the duke of Mecklenburg-Schwerin, in truth a posting of little distinction, he travelled to Stockholm in 1803 and soon became violinist at the Royal Court Orchestra. He began conducting the orchestra in 1807. After Johann Christian Friedrich Haeffner's departure as *hovkapellmästare* (chief conductor) in 1808, Eggert was appointed vice *kapellmästare*, a position he occupied until 1810. In tandem with these posts, Eggert wrote music in a modern style for its time – as early as 1804, he was commissioned to write the music for Duke Fredrik Adolf's funeral. Eggert composed symphonies, cantatas and operas, but also wrote chamber music, including twelve string quartets.

Through his friends Erik Drake and Leonard Fredrik Rääf, Eggert became involved in the ongoing collection of folk tunes.

Joachim Nicolas Eggert was aiming to return to the German territories when he died at Rääf's estate Thomestorp in Kisa, aged only 34.

On June 12, 1807, Joachim Nicolas Eggert was elected to the Royal Academy of Music as member No. 212.

© *Gunnar Ternhag,* Levande musikarv
Transl. Martin Thomson

String Sextet, F-minor

A substantial amount of Joachim Nicolas Eggert's composition was devoted to chamber music, particularly string quartets. He completed at least twelve quartets before his untimely death. Additional chamber music works still in existence today include a clavier quartet, a sextet for clarinet, horn and strings and a string sextet. In his short biography of Eggert, published in Nya Extra Posten in October 1819, Per Frigel lists several violin duets and trios, although none of which can be found today. All of his compositions from the years prior to his move to Stockholm are missing as well. That Eggert mostly composed string music is not particularly surprising since Eggert was originally a violinist (his first employment with the Royal Court Orchestra was as such).

Eggert moved extensively within Stockholm's cultivated and musically cultured bourgeois society, and composed chamber music for this audience in particular. It is in this milieu that we discover the people to

whom he dedicated his works, such as the wholesale merchants Stenberg and Gnosspelius.

None of Eggert's works were published during his lifetime, but the fact that he assembled several of his string quartets into collections of three with opus numbers can perhaps be interpreted as him having plans to publish them in the future, after leaving Sweden.

Haydn was consistently Eggert's role model in chamber music, although many of his own personal traits remain in these works. As in his symphonic music, the dynamics are richly varied; dynamic markings occur frequently, ranging from ppp to ff. In several of the quartets one finds influences from folk music and sometimes other romantic styles as well.

String Sextet

This string sextet was composed by Eggert during the summer of 1811 while spending time at Erik Drake's Föllingsö estate in Southern Östergötland.

The sextet is dedicated to wholesale merchant Jonathan Gnosspelius (1779–1839). Gnosspelius, an amateur cellist, often arranged musical gatherings at his home in Södermalm, Stockholm, in which members of the Royal Court Orchestra gladly participated. Presumably, Eggert was often a guest at these events.

As with Eggert's other chamber music the form is classical. The sextet consists of four movements with the tempo markings Allegro molto, Adagio, Menuetto and Finale: Allegro molto; with the exception of the Adagio, all movements are in F minor. As is typical for Eggert though, the dynamics vary greatly and can shift instantaneously. Here and there one can discern folk music elements, for example in the opening of the minuet, testifying to one of Eggert's main occupations during the summer of 1811, i.e. the collecting of folk songs along with Drake.

An alternative finale movement also exists, which is principally a transcription of the finale movement from Eggert's sextet for winds and strings from 1807.

© *Mårten Nehrfors,* Levande musikarv
Transl. Thalia Thunander